

[*AK* Hämöläinen]

JUUTAS PUUSTINEN – ERNST LAMPÉN

SAVOLAISIA

SUTKAUKSIA

JÄ

LETKAUKSIA

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

2 VOLS. 1211

1871

1871

A. Hämäläinen]-

JUUTAS PUUSTINEN — ERNST LAMPÉN

SAVOLAISIA SUTKAUKSIA
JA
LETKAUKSIA

KUOPIO 1929. POHJOIS-SAVON KIRJAPAINO OSAKEYHTIÖ

...Mitenkäs muuton...
...ei varvoja, ei var...
...Ahtaat olivat kyitä
...veräjät tässä p...
...mojantaa, mutta...
...— Missä... — Paavo. — Jos-
...kin ne...
...harkki...
...Tällainen
...joiden...
...esitetty...
...Mulla...
...tonne...
...monne...
...sout...
...takin...
...tän...
...teyt...
...Omp...
...sano...
...ja...
...tän...
...man...
...Haluan...
...mu...
...kann...
...sain...
...sain...
...betan...

SUTKAUKSIA

JÄ

LETKAUKSIA

Kustantaja: SAVONSEURA

Imppa Rynänen.

* 25. 3. 1836, † 14. 8. 1912.

Hyväksyn toljotoksenne. Onhan koottu arvoitukset ja sananlaskut, miksikä ei sitten kokoiltaisii savolaiset sutkaukset ja letkaukset. Kerätkää vain! Mitä minun rumasta suustani on aikoinaan irronnut sutkauksia, niihin lupaan kokoelman laatijoille täyden käyttöoikeuden.

Haluaisitte kuvanikin kirjaanne. Potrettimaakarissa ei minun tullut käydyksi, joten kuvaani ei jäänyt sinne maankamaralle. Mutta muistaakseni joku Halosen veljeksistä sanoi kerran, että minun naamatauluni on aivan jonkin Gambetan kuvan näköinen. Jos siis haluatte minut heimolleni ja

muillekin ihmisille oikein kuvin esittää, niin rätkäättäkää kirjaan mainitun miehen kuva. Mutta etteivät ihmiset Imppahyväästä paljon erehtyisi, niin antakaa vaikka Sonnisen Taavetin viimeistellä kuvaa ennen julkipanoa.

Mitenkähkö muuten jaksan? Lokosahan täällä on oleksia, ei vaivoja, ei vastuksia vähääkään. Ahtaat olivat kyllä veräjät tänne päästä. Pyhä-Pietari oli avaimella otsaani mojuuttaa, mutta ukko-Paavo Ruotsalainen tuli avukseni.

— Minä tunnen savolaiseni, vakuutti ukko-Paavo. — Joskin ne sutkauttelevat ja letkauttelevat käännellen hyvät ja pahat ylös alaisin, on tuon kaiken pohjalla kuitenkin lapsen herkkä mieli ja lähimmäistään kohtaan lämmin sydän.

Tällaisen lausunnon antoi ukko-Paavo heimolaisistaan, joiden osastopiällismieheksi hänet on täällä serafien salissa asetettu. Ja niin pääsin minäkin sisäpuolelle.

Älkää siis, heimolaiseni, antako maailman tuiverrusten jäykistää leikkisää luontoanne ja vetreitä leukapieliänne! Mutta ennen kaikkea, älkää antako lapsellisen herkän luontonne kamaroitua ja lähimmäistä kohtaan lämpöisen sydämenne kovettua!

Sävähäkööt siis edelleenkin leikkipuheet savolaisten suupielissä, mutta on välttämätöntä, että painaudutte tuon tuostakin ukko-Paavon pariin. Niin minäkin mielessäni ja kaikessa hiljaisuudessa tein, ennenkuin nahkat lopullisesti silmileni lumpsahtivat.

Olisihan näistä asioista paljonkin puhumista, mutta ukko-Paavo tuntuu potuuttavan meitä savolaisia kirkkokuoron harjoitukseen — — —.

Imppa Ryyänen.

Alkuperäisen kanssa yhtäpitäväksi todistaa:

Juutas Puustinen.

Joulurauha.

Vuodelta 1908.

Mikä olisi tämä maailma ja mitä maailman meno ilman joulua? Erämaa ilman yhtään virkistävää kosteikkaa; ampiaispesä täynnänsä vihaa surisevia, myrkyllisiä pistiäisiä. Mutta kerran vuodessa, jouluna, maailman kiivas ja kiukkui-nen meno taukoaa, ja ihmiset tuntevat mielessään rauhan ja sovinnon sulomakua.

Puoluepukarit, jotka pitkin vuotta ovat säiläänsä tuli-
sesti heilutelleet, milloin kohtisuoraan vastustajan päätä ha-
laista aikoneet, milloin salakavalasti syrjäpistoja yrittelleet,
pistävät jouluna kuin yhdestä tuumasta miekkansa tuppeen,
ojetaen toisilleen rauhan lämpimän kämmenen.

Puhdasta jälkeä tekevät rauhan luudat sanomalehtien
palstoilla. Pois ovat hävinneet viikingit ja kalmukit, pois
susilistit, mokraatit ja puol'suomalaiset. Kuin maan sisään
ovat painuneet kaikki suomettarelaiset ja sijaan on ilmesty-
nyt vanhoja suomenmielisiä ja gamla-fennoja. Ei lyödä jou-
luna löylyä vuoden 1850 kieliasetuksen kiukaille eikä työn-
netä ruotsalaisia Pohjanlahden kylmiin aaltoihin tahikka
haudata maahan, niinkuin täällä meidän puolella on tapana.
Kaikki ryssän kätyrit ovat sukupuuttoon kuolleet, kaikki
hännät laanneet heilumasta ja pääskysyet laulelemasta. Hä-
vinneet ovat verenimijät, luunpurijat ja mukanansa vie-
neet huligaanit, ryöväri- ja rosvoliigat samaten kun
niiden valmistuslaitoksetkin.

Jouluna on porvareissa paljon sellaisia, joilla on aina
ollut lämmin sydän työväestöä ja sen harrastuksia kohtaan.
Työväen vaatimukset täysin tunnustetaan ajan ja olosuhtei-
den vaatimiksi.

Kansallisen Suomen tulevaisuus näyttää jouluna hyvin
valoisalta, sillä on vaan pienen ajan kysymys, että taas mo-
lemmat suomalaiset ryhmät yhtyvät, muodostaen puolueen,

joka ottaa johdon käsiinsä ja lain ja oikeuden pohjalla asiain kulun ohjailee.

Vanhoja suomenmielisiä nyt hyvin ymmärretään ja myönnetään heidän toimineen vakaumuksensa mukaan eikä mistään alhaisista syrjävaikuttimista, niinkuin sitä tiimellyksen kuumuudessa tuli, pahasti kyllä, usein sanotuksi.

Näin vallitsee rauha ja sovinto poliittisessa maailmassa, ja hartaasti, täysin rinnoin lauletaan yhteisesti "Enkeli tai vaan lausui näin!"

Ja siihen samaan virteen kaikki muutkin yhtyvät.

Myrskyistä on ollut seurakunnallinenkin elämä. Ajan pahuus ja sosialistien villitys on aiheuttanut, että Matti-pastorin saarnatessa on tulinenjärvi usein tavallista kuumemmaksi varistunut, samalla kun taivaan tie on perin ahtaaksi ja mutkaiseksi koukistunut. Mutta jouluna taas kaikki muuttuu hyväksi. Tuonne takalistoon Matti-pastori joulusaarnasaaan tulisenjärven työntää, mutta taivaan hän maalaa niin ihmeen ihanaksi ja kirkkaaksi ja tien sinne tasoittelee ja oikoo, että suurinkin syntinen tuntee itsensä mahdolliseksi sinne sisälle pääsemään.

Rauhan joulu kouluihinkin tuo. Ei kuulu nyt luokilla karjuminen, lyönnin läiske eikä ulinaa, vaan raikkaat joululaulut siellä helähtelevät ja rakennuksia tärryttää piiritanssin riehakas ryske. Tyhmistä aaseista ja pässeistä on joulurauhan taikasauva tehnyt kilttiä oppilaita, joita opettajat naurussa suin puhuttelevat, poskille taputtelevat ja tanssissa pyörittävät. Ei myöskään ole joukossa ruttuun kuivettuneita, kiukkuisia "vanhojapiikoja" eikä kaljupäitä "apinoita", vaan hyviä ja hauskoja opettajia, joista niin kirveän paljon pidetään.

Kodeissa sentään joulurauhan kauneimmat ja tuoreimmat kukkaset puhkeavat. Riitaisimmatkin pesät muuttuvat hauskoiksi ja suloisiksi kuin huvimajat ennen Eedenin yrttitarhassa. Rauhantuoksuisa öljy ruosteisimmatkin sielunsaranat vetreiksi voitelee, ärtyneet mielet lammashakaisiksi lauhduttelee ja jähmettyneet sydämet sulattelee pehmoisiksi kuin laskiaispullan.

Pois ovat kodeista kaikonneet kaikki juopporatit, toraavat akat ja kiuskavat kakarat. Rakas isä se nyt armaan perheensä keskuudessa iltaa iloiten viettää. Ja hauskaasti kuluu-kin ilta isältä, joka ei muulloin kotona olisi vaikka nuorittaisi.

Tuo muulloin jo vanhahko ja ryppyinen Saaransa näyttää hänestä nyt niin kovin nuorekkaalta ja pullakalta ja päänessäkin on hänellä niin herttainen sävy. Lasten riehunta ei myöskään tuskastuta hirveästi, päinvastoin riemua lisää. Ja vaikka niitä onkin jo aika kasa, ei olisi mikään hirmuinen asia, jos herra sallisi heitä vielä pari kolme lisää.

Noin hiljallensa eteenpäin on menty Saarankin mielestä. Onhan Aabrahami tullut joskus myöhäänkin kotiin ja ollut hiukan liikutettukin, mutta ei hetikään niin usein kuin monet muut ukot. Ja toisekseen, pitäähän miehille, jotka ovat kovassa työssä, suoda vapauttakin. Aabrahami raukka, joka saa ollakin aina niin kovilla, elättää suurta perhettä, riehua puoluetaisteluissa; siihen lisäksi lankeavia vekseleitä ja monta muuta murhetta! Eikä hän Saaran mielestä nyt yhtään raihaalta näytä. Nuo muutamat hopeahapset parrassa — muulloin harmaat takut leuvassa olevassa turvelossa — tekevät miehen vain juhlallisemman ja arvokkaamman näköiseksi. Ja tarkemmin katsoen näyttää kaljussa päässäkin orastavan kuin uuden villan alkua.

Näin vallitsee joulurauha kaikkialla; siitä nauttikaamme ja sitte taas virkistynein voimin aloitamme vanhat — riidat.

Juutas Puustinen.

Hilda Flodin-Laitinen

Ernst Lampén.

Tappavatko kansakoulut Savon murteen ja savolaiset sutkaukset.

Ei millään sivistyslaitoksella ole niin voimakasta vaikutusta ympäristöönsä kuin kansakoululla. Jos kansakoululle asetetaan jokin päämäärä, niin totta toisen kerran se sen suorittaa. Mutta jos ajattelemme, että oppilaat kansakouluissa ovat juuri siinä iässä, jolloin lapsi ja nuorukainen janoamalla janoo tietoja, jolloin hän niitä jaksaa ahmia vaikka mitä myöten, jolloin hänen sielunsa on kuin savimöhkäle odottamassa muovailijaa, niin eihän ole ihme, jos lapsi kansakoulussa muuttu siksi, miksi opettaja hänet tahtoo muovata.

Parhaita esimerkkejä tähän kansakoulujen mahtavaan vaikutukseen tarjoaa meille Värmlannin savolaisten historia. Vuonna 1580—90 alkoi heidän siirtymisensä tähän kaukaiseen maahan. Papit vaativat heiltä ruotsinkielen taitoa, sillä sitä ilman eivät he päässeet rippikoulusta eivätkä saaneet

solmia kristillisiä avioliittoja. Savolaiset oppivat katkismuksen ulkoa ruotsinkielellä, mutta eivät ymmärtäneet siitä sanaakaan. Näin tätä kirkon opetusta kesti yli 200 vuotta, mutta ruotsia suomalaiset eivät oppineet muuta kuin sen verran, että läpäisivät rippikoulunsa. Gottlund tapasi Gräsmarkin pitäjässä v. 1822 savolaisen, joka ei ymmärtänyt ruotsia sanaakaan. V. 1925 en tavannut yhtään henkilöä Gräsmarkissa, joka olisi ymmärtänyt suomea. Kansakoulut olivat vajaan sadassa vuodessa tappaneet suomenkielen, joka ei 250:ssä vuodessa ollut rahtuakaan muuttunut. Gräsmarkilaiset sanoivat „mänöö” ja „tuloo”, niinkuin savolaiset muinoin sanoivat ja niinkuin nurmekselaiset vielä nytkin sanovat ja niinkuin juvalainen Gottlund aina kirjoitti sata vuotta sitten, mutta nyt he eivät tiedä muuta, kuin että ovat suomalaisten jälkeläisiä. Se on kansakoulujen työtä, jotka eivät ole olleet vaikuttamassa muuta kuin ehkä 80 vuotta, ensin muutamina harvinaisina ilmiöinä siellä täällä maakunnassa, vähitellen lisääntyen tiheäksi verkoksi, joka koulupakon avulla muutti asukasten kielen kuin taikasauvalla ikään.

Vielä tapaa suomenkielen taitoisia Värmlannin syrjäseuduilla muutaman 100 henkilöä, nekin hautaansa kallistuvia, sellaisia, jotka eivät ole kansakoulua käyneet. Ne puhuvat nuhteetonta Savon murretta. Tuntevat sananlaskut ja arvotukset. Kysyin Miina Oinoselta Östmarkin sydänmaassa:

— Kuule Miina! Mikä on seuraava arvotus? „Musta kun pappi, ei oo pappi; kiiltää kun nappi, ei oo nappi; lentää kun lintu, ei oo lintu; tonkii kun sika, ei oo sika.”

Miina hiukan mietittyään: ”Kah, sitsontainen.”

Arvotus oli 1585 viety Savosta Värmlantiin, ja vuonna 1925 se vielä tunnettiin siellä. Mutta Miina Oinonen ei ollut käynyt ruotsalaista kansakoulua ja puhuikin paremmin suomea kuin ruotsia.

Vuonna 1922, siis 7 vuotta sitten, kuoli samoilla seuduilla kansakoulua käymätön vanha akka. Kun ruotsalainen pappi antoi hänelle hengen lähtiäisiksi ehtoollista, ei akka ymmärtänyt papin puheita. Piti kutsua tulkki.

Parin kymmenen vuoden kuluttua, kun ikäihmiset ovat vaipuneet hautoihinsa, ei suomea ymmärrä muut kuin Olli Vilhunen, joka on käynyt Suomessa terästävässä suomenkielen taitoaan. Hänkin taitaa paremmin ruotsia kuin suomea, sillä ruotsi on hänen koulukielensä. Se oli sama mies, joka kysyi minulta, käyttävätkö savolaiset vielä kirosanaa ”juu-

tas"? Johon minä vastasin, ettei savolainen milloinkaan kiroa, noituu harvukseen, mutta silloin hän aina sanoo: "juustako sinä siinä runkloot!" ja "juuttaan näkönen!" Nyt Ollille lähetetään tämä kirja, jotta hän saa nähdä, että tämän kirjan kokoojakin on Juutas.

Ei Savon murteella häätä ollut, niinkauan kun papit hoitivat kansanopetusta. Sillä usein olikin niin, että Savossa syntyneet papit saarnasivat paksuimmalla Savon murteella. Eivät ne somistelleet kieltään raamatun käännoksien mukaan koleaksi länsi-Suomen murteeksi. Meillä oli Kuopion lyseossa matematiikan opettaja, entinen pappi Karl Arnold Therman, joka luki rukoukset selevällä Savon murteella. Näin kuului "Isä meidän rukous" hänen kielellään: "Isä mejän, joka out taivaissa, pyhitetty olokoon sinun nimesj, lähestulokoon sinun valtakuntasj, tapahtukoon sinun tahtosj, niin moassa kuin taivaissa, anna meille tänä päivänä mejän jokapäiväinen leipämme, eläkä johata meitä kiusaukseen, vaan piästä meitä pahasta j.n.e."

Nyt tapahtui se ihme, että meitä lyseolaisia nauratti tämä murteellinen "Isä meitä", vaikka me aina keskenämme käytimme juuri samaa murretta ja vaikka savolaiset ylioppilaat aina keskenään puhuvat murretta. Mutta meillä oli se ajatus, ettei Savon murre oikein pyhää kieltä ollutkaan, vaikka se muuten olikin meille hyvin rakas. Ja niinhän se onkin, että jos meidän murteella ruvetaan pyhistä asioista haastamaan, niin väkiseltäkin siihen säkeytyy jokin arkipäiväinen sutkaus. Ja sutkauksethan ovat hyvin harvinaisia raamatussa. Englantilaiset väittävätkin, että raamattu olisi muuten mainio kirja, mutta valittavat, että siitä puuttuu tykkäänään leikinlaskut.

Mutta kun lisalmen rovasti, edesmennyt Th. Brofeldt, Juhani Ahon isä, sutkautti saarnastuolista: "Elekee työ iisalamelaiset luulla, että sinne taivaaseen niin vuan kepulkupoilla piästään", niin eikö se hieman tuoksahda s u t k a u k s e l t a. En ainakaan minä olisi sitä hymyilemättä kuunnella saattanut. Mutta onhan niitä raamatussa kohtia, joita ei itse Brofeldtkaan rohjennut kääntää Savon murteelle. Ei hänkään uskaltanut sanoa: "Oi Jumalan vuona", vaan sanoi aina: "Oi Jumalan karitsa". Karitsoita ei Savossa ole muuta kuin y k s i. Kaikki muut ovat vuonia. Mutta eväthän ne ole pyhiä.

Kaikki aitosavolaiset rovasit osasivat seuraavan ih-

meellisen taidon. He lukivat postillastaan, joka oli laadittu kirjakielelle, sivu sivulta nuhteettominta Savon murretta. Ei erehdyksessäkään heiltä päässyt kirjakielen muotoa, vaikka se oli kirjakielelle prantätty. Se minut aina ennen muinoin täytti sekä ihmetyksellä että koko ruumista hykäytävällä hymyn halulla. Se minua myös hymytti, että rovastit aina muuttivat vanhan roomalaisen maaherran Pilatuksen nimen savolaisvoittoiseksi. He saarnasivat: "piinattiin Pontius Pillaatuksen aikana". Eräs Oulun puolelta kotoisin oleva rovasti taas säännöllisesti sanoi oman murteensa mukaisesti: "ja kansa katui tomusa ja tuhuvasa".

Mutta niin kait papit muuallakin Suomessa saarnasivat oman murteensa mukaisesti. Ainakin eräs emäntä Kaavilla, joka oli syntynyt Lammin Evolta, luki aina "Isä meidän", meidän suureksi riemuksemme. En epäile ollenkaan, että Lammin rovastit saarnasivat samaan tapaan.

Kaikesta tästä näemme, että Savon papit eivät ole pilanneet saarnoillaan paikallista murretta, vaan pikemminkin antaneet sille pyhyden leiman.

Toista on kansakoulujen laita. Niissä täytyy oppilaitten pakostakin oppia kirjakieltä. Eikähän sitä saa valittaa. Niin täytyy käydäkin, sillä jokaisen suomalaisen tulee osata kirjakieltä käyttäen suupuheessa ja myöskin sitä kirjottaa kuta mitenkään oikein. Kyllä se myrkyn lykkää opettajan elämään, mutta ei siitä päästä. Eräs opettajatar valitti, että hänellä oli kova urakka saadakseen oppilaansa lausumaan oikein hänen nimensä. Eivät tahtoneet taipua sanomaan: "neiti Pulkkinen", vaan väkäsivät aina vain "neiti Pulukkinen". Kolmen vuoden harjoituksen jälkeen he tunnilla sanoivat Pulkkinen, mutta lomatunnilla pihamaalla sittenkin tulla tupsahti Pulukkinen. Vielä pahempi urakka oli neiti Davitsaisella. Siinä piili kolme kompastuskiveä. D:ääni, pitkä a:ääni ja ts, tavuissa vitsainen. Kun lapset tulivat kouluun, sanoivat he säännöllisesti Tuavihtainen, niinkuin savolainen tuon mahdollisimman nimen aina ääntäkin. Neljän vuoden kuluttua useimmat olivat oppineet sanomaan Taavitsainen, jokunen harva Daavitsainen. Koulun ulkopuolella se kumminkin aina kuului Tuavihtainen.

Savolaisen täytyy tietysti oppia ääntämään kaikkia ääniä, myöskin ulkomaalaisia suhuääniä. Ja mikäs on hänen oppiessa. Visupäinensä savolainen onkin. Mutta nyt on

vain kysymys se, pitääkö hänen unohtaa murteensa? Ei suinkaan.

Kyllähän murre muuttuu ilman kansakoulun opetustakin. Gottlund, joka kirjoitti Juvan murretta, sanoo aina: "otak ja annak". Mutta niin ei savolainen enää sano. Sadassa vuodessa on se k. täydelleen hävinnyt murteesta. Ei sitä pohjois-savolainenkaan enää paljon viljele. Sanoohan joskus tervek. Mutta pohjois-karjalainen vanhus sitä vielä yleisesti käyttää. Hän sanoo: "otan vielä ryypyn, jotta höyry peässä pysyisik".

Kaikki maailmassa muuttuu. Ei mikään pysy paikoillaan. Ei murteetkaan jähmety vanhoihin muotoihinsa. Isoisä puhuu toista murretta kuin pojanpoika. Kehitykselle ei mikään mahti maailmassa mahda mitään. Älkäämme koitakokaan jarruttaa sitä.

Tärkeintä vain on, että savolaisen lystikäs, viisasteleva ja sutkautteleva luonne säilyy. Se ei saa muuttua murteen muukaan. Me tarvitsemme tässä pilvisessä, koleassa maassamme ilon pilkettä. Kun aurinko kahlaa pilvien kinoksissa viikkomäärittäin eikä näytä iloista naamaansa, silloin meidän täytyy luoda tekoaurinko eli niinkuin sitä nykykielellä sanotaan *v a s t i k e*. Ja paras vastike on sutkaus ja hyvän-tahtoinen letkauskkin. Se kirkastaa hetkeksi murhemielen. Onko mokomampaa sutkausta kuultu, kuin minkä Sahan-Juakko lisalmessa päästi huuliltaan, kun halla näpisteli ruispeltoa: "jos ei tästä ilmat parane, ei tässä monj mies ens talavena eänee röyhtäätä (hän käytti vieläkin lemuavampaa sanaa, joka tässä jääköön kirjoittamatta, mutta jonka vilkkaalla mielikuvituksella varustettu savolainen mahdollisesti arvaa), sissäänpäin se vuan suhahtaa". Ja Saha-Juakon suupielet venähtivät korvallisille asti. Hän nauroi hallalle! Se on sitä savolaisen "pyhää kevytmielisyyttä", joka on pelastanut sen satoja kertoja epätoivoon lankeamasta. Se on lämmittävän auringon paisteen vastiketta.

Entä kun savolainen ukkeli meni karhunpesälle ja karhu syöksyi miehen kimppuun, kaatoi hänet aliensa ja repäisi karvapäänahan miehen silmille, luuletko hänen parkuneen? Eikös mitä! Hän vain hoki: "henkees kaapallako out karhu; henkees kaapallako out karhu"! Se on voimattomuuden vastiketta.

Entä vielä. Nuori kaartilainen makasi Helsingin sairaalassa henkiihierverissä. Keuhkotauti oli musertanut miehen.

Kutsuttiin sotarovasti antamaan miehelle ehtoollista. Lääkäri kuiskasi rovastille korvaan, ettei pojalla enää ollut monta minuuttia jälellä. Rovasti lausui:

— Nyt taitaa olla parasta, että heitätte sielunne Jeesuksen, Kristuksen huomaan.

Kaartilainen käänsi kasvonsa rovastiin ja körisi sortuneella äänellään:

— Eipä taitasj olla hullummaks.

Rovasti tyrmistyi, mutta kysyi lääkäriltä:

Mistä tämä nuorukainen on kotoisin?

Lääkäri vastasi:

— Leppävirroilta.

Heti rovasti tajusi tilanteen, otti kalkin esille ja antoi kulauksen. Poika nielasi juoman, sai verensyöksyn ja — kuoli.

Ei hänen vastauksessaan piilnyt hituistakaan Jumalan pilkkaa. Hän oli vain leppävirtalainen. Ja jumala, joka tuntee kaikkien mielen, ymmärtää myös oikein leppävirtalaisen kielen.

Se oli toivottomuuden vastiketta.

Eipä taitasj olla hullummaks', jos Savon kansan tulevatkin sukupolvet säilyttäisivät isiensä leikkisän mielen ja torjuisivat luotaan epätoivon, ei parkumalla, vaan lyömällä murheen leikiksi. Sillä eihän murhe murhetta ole, jollei ihminen sitä murheeksi omaksu. Ainakaan ei murhe murehtimalla parane, "pyhällä kevytmielisyydellä" se hetkeksi häpyy pois. Muutamille se onnistuu, ei kaikille. Ehkä savolaiselle useammin kuin monelle muulle suomalaiselle.

Iloinen ihminen saattaa kuolemallekin päräyttää vasten kasvoja:

"Kuolema, missä on sinun otasi!"

Uskonnollinen intomieli ja sutkautteleva pyhä kevytmielisyys ovat sisaruksia. Uskonnollinen intomieli on naisellinen piirre, pyhä kevytmielisyys miehekäs ominaisuus.

Ernst Lampén.

Maltiton.

Kaartilaista kaksi sairaalassa

Taudistansa oli toipumassa.

Toinen sai jo panna vaatteet ylle,

Mennä virkistykseks kävelyille.

Sairaampi kun tunsu himon piinaa,

Pyysi: "Tullessas tuo, veikko, viinaa".

Toinen vastas: "Kernaastikin toisin,

Jos vain neuvot, kuin sen tehdä voisin".

Neuvo kuului: "Suussas viina kannaa,

Tultuasi mulle suukko anna.

Silloin minä sitten viinan nielen,

Kiittäin kautta sydämen ja kielen."

Ohjeen mukaan lupas tehdä veikko —

Kunpa täyttämään ei ois vain heikko. . . .

Pitkäksi aika tuntui varttoessa

Toivossa ja toivottomuudessa.

Mutta vihdoon, posket pullollansa,

Toinen palajaapi matkaltansa.

"Saitko? Toitko"? Moiset sairas heti

Kysymykset esille nyt veti.

Mutta viina puhumisen tiellä

Tullehella oli suussa siellä.

Kun sen alas niellä kurnahutti,

"Kyllä", vastata hän paukahutti.

Arvataan kai, että oli nolo

Mieli odottajan sekä olo.

Maltiton hän! Miks ei hiljaa maannut,

Oisi suukoksen ja viinan saanut!

Kaarlo Hemmo.

R a i t t i u s m i e s (junassa ennen kieltolakia miehelle, jonka näkee kulauttavan ryydyn pullon suulta): Monellaisihan niitä on miehiäkin, mutta minä en ole vielä koskaan viinaa ryyppännyt.

K u l a u t t a j a : (iskien korkin kiinni) Etkä ryypee nytäkää.

* *

*

Huluhan Heikki on saanut kolme kuukautta viinankeittopuhustaan. Menomatalla laivassa utelee naapurin Ville Heikin matkan tarkoitusta. Heikki sylkäistä ruiskuttaa ja selittää:

— Tuonne kaikemmualiman kansanopistoohan se ruunu määräs jatkokurssiin kolomeks kuukaaveks.

* *

*

Saaren Santeri Äkymäen isännälle, jonka poika on antautunut liikehommiin:

— Teijän poika-Villellähän kuuluu olevan isot ruateet eissään.

— Issoo nuottoohan se vettää, kun ei vuan perä reppiis.

* *

*

Viikon päivät viinamäessä vierrettyään arvelee Isko Mietinen muutamana aamuna:

— Mikäs ihme minua nyt niin raakasoo ja väsyttää?

Jonka jatkoksi kaveri jorauttaa:

— Johtuu kaiketi liijasta lukemisesta.

* *

*

Renki on lähetetty Kuopioon heiniä viemään. Siinä kuorman päällä lökötellessään ja tupakkaa turostellessaan hän torkahtaa ja savukkeen pätkä putoo heiniin. Hädin tuskin ennättää renki pudottautua hangelle ja kietaista hevosen valjaista, mutta heinät paloivat. Palattuaan kotiin tiedustelee isäntä, että palovatko ne ihan kaikki.

R e n k i : Eihän ne kuvalle piisanneetkaan.

A. Harjanne.

VESIKESÄNÄ.

Pielaveteläinen: Mitenkäs se kesän kuluku on ollu teijän puolessa?

Suonenjokelainen: Kärrikeliähän se on ollu koko kesä.

IISALMEN MARKKINOILLA.

Poliisi: Mittee sinä ukko siinä kaalla koko päivän ees taas ajelet?

Ukk o: Ei kaet tämmösen kaapunt rähjän katuja ossoo ryökäskää koko päivee ajjoo yhänne päin.

* *

*

Kattaisen akka: Tässä sanomassa lukkoo, että Korven seurakunnasta muuttaa tuas pappi pois. Mikkää siellä on oikein vikana.

Kattaisen ukko: Pelottaa kaiketi, jos sattuu vaikka sinne kuolta kupsahtammaa, sillä siellä kuuluu olevan kovin hallan arka haatumua.

Riekko Hämäläinen.
(Ukko-Riekko).

Syntynyt Kuopiossa 11. 12. 1835 ja kuollut jotenkin samoilla paikoilla 6. 2. 1901. Tällä välillä ehti tehdä yhtä jos toistakin. Mieheksi vartuttuaan oli laivatimperinä "Kuopio"-nimisessä purjelaivassa, joka "teki rahtia" Välimerellä. Saimaan kanavan tultua lopullisesti valmiiksi siirtyi Riekko sisävesille, käänneillen milloin "puksierin", milloin "pasassierin", milloin rahtilaivan ruotelia. Viimeiset kesänsä luotsasi ukko tervahöyry Eerikkiä.

Ukko-Riekolla oli "luonnonväärät" leukapielet. Kysyipä ukolta mitä tahansa, aina oli hänellä makuvastaus kuin valmiiksi varattuina. Hänen sutkauksensa olivatkin laivamiesten mieliravintoa.

Kun joku oli kerran tiedustellut mistä johtuu, että ukko aina näkee kaikissa asioissa hauskan puolen, oli ukko selittänyt tosissaan:

— Siitä, että minnoon tottunna kahtelemaa muoaliman menoo kuin syrjäsihin kanssa, joten minä niän asjat yhtaikoo kahelta kantilta, nurreelta ja oikeelta puolelta.

Ukolla oli näet toinen silmä hiukan kiero.

Albert Hämäläinen.
(Juutas Puustinen).

Saimaan vesillä yöllä.

Vuodelta 1911.

Tulla ryllistää tuas tervahöyry "Ierikka", kommeekykykinen kosselaiva. Pietarin piäkaapunnista. Ja oljpa tuas "Iierikan" maha täännä tavaroo, olj sekä ruis- että vehnäjauhoo, siihen tilikkeiksi riisk- ja mannakkryyniä. Täkkilastiks olj vielä lisäks otettu Viipurista enkeliskatiliijä ja simenttiä.

Onnellisest olj myös matka kulunna. Ronstaaseen sua- puissa näätti kyllä mer kiehuvan vuahtpiäl laineissa, mut tapasa mukkaan ei "Ierikka" männykkää syytä pakota merelle selekääsä suamaan, vuan pistääty kaavinan taa kuulostammaa asjain mennoo. Eikä siinä tarvinnukkaa kaavan pittee siäpittoo, sillä jo seuroovan päevän iltana näätti luojai laettautuvan kuin ruokalevolleen. Sillon myös "Ierikka" het merree ja niin muljaht tuas pahimmasta paikasta kuin koera veräjstä.

Jotennii hyvin olj piästy Saimaankanavastai läp tulemaan, vaikka siinä sattu useinnii selekkauksia. Pienelle-Pälille tuldaessa olj kyllä tyssäty yhteen errään sulukavalaisen halakojullin kanssa. Ja taeshan halakojulli suaha vyörkiänteeseensä emätärrääksen, koska jullin miehet alakovat rosesilla uhkailla. Mutta kun täkki-Poika olj kironna ja tarjonnu korkkiviilarista rosessia miesten piäkuoreen, niin hiljasikspa oljvat äijät herenneet.

Nyt viimeks olj lähetty Puumalasta siinä puolenpäivän aikaan, ja vahtvuorolla olj ukko-Riekkko ruotelissa, Poika kokalla uutsiukissa ja rukin iäressä allaalla ite massiinist. Toinen puolj pisetninkiä, s.o. kippar, Lasas-Antti ja apulaismassiinist, olj het Puumalasta lähettyä paiskaatunna makkuulleen.

Kippar olj kyllä ennen muotapannoossa arvellu ukko-Riekkolle, että jos yön piälle alakas sattoo ja niin pimmeeks kovin pakata, niin puotetaan juakar pohjaan ja ootetaan uamua. Mutta eipä ollu ukko-Riekkko ens kertoo reissussa, vuan osas ajjoo vaikka käskopelolta. Ja niin antokii ukko "Ierikan" ryllytellä etteenpäin tääsine mahoneen.

Vuan annas ollakaan, kun aletaan piästä Mäkärän salameen, alakaakin vilikkua tulija eistäpäin. Sillon ukko-Riekkonnii poskessa rupes mälli pyörimään ja silimät vilikkamaan, sillä tieshän ukko, että salamessa pittää männä siivost kahtoin sivu päivälläkki, suatikka tervapimmeellä yöllä.

— Kukkaan sieltä nyt rulloo vastaan ja juur ahtaimmassa paikassa? murahtelloo ukko mälliään kiännellen. — Ja missään sekkään Poika on, — onkoon se tuolla kokassa vai mänköön se allaalle lämmittelemään. Taitaa olla selevintä ehtiä se kässii aikanaa, jos vielä jottai sattus. — Poika hoi, ootkohan sinä siellä kokassa vai missä!

— Tiällähän tuota taijan olla, — vastata jornaatti Poika kokkapuolesta. — Mikä sullon niinkun hätänä?

Ukko-Riekkko: Ett'oot vähä kun vorveillas; tuolla taitaa tulla rullata muuvan kossier vastaan. Erotatko, onko se puksier?

Poika: Ee oo, kosk'on vuan yks valakee tulj mastissa.

Ukko-Riekkko: S'oon sitte jökkii rahtlaiva, sillä eihän tähän aikaan pitäs minkään pasassierin vastaan tulla.

Poika: Voippa niin päinnii olla. — Käänkö minä kollaattamassa sen äijänkäähkänän (kipparin) herreelle?

Ukko-Riekkö: Anna ruan muata, eikä tuosta selevittäne. Katastahan pallaako mejän lanternat!

Poika: (käätyään kahtomassa) Ihan pallaavat ilimi liekissä.

Ukko-Riekkö: Millee puolella on punanen?

Poika: Hakkursuaren puolella, ja ryöninen on Siämingin puolella niinkun pittääkii.

Ukko-Riekkö: No, sitte ei oo kellää mittää sanomista, ettei oo tarpeeks ilimunierattu, vaikka yhteennii tärskähtäs. Kömmihän tänne komennolle, ett'oot apunanj, jos jottai sat-tus niinkun tapahtummaan!

Poika: Suattaahan tuota tulla.

Ukko-Riekkö: Joko erotat ryönistä?

Poika: Johan tuo näkkyö äljöttävän.

Ukko-Riekkö: Jokos niät punasta?

Poika: Ei nää näkyvän.

Ukko-Riekkö: Sitte kossier kiertee jyrree tuota Ohjasnie-men kirjavoo reimoo. — Jahah, nyt se näkkyö jo kampee-van kurssille, koskapa punanennii rupes ihteessä näättämään. — Mutta mittee juutasta se niin paljon kiäntää, että ryöni-nen painaksen tykkönään piiloon ja näättää vuan punasta.

Poika: Jos pitänöön sen korreempana.

Ukko-Riekkö: Mutt'ei tässä nyt mualiman korreus aata, sivu täss'on piästävä. — Mutta mikkään tolokki tuolla tork-kuu ruotelissa, kun pakkoo uhalla suoroo piätä piälle!

Poika: Joss'ois vähä riävyttee riikkarilla, että herreevät?

Ukko-Riekkö: No, älläätä häntä vähä!

Poika: Sennii rasvakatit, kun ouvat tuas viäntäneet la-laalla riikkarin raanan kiinni!

Ukko-Riekkö: Onkoo siästäissäänhän ne aina sen kans kintieroovat. Mutta huuva tuosta ruupartorvesta, että aaka-soovat. Sano myös samalla massiinistille, että on vorveillaan, sillä tässä pian tyssätään yhteen, ellei tuo tolovana kiännä vasemmalle, sillä minä en vuan lähe varsin alakain pakkaa-tummaan tuon Hakkursuaren kivikkorannalle.

Kiljas Poika ruupparista rukkihuoneeseen, että aakoovat raanan, jotta onka piäsöö kulukkutorveen asti; käski myös yksin tein massiinistin pitämään olemustaan lähellä veivistaa-kaa ja muita tpruusutus-sorkottimiaan, koska muuvan hy-lyky uhkoo piälle tarjoutuva. Kiäntäen sitten huuvatushanan aak kysäs Poika vähän ajan piästä:

— Vieläkö minä laalatan?

Ukko-Riekko: Alahan kiäntee hannoo kiinnemmä, kastastetaan oljko tuosta apua.

Poika: Kyllä ne ainakii havahtivat, koskapa tuntuvat ruppeevan älisemmään.

Ukko-Riekko: Mutt'eivät ne juuttaat vuan kiännä oikeelle hotulle.

Poika: Taitaa olla selevintä, että aletaan rukkia seisotella.

Ukko-Riekko: Niin taitaa. (Koneenkäyttäjälle huutotorvesta): Eläs riäkkee sitä ruojoo niin kovvoo, tiällä pakkau tuu muuvan ruato vastaan!

Konemies: (huutaa vastaan) Mittee sinä tuas äläjät?

Ukko-Riekko: Sitä minä meinoon, että jos sakoosit siellä vähä!

Konemies: Suat kai tätä mieles mukkaan.

Ukko-Riekko: Tai anna vaikka yksin tein seista koko roskan!

Konemies: Häh?

Ukko-Riekko: Että toppoo tykkönään.

Konemies: No, nyt se onnii topissa, kun Venskin ruuna.

Tämän kanssapuheen aikana olj Poika seuranna silimä kovana vastaantulijan meininkiä, julukasten sitten vakkamuksesa:

— Piälle se ruato vuan pakkooksen.

Ukko-Riekko: Niin tekköö, niin tekköö, heittäjo. (Konemiehelle ruupparista): Annas ryökkään rätkiä pakkia!

Konemies: Häh!

Ukko-Riekko: Että huopoo, huopoo hiivatissa siellä allaalla, tiällä ylläällä töyvätään yhteen!

Poika: Pakiks taisivat tuollai panna, koska näkky seisattuvan. Kiännä vuan vähä koomin kun kuppeettain, niin hyvä heitäksen! Minä lähen töytyyttämään korkkiviilarin välliin.

Juoksoo Poika täkille ja Ukko-Riekko kampee ruorilla "Ierikan" vitalikkoon. Tysseevät laivat toisiinsa, Poika on ehtinyt viilarinnee pahimpaan paikkaan ja huutaa:

— O-jaa', ei mittää hättee ennee!

Ukko-Riekko: (huutaa kiukkuisasti toiseen laivaan) Mikä juuttaan pässi siellä makkoo ruotelissa, kun pakkoo immeisten piälle!

Ääni laivasta: So-soh, Riekko, eläpäs ynise, kun et lyp-

säkkää! — Minnekäs työ ite ootta unneuttanna ryönisen lanternan?

Ukko-Riekkö: Kah, Koistis-Jussihan se onni! — Ryönisenkö tulen!? Mutta juurhan Poika kahto tulet ja sano nühen palavan.

Poika: No, ihan ilimiliekissä. Tuo äskeinen vihurin peijakasko sen nyt sammutti, vaikka minä öylönnii tilikin lanternat rasselilla ja mönjäkitillä.

Jussi: No, mitteepä tuosta, tuttua väkkee. Alakoo vuan kalakuttoo etteenpäin! Hyvästi!

Kippar: (töyväten unenpöpperössä täkille) Hiton ryttäkkö tiällä — yhteentörmääskö?

Poika: Ei mittää hättee, iliman aikojaan tässä vuan tuttuja käteltiin.

JuutasPuustinen.

BURROUGHS PORTABLE

KANSALINNA-SUOMI-KANSALLIN

KUNTO KEMINGTON

Suomessa toimivat konfforit:

1919	MÄNTYHARJU	1890	KUOPIO
1919	RAUTALAMPI	1893	MIKKELI
1919	VARRAUS	1893	HELSINKI
1921	SUURVAARA	1898	SAVONLINNA
1923	RANTASALMI	1917	JYVSKÄ
1920	PIETARINKANGAS	1917	SUOMENKANGAS
1928	IISSVESI	1918	LÄPPÄVÄRTÄ
			KANGASNIEMI

Ihmeellisiä taikoja

Kirj. Tatu Pekkarinen.

Kun johtajat Perimmäinen ja HynTTY ynnä varatuomari Niljakas lähtivät onkimaan, oli heidän eväskorinsa ladattu runsaasti ja monipuolisesti kuin paremmanpuoleinen siirto-maatavarakauppa. Ettei lukija tulisi kateelliseksi, luettelen korin sisällöstä ainoastaan suolatut silakat ja litranvetoisen astian sitä, minkä tehokkuus merkitään 96 %.

Kun oli päästy onkimapaikalle ja heitetty riipat, ehdotti johtaja Perimmäinen, että eikös tehdä, pojat, semmoinen päätös, jotta jokainen saa sekoittaa itselleen ryyppyn aina kalan saatuaan eikä kukaan ota yhtään ryyppyä ennen ensimmäistä kalaansa.

KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

Savossa toimivat konttorit:

KUOPIO	perust.	1890	MÄNTYHARJU	perust.	1919
MIKKELI	"	1893	RAUTALAMPI	"	1919
IISALMI	"	1893	VARKAUS	"	1919
SAVONLINNA	"	1898	SULKAVA	"	1921
NILSIÄ	"	1917	RANTASALMI	"	1923
SUONENJOKI	"	1917	PIEKSAMÄKI	"	1926
LEPPÄVIRTA	"	1918	IISVESI	"	1928
KANGASNIEMI	"	1919			

Toiset myönsivät, että mikäpäsiinä, tehdään vain niin. Mutta johtaja Perimmäinen kaivoi tällä ehdotuksellaan katalasti toisille kuoppaa, sillä hän tiesi olevansa paras kalamies koko seurueesta.

Sitten sylkäistiin matoihin, hujautettiin siimat veteen ja ruvettiin hartaasti odottamaan sitä ensimmäistä kalaa, joka toisi tullessaan ryyppyyluvan.

Puolen tunnin kuluttua sanoi Niljakas, että tämä on nähtävästi kalojen pyhä paikka, johon ne saapuvat ainoastaan omina sunnuntai- ja juhlapäivinä, mutta ei silloinkaan mässäämään ja syömään, varsinkaan matoja, joissa on kavala koukku sisässä, vaan harjoittaakseen jotakin muuta, mitä niiden tapoihin ja menoihin kuuluu. Mutta nyt hän, Niljakas, aikoi koettaa muuatta taikaa, jolla tavallisissa pateissa pitäisi tulla kaloja sen kun kerkiää veneeseen noukia, sillä niin taitoituina kalat suorastaan tappelisivat siitä, kenen vuoro kulloinkin olisi päästä koukkuun.

Sitten Niljakas kävi eväskorin ääressä laittamassa voileivän ja istui jälleen paikalleen perätuhdolle. Mutisi siinä outoja sanoja, joita tuskin lienee itsekään ymmärtänyt, ri-potteli leivänmuruja veteen, pyöritti silmiään kuin sotajalalla

BURROUGHS PORTABLE

huokeahintaisen laskukoneen ja

PIKKU REMINGTONIN

»kodin kirjoituskoneen»

Toimittaa Teille edullisilla maksuehdoilla

OSAKEYHTIÖ SYSTEMA

Kuopio, Vuorikatu 23. Puh. 231

oleva kafferineekeri ja sanoi sitten toisille, että katsokaapas nyt hattujenne pohjiin ja huutakaa sinne, että "piil!"

Toiset panivat hattunsa silmilleen ja huusivat: "piil!"

— Tarkastakaa nyt visusti onkianne, — neuvoi loitsija. Itse hän riipasi minuutin kuluttua kalan niin, että vapa voihkaisi ja siima sanoi hiuh, riisui sen nopeasti koukusta, paiskasi sen veneen sameaan pohjaveteen ja ryntäsi nuolena ottamaan naukun.

Johtaja Perimmäinen ja Hyntty tuijottivat onkiinsa järkähtämättöminä kuin Helsingin aseman kivijättiläiset City-pasaasin käytävään. Mutta se ensimmäinen kala viivytteli kuin kiusalla; missä lieneekään kutale kuh nastellut.

Niljakas nappasi pian toisen kalan veneeseen ja siitä luvatus palkinnon suuhunsa. Ja heti perästä kolmannen. Tulipa hyvälle tuulelle ja pisti jo iloissaan lauluksikin:

"Männyn lehdellä vihreällä

visersi kalkkuna kaunoinen;

siitä se riemu mun rintaani nousi,

siitä riemu mun rintaani nousi.

— Ole tuossa mylvimättä! — ärähti Perimmäinen, jonka teki äkkiä mieli katkoa onkivapansa matonpiiskauskepeiksi

MAAKUNNAN VANHIN KAUPPA- ja MYLLYLIIKE

Osakeyhtiö Gust. Ranin

KUOPIO

Liike perustettu v. 1852

{ Koljonniemen Valssimylly }
{ Olut- ja Virvoitusjuomatehdas }

ja sanoa jotakin, mikä ei sovi koulusivistystä saaneelle ihmiselle.

Ikäänkuin vastaukseksi sieppasi Niljakas jälleen kalan, jonka heitettyään veneen pohjalle säntäsi taas sekoittamaan napsua "niljakkaaseen suuhunsa", kuten Perimmäinen kauteudesta pakahdumaisillaan ajatteli.

Mutta sillä aikaa, kun Niljakas pyöritteli teelusikkaa juomalasissaan, kopeloi johtaja Hyntty veneen pohjalta kalan käsiinsä, vihelsi pitkään, hymähti "yhyy", heitti sen takaisin ja sanoi:

— Nyt ei tule kalansaivartakaan, vaikka onkisi hopeakoukulla ja silkkiäisperhosella. Ja ryypyn puuttuessa on kielenikin niin kuivunut, etten tiedä enää, onko suussani puukapula vaiko palanen anturanahkaa. Minun täytyy myöskin yrittää noituutta.

Hyntty alkoi vuorostaan taikoa. Kävi eväskorin ääressä tekemässä voileivän ja kumarsi kolme kertaa joka ilman-suuntaan, kiekaisten samalla kuin kukko. Sitten istui tuhdolleen ja mumistuaan salaperäisiä lukuja kiskaisi kohta kalan niin, että vapa voihkaisi ja siima sanoi hiuh, ja sai

Kuopiossa ja Kuopion ympäristössä on edullisinta käyttää Kuopion Margariinitehtaan

'HEIMO' ja 'PUIJO'

MARGARIINEJA

Ostakaa jo tänään paketti näitä merkkejä

sillä paikkakunnalla valmistettuina ne ennättävät jokaisen perheen pöytään tuoreina ja vastakirnuttuina

Oy. Kuopion Margariinitehdas Ab.

Kuopion Höyryleipomo

Omist. V. Pitkänen

Haapaniemenkatu 18

Puhelimet 5 35 ja 10 15

Söis suu,
vetäis maha,
vuan ei kestä vuaterievut.

Leipomo
Kondiittoria
Kahvila

vihdoinkin kauan odotetun ryyppynsä. Saipa pian toisen ja kohta kolmannenkin.

Niljakas ja Hyntty vetelivät nyt kilvan kaloja. Ja sitä mukaa "pieniä suihin". Ennen pitkää he istuivat keskituhdolla kaulakkain, vannon toisilleen ikuista ystävyyttä ja veriveljeyttä ja lupasivat jakaa omaisuutensa tasan ja muuttaa perheineen asumaan yhteen. Lopuksi rupesivat laulamaan sitä "surullista veisua siitä höyrylaiva Esterpurkista, joka lähti Pyöneporin satamasta merta kyntämään".

Johtaja Perimmäinen yritti toisten laulaessa sekoittaa itselleen salavihkaa napsun, mutta joutui häpeällisesti kiinni, ja toiset sanoivat, että pysyppä puheissasi ja ongi ensin kala ja sitten vasta ryyppy, koska itse ehdotitkin sellaista lakia.

Perimmäinen nyhjähti tuhdolleen katkeroituneena koko maailmalle ja erityisesti kalamaailmalle, joka kohteli häntä kuin osatonta orpoa.

Jos hänen toivomuksensa olisi täyttynyt, olisivat kaikki meren kalat joutuneet mäskiksi survottuina "hiiden kaukaloona". Tätä samaa kai toivoi itse Hiisi-parkakin kaikesta mustasta ja paatuneesta sydämestään, kutjottaessaan nälkäi-

Urheilivat Savolaiset

ostavat urheiluvälineensä, aseensa
ja ampumatarpeensa

Savon Suojeluskuntakauppa Saksosta

M. Canthink. 14.

Kuopio.

Puhelin 1314

Siroimmat ja kestävimvät

JUHLA- ja } **JALKINEET**
KÄYTTÖ- }

ostatte edullisimmin hyvinlajitellusta
varastostamme

Kuopion Kenkäkauppa Oy.

Kauppakatu 31 (Oy. Raninin talo). Puh. 825.

senä jossakin vuorenonkalossa ja koukkiessaan tyhjää kaukaloaan kolmihaarukallaan.

Mutta lopultakin tapahtui ihme.

Perimmäisen onkeen eksyi kala, jonka hän riemuiten pelasti aaltojen kylmästä sylistä veneeseen. Sitten hän riensi kuin janoinen peura lähteelle, s.o. kanisterin luo, saadakseen kaivatun naukkunsa.

Mutta kanisteri oli jo tyhjä.

Perimmäinen ei ensi hätään osannut sanoa kuin yhden sanan, mutta se tulikin niin harvinaisen sisältörikkaasti korostettuna, että se toi kerralla hänen tunteensa julki. Sitten hän hakkasi kanisterin kuhmuiseksi omaan päähänsä. Sillä siitä päästähän se alussa mainittu ehdotus oli lähtenyt.

Niljakas ja Hyntty olivat jo nukahtaneet veneen pohjalle. Onkivavat olivat kirvonneet heidän käsistään ja olivat joutuneet meren vietäviksi, jonka vuoksi Perimmäinen otti ja nosti siimat pois vedestä.

Sitten hän sanoi uudemman kerran sen sanan, jolla niin verrattomasti sai tunteensa julki.

RAUTA- JA TALOUSTARVE OY.

Kuopio

Kauppak. 10

Puh. 49 & 420

Mahdollisimman monipuolinen varasto kaikkia rauta-, rakennus- ja taloustarvikkeita sekä vilja- ja siirtomaatavaroita

On jo yleensä tunnettu ja tunnustettu, että

KUOPION HUONEKALULIIKKEESTÄ

Om. Otto E. Konttinen. Puh. 1180.

Saa parhaan tavaran aina halvimmalla.

KORUOMPELULIIKE

O. Y. KOTITYÖ

Kuopio

Vuorik. 23

Puh. 1010

Suuri varasto valmiita ja aloitettuja
käsitöitä, lankoja sekä käsityötarpeita.

Kotikutoisia liinoja. Lotta-kauluksia.

Kummassakin koukussa näes riippui silakka, suolattu silakka.

Likinäköisenä miehenä ei Perimmäinen ollut aikaisemmin huomannut loitsijoiden salaperäisiä taikatemppuja.

HULIVILIN PUHETTA.

Palellutti kun jalkansa kerran
Hulivili-Heikki pahasti niin,
Että veitsellä lääkäriherran
Pois hältä varpahat leikattiin,
Haasteli silloin nauru hän suulla —
Kaikista kumma oli se kuulla —:
"Nytpähän ei varvasvälit haise,
Kun mikä paise"

PARHAITA

GRAMOFONEJA

ja viimeisiä

LEVYUUTUUKSIA

aina varastossa. Ajanmukaiset kuunteluhuoneet.

KUOPION MUSIIKKIKAUPPA OY.

Vuorikatu 23. Puhelin 708.

E. Jäntin Pukimo & Turkisliike

Lajiteltu varasto koti- ja ulkomaalaisia kankaita.

Turkiksia ja valmiita miesten turkkeja.

Hyvää villaplyyssiä.

Puhelimet 444 — 331

Nevala & Karttunen Oy.

Kuopio

HULLUTTELEVIA SUTKAUKSIA.

Niitä on savolaisilla sellaisiakin sutkauksia, jotka kimpoavat kaiken järjenjuoksun ulkopuolelle, joissa asiat pannaan aivan pääläelleen, ja sitten niille irvistellään. Se on jonkinlaista uudenaikaista "dadaismia", mutta paljon sukkelampaa kuin tämän kirjallisuushaaran hurjistelut. Esim. seuraava:

Mies kertoo toveristaan, että hän oli niin laiha, niin laiha, "että pitj kahesti asettua auringon etteen, ennenkuin varjo lankesj."

Hämäläinen rusthollari matkusti Savon laivassa niin soukkia ja sukkulaisia reittiä pitkin ja niin kapeissa salmissa, että hän vihdoin huomautti:

— Kylläpä te savolaiset kuljette laivoissanne semmoisia reittejä, ettei näissä luulisi olevan vettä tavalliselle sou-tuvenheellekään.

Savolainen matkatoveri tokaisi:

— Voi veikkonen! Myö teällä Savossa kuletaan tok laivoillamme u a m u k a s t e e s s a k i n.

Ostajien oma liike

Suuri vaihto, pieni voitto
siinä tunnussanamme.

KUOPION KALUSTAJA

Kauppakatu 4, puhelin 1264

Kuopion Lakkitiehdas Oy.

Kauppakatu 10

Puh. Myymälä 415, Konttori 738.

Maakuntamme suurin ja monipuolisin
varasto naisten, herrain ja lasten hat-
tuja sekä kaikenlaisia turkistavaroita
vähittäin ja tukuttain.

KUOPION KIRJA- & PAPERIKAUPPA

Omistaja: KAARLO JÄRVINEN

Perustettu 1908

Omaa täydelliset kirjakauppaolkeudet v:sta 1925

Sijaitsee: Pääliike Maaherrank. 14, puh. 414. Haaraliike Maaherrank. 3, puh. 1024

*Suosittaa monipuolisista ja vaihtelevista varastoistaan
alaan kuuluvaa tavaraa kohtuullisilla hinnoilla.***Letkaus.**

Vanha maantierosvo teki hengenläh töään. Rovasti kut-
suttiin antamaan miehelle ehtoollista. Rovasti kyseli mie-
heltä uskonnon päätötuuksia. Mies vastaili kaikkityyni päin
mäntyy. Rovasti kauhistui ja kysyi:

— Mitenkä sinä, rakas veliseni, olet läpäissyt rippikou-
lun, kun sinulla on noin huonot käsitykset uskonnon perus-
pykälissä?

— Voi veikkonen, sanoi voro, kun minä olin nuori, kah
silloin lohi luki ja lahna lauloi.

Pappi sai lohen, lukkari lahnan.

Se oli siinä 1700-luvun alkupuoliskolla.

* *

*

Lehtipoika tullen Savon radalla viimeiseen vaunu-
osastoon:

Jokkoon tuo oes lukutaeto tänne asti levinnä?

SAVOLAISET KAUPPIAAT!

Käyttäkää savolaisen tehtaan valmistamia

PAPERIPUSSEJA

Pussit tunnetusti hyviä

Savon Pussitehdas Oy.

Puhelin 304 — Kuopio — Sähköos. Pussitehdas

A. B. Mäkelä.
(Kaapro Jääskeläinen)

Pikkukaupunki-kuvauksia.

Vuodelta 1888.

Kuopion satama ennen aikaa.

En ole koskaan moittinut sitä, mikä on hyvä, enkä pilkannut kaunista. Sentähden aina ja kaikissa tilaisuuksissa olen ylistänyt sitä hyvää ja kaunista kaupunkia, jonka nimi on Kuopio ja jonka sataman suulla on Vasikkasaari saunoineen ja myllyineen.

Mutta kaikki eivät ajattele minun tavallani. Erään Saimaan vesistöä kulkevan höyrylaivan kapteeni esimerkiksi oli niin sydämetön, että tässä äskettäin otti ankarasti arvostelukseen Kuopion satamaoloja — minun kuulteni. Enkä voi kieltää hänen puhuneen jokseenkin sujuvasti, vaikka ei niin sileästi kuin julkisuutta varten puhuessa on tavallista. Vaan ehkäpä hän ei aikonutkaan puhettaan julkisuuteen.

"Kahdeksan kertaa minä olen purjehtinut tämän maapallon ympäri, mutta sen minä sanon, etten ole missään nähnyt semmoisia satamaoloja kuin Kuopiossa ja Savonlinnassa", se oli hänen loppulausuntonsa.

Mitä hän Savonlinnasta lausui, se ei kaikki kuulu tähän, eikä kuuluisi ollenkaan, ellei osa samalla olisi tähännyt Kuopiotakin. Satamalyhty oli semmoinen, että "kun meni hyvin lähelle ja tulitikun valossa sitä katsoi, näki että on siinä tuli." — Virrassa olevaa lyhtyä ei hänen tullessaan kerran ollut sytytetty; hän hiljensi vauhtia ja vihellytti. Mutta ei se syttynyt sittenkään. Kun laiva viimein oli joutunut lyhdyn kohdalle, kuului kiihkeää kahnutusta. Mies siellä häämötti lyhtytynnyrin selässä, ja käsi kävi kiivaasti. Ilmaistakseen olemassaoloaan, äänti mies ikäänkuin itseksensä: "Hittoko ne lie nuo tikut kastellut, kun ei syty!" Ja syttymättä se jäi.

Kun hän ensi kerran tuli Kuopioon, oli iltapimeä. Satama oli täpösen täynnä höyrylaivoja, lotjia ja halkoveneitä. Ei ollut laivan pituutta tyhjänä. Hän huudatti huudattamistaan ja pysähtyi viimein erään halkoveneen taakse. Rannassa näytti olevan joku satamavirkamies.

"Laittakaa tilaa!" huusi kapteeni. "Minulla on laiva täynnä matkustavaisia."

Rannalla päivitteli virkamies, että "sanoinkin minä niille jo päivällä, että pitäisi siirtyä, vaan eihän nuo näy siirtyneen."

"Sitte minun täytyy ruveta yöksi selälle ankkuriin ja pitää matkustajat täällä yötä."

"Ei toki selälle.... tuumataanhan.... tuota...."

"Käskekää halkoveneen siirtyä!"

Virkamies astui halkoveneeseen ja alkoi koputtaa kajuttan ovelle. Ei kuulu mitään.

"Taitavat jo maata..." arveli virkamies.

"Ajakaa ylös!"

Viimeinkin alkoi kajutasta kuulua äreitä vastauksia:

Eipä kadu kauppojansa joka käypi

KARPPISELLA

„kulumassa Kaappakaan“

☞ || Siellä on LEIVORSET leviät, || ☞
KAHVI kuulu kautta kylän. || ☞

SUURIN LAATUAAN POHJOISMAISSA

Finlayson nimi edustaa maamme tuotannollisia ja rakentavia voimia, erästä maan vanhimmista ja suurimmista tehdaslaitoksista. Puuvillateollisuuden eläessä nousukauttaan on

Finlayson aina ensimmäisenä
rientänyt kehityksen viitoit-
maa tietä ja siten pysyt-
tänyt valmisteitten-
sa laadun

parhaimpien ulkolaisten saavutusten tasolla

*

Paitsi tavanmukaisia kehruu- ja kutomaosastoja on tehtaalla

*Köydenpunontaosasto / Oma värjäämö / Oma
valkaisulaitos / Merseroimis- ja
Kalastuslankaosastot*

*

100,000 värttinää —
— 2,000 kutomakonetta —
— Suomen suurin työsali

*

Tehtaan kangasmallikokoelmat käsittävät yli 1000 käypää kangasmallia karkeista huovista aina hienoimpaan tekosilkkiin

Finlayson

Valmistanut puuvillateoksia v:sta 1828 alkaen

A. E. KANKKUNEN

VÄLITYS- JA METSÄTOIMISTO
Suokatu 25. KUOPIO Puhelin 264.

Välittää: Maatilojen, metsien, kaupunkitalojen, laivojen, kauppaliikkeiden y. m. ostoa ja myyntiä.

"Kuka sitä yöllä... kengätkin on jo kuivamassa... ei me siirrytä."

"Eivät kuulu siirtyvän", huusi virkamies.

"No minun täytyy sitte kääntää selälle."

"Vuottakaahan — jos täältä hyvinkin löytyisi lankonkia. Eikö teillä ole?"

"Ei minulla ole niin pitkää, että ylettäisi selältä asti rantaan."

"Selältäkö? — Eihän sitä selältä — kunhan ylettäisi tästä halkoveneen takaa."

"Ei ole minulla niinkään pitkää."

Virkamies viipy jonkun aikaa pimeässä. Kuului rusketta, ja sieltä tuli kuin tulikin "lankonki", joka yletti halkoveneen yli. Sitä myöten pääsivät matkustajat maalle. Mutta sieti siinä olla "kieli keskellä suuta", ettei pimeässä pudonnut halkoveneen pohjalle.

Vielä sanoi kapteeni kiittävänsä onneaan, ettei hänelle käynyt pahemmin. Moni ensikertalainen kuului särkeneen laivansa potkurin keskellä kaupungin komeata satamaa. Paraalla paikalla satamakaaroksen pohjassa on näet vanhan pumppulaitoksen hirret pystyssä. Kun tämä seutu muutenkin on kovin matala, on se tavallisesti tyhjänä, äkkinäinen ajaa

SAVOLAISET!

Keskittäkää lihanmyyntinne ja -ostonne OMAAN liikkeeseenne

Kuopion Karjanmyyntiosuuskuntaan r.l.

Muotiliike Monna

Hyvin lajiteltu varasto naisten ja lasten hattuja y. m. alaan kuuluvaa tavaraa

Kuopio, Vuorik. 23, Puh. 1330

Tilaus- ja korjaustyötä vastaanotetaan

hurauttaa siihen kuin hyväänkin suojapaikkaan. Mutta oman puolen miehet tietävät välttää sitä.

Koetin puolestani kapteenille selittää, mistä arvosta tämän satamajärjestys on strategisessa suhteessa: kuinka vaikea vihollisen laivaston on laskea Kuopion laituriin, kuinka vietteleväiset ja tuhoa tuottavat ovat nuo esi-isiltä jääneet pumpun pohjahirret j. n. e. Mutta hän ei näyttänyt tyytyvän näihin selityksiin. Sillä mitäpä Saimaan rauhallisilla vesillä kulkevan matkustajalaivan kapteeni ymmärtäisi sotatieteestä?

2. Kuopion kadut.

Ne eivät ainoastaan ole suorat ja säännölliset, vaan myös sovitetut ihmisten erilaisen paksuuden mukaan: valtakadut raatimiehiä ja lähiseudun rovasteja varten, sekä rännikadut uuden elinkeinolain alaisille käsityöläisille.

Eräänä tautisena keväänä, kun kirjailijoista oli suuri puute, nostettiin minut vähäksi aikaa muutaman kuopiolaisen sanomalehden toimittajaksi. Silloin lumen lähdettyä päätin kerran — yleisöä palvellekseni — koetella, joko voisi liikua kaupungilla ilman kalosseja. Mikäpä siinä oli; voihan sitä, ja täytyi voida, kun ei ottanut kalosseja mukaansa. Olihan siinä hyppimistä, jos ei tahtonut oikein pahaan rapakoon astua, jo senkin tähden että luonto on pitänyt kohtuutta lahjoittaessaan sääriä minun ruumiilliselle olemukselleni.

SUOSITELLAAN

Leo Siimeksen Vaatetusliikettä

Kauppak. 31, KUOPIO, puh. 375

**KUOPION TILAPÄISTÖIDEN KIRJAPAINO
PAPERI- JA KOULUTARPEIDEN KAUPPA**

Puijonkatu 29

P. KINNUNEN

Puhelin 1203

Suositellaan yleisölle

Suomen Väri- ja Vernissatehdas Oy.

Maaherrank. 14 KUOPIOON HAARAOSASTO Puhelin 10 18

VÄRIEN, ÖLJYJEN, TAPETTIEN, MATTOJEN

sekä kaikkien hyvinlajiteltuun värikauppaan
kuuluvain tavarain

EDULLISIN OSTOPAIKKA

Sentähden oli oikein iloista nähdä Pekka Pehkosen levittäjän hienoa keltaista hiekkaa katuosalleen. Siinä oli pehmeä ja verraten kuiva kävellä. Kaikki kolot olivat tasoitetut ja sitte oli yltäensä pantu paksu hiekkakerros. Pekka katseli teostaan ylen tyytyväisenä ja olisi luultavasti hymyillyt, jos hänen paksut poskensa olisivat siihen taipuneet.

"Työpä tätä nyt saitta uuvistoo, toimittaja. Jokohan tuo nyt kelepoo?"

"Mikäs sitte, jos ei tämä! Niin paljon kun panette joka vuosi korotusta, niin on katu kohta räystäään tasalla."

Ikkunain tasalla se jo oli.

"Kuulkeepas!" sanoi Pekka ja alkoi puhua hiljemmin. "Eiköhän ne nuo polliisit to'enkaan ou' vähän erreyksissä?"

"Kuinka niin?"

"Ettäkö joutas' sissään, niin minä selevitän."

Jousihan toki sanomalehden toimittaja, kun oli tarjona semmoinen makupala, että poliisit ovat erehtyneet. Siitähän syntyy kumma kirjoitus lehteen.

Pekka ajoi hevosen pihaan ja sitte mentiin huoneeseen. Pekka aukaisi kaappinsa ja otti siitä esiin tyhjiä rohtoputelia,

OY. KUOPIOON VUOTA- & NAHKAKOMPPANIA

Kauppak. 39

KUOPIO

Puhelin 904

Myy

kohtuullisilla hinnoilla

JALKINEITA y.m. NAHKATAVAROITA

TOSI SAVOLAINEN AINA KÄYTTÄÄ
KOTIMAISTA KOTKASSA
VALMISTETTUA

SOKERIA

SITÄKIN SUUREMMALLA SYLLÄ, KUN
SAVOLAISET
SIELLÄ OVAT SOKERIN KOKKEINA

UUSI MATKUSTAJAKOTI

Maaherran. 14.

KUOPIO

Puh. 14 23

Suosittelaa matkustajille siistejä, lämpöisiä huoneita.

kirjan kansia ja lopuksi aika nivakan papereita; siinä oli talonkirjoja, vanhoja sanomalehtiä, palotoimen luetteloita, viisuja ja jos mitä. Vihdoin löysi hän sen, mitä haki. Se oli Kuopion kaupungin poliisijärjestys, "vahvistettu läänin kuvernööriltä" elokuun 18 p:nä 1876. Sitä hän selaili ja sitte osoitti 20 §:ää. Siinä oli luettavana:

"Talonmistaja tahi hoitaja pitääköön osansa kadusta, katuränneistä ja käytävistä puhtaana."

"Niin, mitäpä siinä on?"

"Sitäpä sitä viimeistä sanoo. Mitenkäs siinä lukkoo? Pee-uu, pu, hoo . . . puhassa, eikös se sitä meino?"

"Niin, että puhtaana on pidettävä katu ja . . ."

"Sitäpä minä justiin!"

Sitte hän kertoi, mitenkä hän oli ollut herrasväellä ennen renkinä, "ennenkui yhti tähän Liisaan", jolla hänen nykyinen talonsa oli alkujaan ollut. Siitä kertomuksesta ei kuulu asiaan muu kuin se osa, jossa hän kuvaili, kuinka herra ja rouva häntä aina varoittivat pitämään puhtaana eteistä ja salia ja kaikkia huoneita.

"Ja veätinkös minä silloin hiekkakuormia huoneihin!"

"No, se on eri asia!"

Mutta Pekka intti vastaan lujasti, että se ei ole eri asiaa — "puhas kuin puhas!" — ja vakuutti, ettei katu mitenkään voi olla puhdas eikä koskaan tulla puhtaaksi, jos siihen aina vaan lisätään hiekkää.

HACKMAN & C:o

KUOPION KONTTORI

Piispankatu 2

Puhelin 428

M. TUHKASEN
PARTURILIIKETTÄ

Kauppak. 28. Puh. 1054
Kauppahallin vastapäätä

SUOSITELLAAN

Sitte hän oikein toimessaan rupesi tätä asiaa perustamaan kysymysten ja vastausten kautta. Mistä se on tuo kura tullut? Sehän on alkujaan ollut yhtä puhdasta hiekkaa kuin tämäkin viimeksi tuotu, mutta sitte ajan oloon jauhautunut hienoksi. Sama hiekka se sitte kesällä pöläjää ihmisten silmiin ja korviin ja suuhun.

"Joka kuorma se on tältä'i ka'ulta syksyyn männessä immeisten sisalmuksissa. Ilemankos niitä ryvittää!"

Sitten hän pahasti nauraen osoitti toista kohtaa samassa pykälässä. Se oli näin kuuluva:

"Käytävälle tahi yleisen toripaikan kivitykseen sekä kadulle taikka katuränniin kasvava nurmi on kitkettävä ja vietävä pois."

Tämä määräys viehätti tavattomasti Pekan pahansuopaa sydäntä. Nurmihan olisi erinomaisen hyvä estämään pöläjämistä, mutta se oli sakon uhallalla kitkettävä pois. — Pekka nauroi niin ilkeästi, että minua jo melkein alkoi pistää vihaksi.

"Missä kohti ne poliisit sitte ovat erehtyneet?"

Hänen käsityksensä mukaan oli erehdys siinä, että poliisit vedättävät hiekkaa, vaikka pykälä käsknee pitämään kadut puhtaana. Jos hän olisi poliisina, niin käskisi yhden

SAVOLAN KIRJAKAUPPA

Kuopio — Kauppak. 16. — Puh. 7

Pohjois-Savon suurin ja parhaiten varustettu

liike alallaan.

SAVOLAISET! Käyttäkää meidän erikoisliikettämme kirja- ja paperitavaraostoissa.

MATKUSTAJAKOTI PUIJO

Maaherrank. 16 — KUOPIO — Puhelin 783

Viihtyisiä ja lämpöisiä huoneita.

kymmenen vuotta tasoittaa katuja sillä tavalla, että niistä aina lika otettaisiin pois. Sileä se tulisi silläkin tavalla.

Ja jos hänen turmeluksensa hiukankaan antaisi valtaa paremmille tunteille, niin säälisi hän sentään ihmisiä senverran, ettei vaatisi nyhtämään nurmea pois katuvieriltä. Mutta jos hän oikein hyvä olisi, niin kastelisi hän sitä vielä.

3. Kuopion runollisuus.

Samana sanomalehtimies-keväänä, josta edellä puhuin, istui eräs tuttavani, kuopiolainen nuori herrasmies, partaansa ajelemassa. Peilin oli hän nostanut akkunan edessä olevalle pöydälle ja itse asettunut tuolille sen eteen. Varomattomuudesta, johon luullakseni hänen nuoruutensa oli syynä, oli hän jättänyt akkunansa verhoamatta niin tarkasti kuin olisi pitänyt. Utimien väliin oli jäänyt rakoa.

Siitä raosta näki hänet muuan kadulla kulkeva eukko, tavallinen vaimoihminen, — ei ollenkaan niitä kuuluja "Kuopion naisia." Häneen teki syvän vaikutuksen tuon nuoren herran vaaranalainen asema: paljastettu kaula ja sitä kohden ojennettu välkkyvä partaveitsi, terävä kuin käärmeen kieli. Mahdoton sitä oli saada pois mielestään. Ja vielä mahdotomampi jättää sitä kertomatta tuttavilleen.

Mutta kuta useammin hän tätä juttua kertoi, sitä enemmän se poikkesi alkuperäisestä yksinkertaisuudestaan. Eukko alkoi vähitellen itsekin luulla oikein todenteolla nähneensä verta

TEATTERI

SCALA

KUOPIO

MINNA CANTHINK. 18

PUH. 74

*Paikkakunnan suurin
ja ensiluokkaisin
ELOKUVATEATTERI*

Puistokahvila *Kahvia* *Leivoksia* *Virvokkeita*

M. Canthink. 30. Kuopio. Puh. 4 69

vuotavan pitkin kaulaa. Ja lopuksi hän muisteli, että partaveitsen terä oli ihan päätä myöten kaulassa. Hirmuista! että hänen vanhoilla päivillään piti nähdä semmoista kauheutta . . . Nuori, kaunis herrasmies, ja sormetkin niin puhtaan valkoiset, tuossa kun pitelivät partaveitsen mustaa päätä. Mikä piti juotua miehen mieleen? Eikö ollut hyvä elää?

"Mikä piti juotua mieleen?" kyseltiin muuallakin, missä tätä juttua kerrottiin. Velatko painoivat, vai oliko hänellä muita pahoja asioita? Vai olisiko joku ylpeäpovinen impi saanut hänet valtaansa ja sitte armottomasti hyljännyt? Monta vaiherikasta kertomusta syntyi itsekuhunkin suuntaan, ja liikuttavia ne olivat kaikki.

Mutta silloin oli itse pääasia jo saanut ihan toisen muodon. Partaveitseeseen oli väsyttynyt ja vereen ja valkoisiin sormiin. Nyt kerrottiin, että hänet oli nähty hyvin oudon näköisenä ja vähissä vaatteissa kävelevän jäälautoilla, juuri kun jäät olivat lähtemäisillään. Kaikeksi onnettomuudeksi oli kaukana selällä sattunut kaatumaan eräs talvitien viitta, ja sen kaatumisen olivat nähneet jotkut jäiden lähden odottajat rannalta. Se tosiasia edisti kertomusta siinä määrässä, että nyt ei enää ollut yksi vaan kolme kaupungin etevintä ja toivorikkainta nuorta herraa hukkumassa ihan keskellä päivää ja koko tuon sydämättömän kaupungin silmäin edessä.

"Sydämetön" ei Kuopio kuitenkaan ollut. Sanan saatuaan oli puoli kaupunkia jalkeilla vähemmässä kuin viidessä

Kysykää *Iisalmen Nahkatehdas Osakeyhtiön*

ja siitä valmistettuja

lapikkaitamme

lapikasnahkaa

Ne ovat parhaimmat.

Myyvät:

Oy. Eloranta ja Iisalmen Nahkatehdas Oy.

Kuopio

Iisalmi

KAUNIITA VILLAMATTOJA

Villa-, silkki- ja pumpuli pöytäliinoja. Leposohvia, leposohvanpeitteitä. Matkatarpeita, naisten käsilaukkuja y. m.

A. KORHOSEN Verhoilu-, Sängynvaatetus- ja Mattoliike
Vuorikatu 30. — Puh. 427. — Liike perustettu 1897

minutissa. Kaikki kiiruhtivat rantaan. Ne jotka eivät ehtineet kuulla sinne lähdön oikeaa syytä, luulivat ensimmäisen höyrylaivan olevan tulossa. Uskalsivatpa sanoa senkin, mikä höyrylaiva jo oli tullut. Toiset taas vartoivat, että joku keisarillinen alus olisi saapumaisillaan Kuopioon, sillä semmoisia arveluita oli kuulunut kaupungin korkeammista piireistä.

Rantaan tultua haihtuivat laivahaaveet, kun nähtiin jäätä vielä kaikkialla. Siellä ei kukaan enää myöntänyt koskaan ajatelleensaakaan, että laivat näin aikaseen tulisivat. Keisarin odottajatkin olivat hävinneet ihan kuulumattomiin; ainoastaan joku myöhästynyt vielä puhui siitä uudesta jäänsärkijästä, joka leikkaa jäätä kuin juustoa vain. Eikä keisarin edessä tämmöiset jäät paljoa paina, jos hän vaan on nähnyt hyväksi tulla Suomen sisämaan pääkaupunkiin.

Rohkeita miehiä läksi veneiden varassa tiedustusretkelle. Naiset heitä surkuttelivat ja itkivät, että "nyt ne taas vilustuttavat itsensä." Heidän hukkumistaan ei tarvinnut pelätä, kun heillä oli veneet mukana. Kauas he etenivät, melkein selän toiselle rannalle, ja sitten hävisivät illan hämärään ja usmaan. Aikansa siellä harhailtuaan palasi venekunta toisensa perästä, palasi tyhjin toimin. Jo ennenkuin viimeiset veneet olivat tulleet, olivat melkein kaikki katsojat lähteneet takaisin kaupunkiin.

Hyvä juttu näytti luistavan ihan käsistä. Ja synkkä epä-

KUOPION LASI- JA PORSLIINI OSAKEYHTIÖ

Kauppak. 16

Puh. 12 94

Erikoisliikkeissä on aina suurimmat ja lajirikkaimmat varastot sekä halvimmat hinnat.

M. SABEL'in KUKKAKAUPPA

M. Canthinkatu 24, puhelin 702
Kauppakatu 38, " 1048

Vuodenajan kukkia.

SEPPELESITOMO.

toivo varjosti kuopiolaisten, rauhallisia kasvoja, kun he verkalleen astuivat majoillensa. Mutta vielä kerran heidän kasvonsa kirkastuivat ja toivon tuli säteili silmistä. Kaupungilta päin lensi kuin siivillä heitä vastaan riemullinen sanoma:

"Se on jo leikkuuhuoneessa!"

Armahtakoon! Sääli sentään niin nuorta ja kaunista miestä! Puijon rinteeltä metsästä hänet oli löydetty hirttäytyneenä petäjän oksaan. Vyöhönsä oli hirttäytynyt, vanhemmille menevä kirje oli ollut käteen puristettuna. Poliisit olivat ruumiin löytäneet.

Moneen päivään ei kaupungin seuraelämässä ollut muuta niin jännittävää keskusteluaihetta kuin tämä.

Minä, joka tätä kirjoitan, sain ehkä kaikkein monipuolisimmat ja tarkimmat tiedot, pannakseni ne "lehteen". Ja kun en pitänyt kiirettä, kiroili useampi kuin yksi kuopiolainen sekä minua, saamatonta nahjusta, että kaikkia lehtemme toimittajia ja koko sitä lehteä, "kurjaa matelijaa", joka itsekkäistä syistä jättää kertomatta näin tärkeän asian varoitukseksi kaikelle kansalle.

"Ehkä arvoisa vainaja oli ollut herrain toimittajain hyvä tuttava ja henkiheimolainen", huomauttavat ilkeimmät. "Ne jotka ovat toimituksen suosiossa, ne saavat rauhassa tehdä vaikka mitä, vaikka hirttää itsensä. Mutta jos se olisi ollut toimittajain vihoissa, kyllä sitte osaisivat." — Loppupäätös

Sähköasetteluliike & Korjaamo

Tulliporttik. 22.

KUOPIO

Puh. 1139

MYY: Sähkötarvikkeita, Radiokoneita, EXIDE-akku-
malaattoreita sekä kaikkia alaan kuuluvia tarvikkeita.

ASETTAA: Sähköjohtoja. Käämmi moottoreita.

LAATII: Kustannusarvioita, Matkustaa maaseudulle.

Työt suoritetaan ammattituntemuksella.

Kaikkialla hyväksitunnettuja

BUICK- ja MARQUETTE-

henkilöautoja sekä (uusi General Motorsin vaunu)

G. M. C. -kuorma- ja linja-autoja

myydään $1\frac{1}{2}$ ja 2 vuoden maksuajoilla 6 pros. korolla.

SAVON VOIMAVAUNU O.Y., Kuopio, puh. 6 31.

Pyytäkää tarkempia selostuksia!

oli, että joutaisivat itsekin menemään samaa tietä, kun eivät sen paremmin osaa yleisöä palvella.

Kun sitten noin viikkokauden kuluttua elävin silmin näin keskellä Kuopion katua sen nuoren herrasmiehen, joka ennen mainitulla tavalla oli partaansa ajellut ja josta nuo mieliä jännittävät huhut olivat liikkeellä, kysyin häneltä, miksikä hän ei pysynyt leikkuuhuoneessa ja kenenkä luvalla hän oli lähtenyt siunaamattomasta haudastaan.

Silloin tulin huomaamaan, ettei hän vielä tiennyt mitään niistä jutuista, jotka viime aikoina olivat pitäneet kaupunkilaisten mieliä vireillä.

Hän selitti jääneensä ajastaan jälelle, kun oli antanut kääntää kesäpalttoonsa, ja siitä syystä vähemmän liikkunut kaupungilla.

KUOPION PUU- JA TIILI O.Y.

M. Canthink. 1

Puhelin 1016.

MYY:

Sahatavaraa ja koivulautoja sekä tiiliä, kone- ja käsinlyötyjä.

OSTAA:

Metsiä ja tukkeja.

JUHO KONTTINEN OSAKEYHTIÖ

HUONEKALUTEHDAS

Suuri valikoima oman sekä muiden
tunnettujen tehtaitten valmistamia huonekaluja.**Myllyssä.**

Myllyläri: — Mittees se vieras kahteloo — — — meinooko ostoo toan laitoksen?

Jussi Toppinen: — Mitteepä toasta. En tuota välittännä ostoo sitä Kymin tehostakkaa. . . .

* *

*

— Otetaampas myö Hintto ja männään naemisiin —

— Phyh! Myö naemisiin — minä tämmöner ryllykkä ja sinä semmoner röllykkä. Mittään siitähii muka, tulisj?

— No, ka — semmonen pienj rellukka — —.

* *

*

— Missee se teijäv Villiina on siellä Helsingin peäkaapunnissa?

— No niihhän se viime kirjassasa kirjotti, että hän on yhellä senatyörillä serveeskana.

— Mikä kana se se on?

— Ehhäm minä tok' häntä niin tarkkaan tajunna, — voa ee kaet se aevaj jonnii joutava oo. Arvoothan sen nyt siitäe ku' ensi' on se ite senatyörskä, sitten oj jo serveeska eli meijäv Villiina, sitte on köksa ja teeterska ja sitten ee kerrassa kettäaj ja sitten vasta toa tavallinem piika — — —.

PUIJO-tulitikkuja

valmistaa

OSAKEYHTIÖ SAVO

Kuopiossa.

Oki Räisänen.

Kalakukko ja talakkuna.*)

Savommoassa se keör tok' o'
 syömäjuhla iham mahoto'
 Tokko lienöö akkoo, ukkoo
 jokkee sillonj syö kalakukkoo.

Entäs sitten toa talakkuna
 jota keöriks ov varattuna.
 Kuv voam pistelet "tikkupuuroo"
 niim mahasj varmast' se puhtaaks kuuroo.

Kalakukko ja talakkuna
 kokkelpiimä ja kananmuna.
 Entäs sitten neät siallihhoo —
 veshän tässä jo suuhun kihhoo. . . .

Empä tiijä em mittää muuta,
 joka niinkää' neät härneis suuta.
 Tätä ruokoo ku' ahtaa mahhaa'
 niim pärjee varmasti missä tahhaa!

Keöri evvääät ne lissee voemoo
 ja harva lie, joka niitä soemoo.
 Mut sillo hällä o' huono maku
 sen toestoo taetaa monj Pekka, Aku.

Kun nyt meellä toa keör oj just'
 niin syyvvään kukkoo niir riivatust'
 Ja sitte kuv vielä talakkuna
 on syöty, ihteemmö ahettuna,

ollaa' älytönnä jonku' aekoo —
 ee se mittää, se pian kaekoo
 poes, ja sillom myö hyviv voejaa.
 Kun saes jo alottoo — voe voe ohoejaa — —!

Kirj. O. Räisänen.

*) Savon keyrjuhlassa 24. XI. 1920 lausuttu runo.

„Tuluksista mies tunnetaan,
paha akka puheistansa.”

BARKER-KANKAAT

on ostava yleisö tuntenut aina erin-
omaisiksi PUUVILLAKANKAIKSI.
Kankaamme eivät olekaan äsken syn-
tyneet, vaan ovat ne tuloksena lähes

90-VUOTISESTA TOIMINNASTAMME

Nyt lähestyväksi juhlaaksi erittäin sopi-
vina suosittelemme seuraavia laatuja:

Kodinkankaat: Lakana-, pöytäliina-, servietti-,
pyyheliina- ja akkunaverho-
kankaat.

Alusvaatteiksi: Nainsook, värillisenä ja val-
kaistuna, Madapollem, valkai-
stuna ja India, valkaistuna.

Työ- ja urheilupuvuksi erikoisesti valmistetun erikoiskankaan
HERKULES

olemme nyt laskeneet kauppaan. Tätä kangasta kudomme 63
eri mallia, joten voimme tyydyttää tämän kankaan kysynnälle
asetetut korkeatkin vaatimukset.

Barker
PUUVILLATEHDAS
TURKU

Siellä voan ...

Savommoa, Savommoa,
lämpimäks se mielen soa
Huohmanna oom monta kertoo,
jotta sulla ei oo vertoo
milläp puolem moalimoo
Ku' ei oo, nii' ei oo.

Savommoa, Savommoa,
Kyl' o' aevan kummoo toa:
vaekka mänisin näet minne
aena se voav vettää sinne
missä linnut lauleloo:
kaaniimpoo ee missää oo.

Kimaltelloo siellä veet
kohhoo kommeet harjanteet.
Tuullii huojutelloo hiljoo
heelimöivöö pellov viljoo
tuota kullah hohtavoo,
jota kommeempoo ee oo.

Entäs sittä kalaveet,
kaeslarantalahekkeet!
Kuv voal lasket verkov vettee',
niin se sattui kallae' ettee,
jotta et kuv vassuuv veät,
vassuuv veät, kalloo, neät.

Siellä seon, siellä seon
— voempa vaekka lyyvvä veon —
siellä seon tok leepä makkeemp',
piimähii om paljo saakkeemp'
kuin neät missää muualla
miss' oon ollu ruualla.

RUOKALA & RAHVILA
AUTOMAATTI

KUOPIOSSA
Puijonkatu 17 — Satamak. 24

On edullinen ruokailupaikka.

Siellä voan, siellä voan,
Savommuassa, siellä soan
kaekkee mittee mielenj halloo
yksin sittäe muikkukaloo,
josta nyttii hoaveilen,
hoaveilen iteksen . . .

Sinne siis, sinne siis,
muusta moalimasta viis.
Sinne pittää peästä pian,
siellä löötää aena sijan
joss' on loohka löllöttee,
löllöttee, köllöttee . . .

O. Räisänen.

Suomessa suomalaista Superfosfaattia!

Isänmaallinen maanviljelijä käyttää yksinomaan
kotimaista

SUPERFOSFAATTIA

jonka laatu on taattu ja vaikutus nopea.

**VALTION
RIKKIHAPPO- JA SUPERFOSFAATTI
TEHTAAT**

Lappeenranta.

Kaks' leskee.

Luttis-Jussi yksinäsä joskus tuumiskelloo:
täytinenköhän se minun syvänalloonj velloo.
Peätähii se huippoo aevan kuin sois täynnä häkkee:
Varsinnii jos lähettyviin sattuu vaimoväkkee.

Ei se Jussi tohtoriinkaan tämän tähe lähe;
rahasa voan tarveis siinä pätö vijan tähe.
Paras soon ku' ite sitä reistoo tohtoroija,
se näet soattaa pahetahhii, jos ei sitä hoija.

Koeteltuvvaan kolomesti saonoo sekä viinoo
Jussi laetto hakemaan sen Hartikaesen Miinoo.
Ku' ee tässä aottavan näy saona eekä viina,
niin koetelkoon nyt konstisa toa Hartikaesen Miina.

Jussia nyt kammarissa hieroo Hartikaeska
eekä tässä toemessa heän ookkaan mikkääl laeska.
Muikeesti se mujuttelloo pitkin selekrankoo,
nivusija nihjuttaa ja hartijoita hankoo.

Hartikaeska hoasteloo ja kovast' kopristelloo,
ihmettelloo mikä miehen syvänalloo velloo.
Viimmennii toan asijan heän aeval leekiks' keäntää:
arveloo: soon akattommuus, joka siellä veäntää.

"Parasta kui Jussi otat aka' aevan pijan
sepä se parantoo voep' tämällaesev vijan." —
Alakaa jo Jussiai toa juttu mietityttee. —
Hiillockseen kum puhalletaa' — alakaa se kyttee.

"Hoastelussasj, Hartikaeska, soattaa olla perree,
vieläköön tuo luonnistasj nyt multa tällä erree?" —
"Varmastihhan sinä tok' soat akam millonj tahot,
täytistäkös sinä tässä akatonna lahot."

"Empä tästä sitten mäökkää merta eimmäks' kallaan.
Innostusjkos Miina vielä avioliitto-allaan?"
"No, jos voa' Jussi minun kanssanj tavarasa tassoo,
niin mikäs tässä, kyllä kait se minulle tok' passoo . . ."

Kirj. O. Räisänen.

ÄLKÄÄ UNOHTAKO

ostaessanne kravattia — joko
itsellenne tahi **lahjaksi**, —
 aina kysyä

STADION- KRAVATTINAUHOJA

Ensiluokkaisin valmiste
 alallaan.

STADION-
 kravattinauhoja myy-
 vät herrainvaatehtimot ja kan-
 gaskaupat kaikkialla
 maassamme.

OY. A. V. BOLANDER

Kravattitehdas

Helsinki.

Savolaisilla vesillä.

I

Matkailija: (pienen sisävesilaivan kipparille) Eikö tämä laiva jo voisi lähteä. Emme ehdi muuten junalle.

Kippari: Kyllähän tämä voes lähtee, jos vuan pantas lähöks.

Matkailija: Mitä varten sitten ette lähde.

Kippari: Ku ee olla pyssyl luotia nii ee lähetä paa-kahtamalla. Lähtökii vuatii oma aekasa.

Matkailija: Mutta minun pitää joutua junalle.

Kippari: Jouvutaaha tästä.. monellennii junalle.

Matkailija: Mutta ei iltajunalle.

Kippari: Passoopa sitä sitten männä kelelutella uamujunalla. Uamustaha se lähtö onnii mukavempoo.

Matkailija: (suuttuu) Hirttää pitäisi tuollaiset laivamiehet.

Kippari: Hehe .. sitte ee herra pääsis ollenkaan lähemään.

II

Kippari: (täkillä konemiehelle torveen) No mittee meenoot, ku et ota pakkia?

Konemies: (alhaalta) No eekö sinu silimäs erota, että täättä pakkia annan rätkittöö. Taetaa olla tuas silimäs niuh harmoona, että et niä ettees etkä taakses.

Kippari: Oo hiljoo.. Satunj olemaa viärimpäen tässä ratissa.

Kilivalla Kilivan kulumasta Kilivan hintaan

Jokainen savolainen tietää oikean ostopaikan urheiluvälineille ja matkatavaroille. Mutta jokainen ei tiedä miten hyvän radion, nimittäin Loewen, saa Kilvasta, eikä muista Kilvan gramofoniosastoa, jossa on monipuolinen levyvalikoima. Paljon muutakin hyvää huomaa käydessään Kilvassa.

Kilvan kulma. Puh. 1111 ja 599.

III

Kippari: (konemiehelle alas, laivan ollessa laiturissa) Yks akka taes puota järvee. Nuarooppa se poes, ku tuntuu huutoo ällittävä.

Konemies: Nuaroo ite.. paremmij joovat.

Kippari: No ku se alapuole hoeto kuuluukii sinu amattiis, nii ala nuarata.

IV

Matkailija: Miksi ei tämä laiva jo lähde?

Kippari: Massiinist män tuolta Hamelahesta hakemaa piimee, nii lie tuas jiännä akkaväen kans kutjastelemaa.

Matkailija: (yrittäen ivaa) Piimän voimallako tämä laiva kulkeekin.

Kippari: Nii voa. Tää on semmone piimäraketti. Miehet laataan piimällä, mut laeva kulukoo. Ymmärtääkös herra semmosta kiertovirtoo.

V

Kippari: (konemiehelle alas) Minkätähe sinä nyt alot käämäjalakoo kuntuuttoo?

Konemies: No eekö se juutas niä, ku ollaa iha avolouhum piällä.

Kippari: Näkkyypä tuossa jalaka pohjaa ylettävä jos huonost kää. Anna vua rätkittäö nelillä.

Rautatiehotelli

HUONEET

ensiluokkaisessa
kunnossa

Maaherrank. 20. Kuopio. Puh. 1302

Talous-Osakekauppa

Perustettu 1901

HELSINKI, TAMPERE, LAHTI

Siirtomaatavarain, kankaiden ja lyhyttavarain tukkuliike

Hyvin varustettu hedelmä- ja herkkukauppa

Helsinki, Mikonkatu 3, puh. 20214

Alb. Sonninen.

YSTI.

Ysti oli maallisen tomumajan jaossa joutunut verrattain hyvälle osalle, mutta niiden henkisten lahjain kanssa oli vähän niin ja näin. Ruumis, joka oli pituudeltaan kolme kyynärää 6 tuumaa, päättyi tuuheatukkaiseen, punanaamaiseen päähän, joka jyhkeiden hartiaien päällä vaikutti hieman pienehköltä. Vaikka Ysti oli parhaissa miehuusvoimissa, oli kasvoissa ja varsinkin niskassa tukevia ryppyjä. Vanhuutta ne eivät todistaneet, mutta suuremmalla syyllä sitä, että hänen ulkomuotonsa oli jäänyt viimeistelyä vaille eli niinkuin sanotaan työkirveellä tekaistuksi. Pukeutumisensa ei ollut myöskään aivan viimeistelyä. Takki pyrki lyhyeksi helmasta ja varsinkin hihojen kohdalta, jolloin tukevat ranheet ja turpeat kädenselät pääsivät oikeuksiinsa ja näyttivät varsinkin pakkasella aivan tuskanpunaselta. Käsineitä ei Ysti käyttänyt koskaan eikä sanonut käsiään palelevan. — Kesällä hän käytti ehyitä kenkiä senvuoksi, että hiekkaa menee, mikä jalat verille hieroo, mutta talvella sai olla kengät minkälaiset kulloinkin sattuiivat, koska ei hiekkaa ollut tun-

K. LINNON SALKKUTEHDAS

Hämeenkatu 16.

KUOPIO

Puh. 1177.

Halvimmilla hinnoilla { Naisten käsilaukkuja
Matkalaukkuja ym. ym.

keilemassa. Kengissä pyrkivät terät olemaan pitemmät varsia, jotka eivät ulottuneet useinkaan kuin puolisääreen, näyttäen perin turvattomilta ja ujoilta pitkällä taipaleella. — Näitä suuria jalkojaan ei Ysti tavallisesti ripeässä tahdissa muutellut, mutta sitä suurempi taival katkesi kerta muutolla ja lovi hangessa osoitti, että aikamies oli taipaleella. Sattui pa kerrankin, että Ystin oli lähdeävä kaupunkiin 30 km päähän viemään kauppiaan suurta rahasummaa. Laivasta Ysti myöhästyikin, mutta jokseenkin yksin ajoin hän pääsi perille kuin laivakin. Parin kolmen peninkulman matka oli hänelle leikintekoa.

Niinpä Ysti tuumasikin, että "tuo Jeäskelän Pekka seon kunnan mies. Se se ei ilman tietä. Nyttii kävin Pällikkäällä ja sain kolomet sikkaaria". (Pällikkäälle oli matkaa 30 km.)

Ystillä oli mukkea ääni, mikä kumahteli kuin tynnörin läpi puhuttaessa kovalla pakkasella.

Kerran oli Mykkäs-Taavetti ampunut kuren ja kuivannut sen siivet leväälleen. Ystille sanottiin, että niillä sitä voisi lentää. Ysti nousi makasiinin katolle, ja ryhtyi koittamaan. Varmuuden vuoksi hän pari kolme kertaa koitti kuinka ne kannattavat ja lausui: "kyllä nämä tuntuu kannattavan" ja samassa juoksi makasiinin harjaa pitkin, mutta ei muistanutkaan siivillä humauttaa yhtään kertaa alas tullessaan ja

Hyvin varustettu varasto

Kihla-, Vihkimä- ja Kivisormuksia. TARKKUUSKELLOJA

kuten Zenith, Omega, Leijona, Eterna y.m. merkiksiä saadaan
kohtuullisilla hinnoilla

P. HAPPOSEN Kulta- ja Kellosepänliikkeestä

Haapaniemenkatu 26. Puhelin 524. Kauppatorin varrella.

Huom.! Kaunis ja arvokas valikoima hopeaesineita.

OY. P. PITKÄNEN

PUUSEPPÄ JA RUUMISARKKULIIKE

Tulliporttikatu 25. KUOPIO. Puhelin 277

putosi vähemmin sulavalla tavalla hiekalle niskalleen, missä alkoi surkeasti panna, että: "voi, voi".

Kähkösen puotiin tullessaan huomasi Ysti jänislankaa oven pielessä ja lausui, "tuossapa on huonoo jänislankoo. Se katkaa miehen kaalassa". Puotipojat sanoivat: "annatko katkaista?" "No kun annatta par sikkaaria." — Sovittiin niin, että Ysti rupeaa tiskille selälleen ja lanka pannaan kaulan ympärille, ja toinen pojista vetää toiselta puolen tiskin, mutta jos liian tiukalle menee, niin Ysti ärjäsee, jolloin otetta helpotetaan. Pojat tiskistä ponnistaen vetävät niin paljon kuin jaksavat, mutta lanka ei katkea eikä Ysti ärjäse. — Onneksi sattuu kauppias tulemaan puotiin ja huomaa tilanteen. Hän sanoo pojille: "johan te miehen tapatte!" — Nyt vasta pojat huomaavat, että voihan se kyllä Ystikin kuolla. Samassa aletaan lankaa kiertää pois, mutta hätäpäissään kiertävät väärään suuntaan. — Kumminkin lanka katkesi, mutta Ysti paran jyhkeä ruumis ei nouse. Nyt aletaan hieroa ja pieksää rintaan ja hartioihin. Jopa alkaa puhalttaa ilmaa muhkeasta ruumiista kuin tulivuoresta, ja Ysti avaa silmänsä ja hieroo kaulaansa ja lausuu harvakseen ihmeissään: "mikähän siinä lienee ollu ku minen suanna eäneen."

Kun Ysti söi, niin ei piimä, särki ja leipä olleet omalla asiallaan, eikä siinä tarvittu pöytäveitsiä eikä kahveleita. Sären hän väänsi kaksin kerroin ja laittoi nurin niskoin tai-

Kuopion Kaupungin Säästöpankki

Talletuksia 30,500,000 mk. Omia varoja 2,150,000 mk.

Avoinna joka päivä klo 10—14.

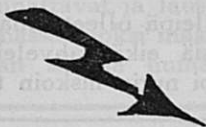
Edulliset korkoehdot.

Tuokaa säästöenne oman paikkakunnan pankkilaitokseen.

paleelle ja ryyppäsi piimää päälle. — Kahvia hän ei myöskään pannut sivu suun. Harvoin sitä tuli liian paljon, mutta useimminkin päinvastoin. Kerran hän joi vedon perästä 40 kupin vetoisen pannullisen aivan yhteen menoon, mutta viimeisiä kupillisia juodessa ei tahtonut enää kuppi kädessä pysyä. — Tyhjäksi meni pannukin.

Ysti oli ammatiltaan — juoksupoika. Luultavasti ammattikuntansa muhkein. Hän toimitteli ihmisten, etupäässä kauppiaitten asioita, kuljetti heidän tavaroitaan. Haki ja vei teurastettavia härkiä, sikoja y.m. Kerrankin hän haki 70 paria rukkasia sisältävän säkin 35 km päästä talvella ja koko matkan hän kulki säkki hartioillaan. Jos talossa oli vanha kissa, vesikauhuinen tai vanha koira, niin Ysti ne toimitti isiensä luo. Kerran oli koiria kertynyt kokonaista 13 kpl., joilta olisi pitänyt kurja henki eroittaa eri taloksi. — Ysti oli nämä kuljettanut Pajuharjun riiheen telkien taa ja aikoi sitten lähteä puimaan "koirariihtä". Varmuuden vuoksi otti hän apulaisia, jotka vartioivat ovea, etteivät puitavat karkuun pääse. Ysti meni riiheen ja moksautti muutamaa koira vartaalla, mutta silloin nousikin sellainen rähäkkä ja melu, ettei Ysti parka arvannutkaan. Kaikki

Enso-Gutzeit Osakeyhtiö

ostaa

TUKKIA

KUUSIPAPERIPUITA JA

MÄNTYSELLULOOSAPUITA

koirat hyökkäsivät Ystin päälle ja hän alkoi revityin vaattein juosta ympäri riittä ja huutaa surkeasti oven takana: 'aakaskoo sukkelaan ov', ne juuttaat syöp' minut! Kun ovea raotettiin säntäsivät koirat reuhaten ovesta ulos ja perästä tuli Ysti housut revittynä, pitkät sääret verillä, surkean näköisenä, eikä yhdeltäkään koiralta saanut nahkaa, vielä vähemmin omistajilta tapporahoja.

Kerran lupasivat nuottamiehet Ystille sikaarin, jos nielee elävän kiiskin. Kiiski menikin alas odottamattoman helposti. Sitten arveltiin, että saiskohan kiiskin menemään vastahakaan. Kun luvattiin kaksi sikaaria, niin Ysti nielasi kiiskin vastahakaan, siis häntä edeltä ja purematta. Suuret vesikarpalot poskilla ja tavallista punakammat posket ilmaisivat, ettei se niin helposti käynytäkään kuin oli luullut ja sillä kertaa ei hän useampia sikaaria ruvennut ansaitsemaan.

Ysti oli taitava kulkemaan yhdellä tukilla. Kerran hän lähti vedon perästä kulkemaan Karvalinlahden yli yhdellä tukilla. Vetokaverit olivat salaa lyöneet haa'an puun päähän ja siihen sitoneet lujan narun. Kun Ysti pääsi keskelle lahtea, kiskaistiin nuorasta syrjään päin ja silloin Ystin mahtava rovi moiskahti järveen. Ysti meni uudelleen tukille

Kymmene Aktiebolag

Metsäosasto

KUOPION METSÄKONTTORI

ostaa tukkeja ja paperipuita

mennen vähän matkaa eteenpäin ja sama temppu uudistui vielä pari kertaa. Ysti parka ei huomannut petosta, ihmetteli vaan, että mikä ihme siinä on, kun ei nyt pysy tuikin päällä ja muulloin on aina pysynyt ja — hävisi vedon.

Kirj. Alb. S o n n i n e n.

VOINVIENTI-OSUUSLIIKE

VALIO

R. L.

myy edullisesti laadultaan voittamatonta

voita, juustoa

ja

pullokermää

Helsinki, Hanko, Turku, Viipuri, Tampere ja Oulu.

SANASUTKAUS.

Kerrotaan, että kuopiolainen Tatu Nissinen kerran koh-
tasi tuttavän kadulla, joka näytti kovin masentuneelta.
Tatu kysyi häneltä:

— Mistä sinä noin alla päin maleksit?

— Tuolta tulen rukkoushuoneesta. Viittasi
pankkiin, josta vekseli oli tullut ulos takaperin.

*Eihän se ollenkaan
kalliiksi tule serjälkeen
kun aloin käyttää sitä
"SHELL PETROOLIA"
eikä ole kertaakaan
prenkannut.*

SUOMEN PETROLINTUONTI OSAKEYHTIÖ

MASUT

HULUKKOSEN RADIO.

Ihalainen kehuu naapurilleen Hulukkosele radiolaitteitaan ja siitä sukeutuu sitten seuraava keskustelu:

Ihalainen: Ohan se nyt mulla tok ratijo.. kelepoohan sitä riähkee kuunnella.

Hulukkosen: (muhoillen, tarkoittaen akkaansa) Etkö luule mulla sitten oleva. Oekee onnii kovaeänine..

Ihalainen: He.. millonka sinä sen oot ottanna, kun ee mittää kuulunna.

Hulukkosen: Jonnii kerraha tuo reähkä tulj oteuks.

Ihalainen: Taetaa olla tos kuje? Itekkö laetot kunto?

Hulukkosen: No on siinä kujetta kerraksee... Ja itehän minä sitä aekanj kuluks kouhentelen.

Ihalainen: Taitaa kuuluva hyvästi muuttii ku Lahe asemat.

Hulukkosen: No ee siinä toeset asemat sua suuv vuoroo, ku se ruppee holoventammaa ja huutamaa.

Ihalainen: Syökö tuo mitev virtoo. Minur ratijon on hyvi näkysä virralle.

Hulukkosen: Jo tok kolome kertoo päevässä ottaa aeka lastin.

Ihalainen: (muhoillen) Jopa minä nyt sinur ratijos arvoon. Sinullo kaksjalakane ratijo. Voi häekköläene sun ratijotas.

Hulukkosen: Siinä sitä onnii ratijota, eekä lopu ohjelma eekä virta. Kyllä sen kans kulluu aeka hupasesti, hehe.

* *

*

Hämäläinen sanoo tulta valkeaksi. Savolaisella valkea aina merkitsee vain valkoista väriä.

Kysyy hämäläinen Kaavin savolaiselta:

— Anna valkeata piippuuni.

— Ei minulla muuta valakeeta oo kuin p a i t a.

* *

*

— Rahat tai henki! kiljasee kiertolainen syyshämärässä maantietä tallustelevalle vanhahkolle vaimolle.

— Voi hyvä ystävä kum mullei oo pennin pyörylätä ja henkennii haisoo niin pahalle.

Tatu Nissinen.
(Meijän Tatu)

Junassa kulkiessa pari Karttulan isäntää kehuu peltojen-
sa voimaa ja väkevyyttä. Tuota rellestämistä ei malta enää
muuan pielaveteläinen kuunnella, vaan älähtää:

— Elekee työ puhuva jonnii joutavia peltojenne voimas-
ta. Enempi kun teijän pellossanne tuota lantatavaroo
on mejän tuva lattijallae.

* *
*

Pari savolaista on tilannut muutamassa Helsingin ra-
vintolassa vasinkanliha-annokset. Kun niitä ei ala ilmestyä
näkösälle, kysäsee toinen:

— Missee ne paistokset oikee viipyvät, vai tokkoon se
vasikka on ies syntynykkää, jota mejän pit tässä ruveta jär-
simää?

Palvelija, joka myös sattuu olemaan kotoisin tuolta Pie-
laveden puolelta: — Voi tok jos se oissii jo syntynnä, mikä
hätä tässoiskaa, mut kun vaskan issäi on jo toista vuotta ollu
karkuteillä.

Politiikasta.

Vuodelta 1908.

Lähes tieteellisenä varmuutena on näihin asti pidetty, että meidän maassamme olisi kaikkein enin — unta ja nälkää. Mutta jos tämän kansallisen rikkautemme runsaus onkin valtava ja tyhjentyttömältä näyttävä, täytyy meidän kuitenkin totuudessa pysyäksemme sanoa — niin haikealta kuin se monestakin voi tuntua — että se on enemmyys-arvostaan näinä aikoina painunut toiseen sijaan, ja etualan on anastanut — politiikka. Sitähän on nyt kaikkialla. Siitä saarnataan kirkoissa ja kokouksissa, puhutaan pappiloissa ja partureissa. Poliitiikka se määrää virkoihin niin senaattorin kuin urunpolkijankin. Se rakentaa ja rikkoo naimiskaupat. Se mittaa ihmisen viisauden ja tyhmyyden, taiteilijan kyvyn ja kauppiaan kätevyuden.

Mitä oli haukkuminen ja tappeleminen ennenvanhaan! Paljasta maitovelliä! Poliitiikka sitävastoin on edelliseen hionut henkevyuden ja vihlovan terävyyden samoin kuin se tappeluunkin antaa rientoisan vauhdin. Ei mikään pulla-uutuus ilmesty, ellei sen luomistyöhön jollakin tavalla olisi koskettanut politiikan aina ojolla oleva sormi, puhumattaakaan nimen antamisesta kissalle tai koiralle, joka toimitus

LASSILA & TIKANOJA OSAKEYHTIÖ

Alansa edustavin ja edullisin ostopaikka

MEIDÄN PUKU- ja PAITATEHTAAMME

tuotteet kestävät laatunsa ja hintojensa puolesta
kaiken kilpailun.

VAASA
HELSINKI

Ostakaa sen vuoksi aina niitä.

on ehdottomasti politiikan kontrollin alainen. Kerrotaanpa erään kellahtavan perustuslaillisen, joka ennen politiikkabasillin ilmestymistä maahamme oli vierustoverikseen ottanut tavallisen suomalaisen maataisihmisen, kiihkeällä jännityksellä odottaneen avionsa kukoistuksen kuorestaan puhkeamista, nähdäkseen, osoittaisivatko tulokkaan ulkoiset tunto-merkit hänestä tulevan perustuslaillisen tai suomettarelaisen.

Annappa sitten maamme politiikasta ja siihen yhdistetyistä eri aatevirtauksista kuvaus! Ohhoh!

Mutta jos tekaistaisiin pieni asia, pieni perhenäytelmä. Jos Pohjanmaalla, Pukarin pitäjässä olisi suomalais-syntyinen Saara roidellut halolla "hurrisukuista" Aabrahamiaan niin rotevanlaisesti, että rytäkässä olisivat kintut katkenneet, niin emmeköhän kohta saisi lukea seuraavanlaisia selityksiä:

U. S. "

kansallisuusasiassamme. Teko on tietysti raaka eikä suinkaan esimerkiksi suositeltava suomalaisuuden voittoon viennissä. Kuitenkaan emme luule erehtyvämme, jos otaksumme tämänkin edellä kerrotun tapauksen johtuvan siitä luonnottomasta tilasta, joka meidän maassamme on vallinnut s. o. että kourallinen ruotsalaisia ylimyksiä ja rahapohatoita on sortonsa alla pitänyt suurilukuista suomalaista väestöä, jota

Kelepoo nyt vanahannii ellee

soahessaa ihav valamiiks ja ahettuna sitä Paalihhija — ee muuta mittää kuv voa Kaesa-kulla' tulelle nostat ja siinä silimärräppääksessä tussaatat iha syvämmej juurija lämmittäväj juoman. Soppii voan muihennii nyt juuvva naatiskella Paalihhii TALOUS-sekotusta tae JUHULA-kahvija tae ihteään RESISTENTIN-kahvija, joka hyvin kelepoo moan peämiehellenii, parraan kahviv voatijalle!

PAULIG

HELSINKI

Satamak. 11

Täydellinen kahvinjalostustehdas

se vielä tänäkin päivänä nuorsuomalaisten avulla tekee."

N. P r e s s e n : " —————
ja ettei kenkään meistä germaaneista, jotka historiallisten tapausten kautta olemme joutuneet tähän raakalaismaahan, unohtaisi asuvansa barbaarien, vandaalien ja koirankuonolaisten seassa, siitä on tämä tapaus vereksin muistutus."

V a a s a : " —————
Tapaus kuvaa erinomaisesti meidän suomalaisten suhdetta ruotsalaisiin "hurriihin". Meitäkin, samoinkuin tuota vaimoa, ovat "hurrit" kiusanneet ja orjuudessa pitäneet, mutta siitä kaikesta on koitunut oikeutettu kosto. Ja niinkuin tuo vaimo, nouskoot suomalaiset koston yli maan. Pois "hurrit" rantakiviä myöten!

Herää Suomi, valveudu leijona!"

H b l : " —————
Jyrkkään eristäytymiseen hunneista ja mongooleista, siihen tämäkin tapaus meitä entistä kiivaammin kehoittaa; ero koko linjalla, se olkoon tunnussanamme. Älköön kukaan pitäkö heitä työssään. Pois kaikki samojeedilainen palvelusväki syöpäläisineen ruotsalaisten taloista. Kavaltaja on se nainen tai miesnuorikko tai leski, joka antautuu lemmenkauppoihin ostjakkien kanssa. Ainoastaan, jos on tilaisuus rahallisesti perinpohjin nuolaista, olkoon jonkunlainen yhteisyys sallittu."

T y ö m i e s : "Luut ruskaa, veri purskaa. ———
räökkää sosialistia, sillä mikäli tiedämme, on mies meikäläisiä ja akka suomettarelainen. Mutta räkätkööt, iskekööt hampaansa lihaamme ja imekööt vertamme, sitä pikemmin vain tulee se päivä, jolloin porvariensa haiseva yhteiskunta luhistuu omaan mätänsä."

H e l s . S a n . : "Niin jokapäiväiseen menoon kuin tuol-

Naisten ja Lasten Vaatetusliike

KUOPIO
KAUPPAKATU 39
PUH. 173

TAMPEREEN TRIKOO- JA NAUHAKUTOMO

OSSI KETTUNEN

Tampere
Sähköosoite: OSSIKETTUNEN
Puhelin 631

TRIKOOTAVARA-,
NAUHA- JA OLKAINTEHDAS

sama väkihappo, jolla kunnioitus uskontoa ja kirkkoa kohtaan kansasta syövytetään, pyhät avioliiton siteet rikki ratkotaan ja koko historiallisesti kehittynyt yhteiskuntalaitos, esiisien työn tulos, raadellaan."

S o t a h u u t o:

"Kiitos oi Herran!

Vihdoinkin on toteutunut kauvan vireillä ollut aije perustaa osasto Pukarin pitäjään. Hiljan siellä sattunut tapaus on sitä jouduttanut niin pitkälle, että luutnantti Baryton ja korpraali Kitara läksivät eilen sinne.

Herran haltuun! Halleluja!"

V a r t i j a: "-----"

Antikristuksen valta paisuu; vaimo pieksänyt miehensä puolikuoliaaksi Pukarin pitäjässä. Mitä ennustavat tällaiset tapaukset, mihin viittaavat myös teot sellaiset, että käärme maalataan kirkon kattoon sille sijalle, jossa raamatun mukaan pitäisi olla pyhähengi kyyhkysen muodossa, ja alastomia poikia paikoille, josta rukoukseen polvistuneen uskovaisen korviin pitäisi kuulua enkelien siipien suhina. Mihin viittaa myös se, että kirkon ja teatterin välimaaksi jätetään vain 20 metriä? Niin — ne kaiketi viittaavat siihen, että viimeiset ajat ovat käsillä. Kristiveljet ja sisaret! "Onko lampuisanne öljyä?"

V e l i k u l t a: "Kautta maan valitetaan nyt halkojen kallistumista, mutta kummakos se on, kun niitä Pukarin pitä-

Kansalliskauppa-Osakeyhtiö

KUOPIOSSA. Perustettu 1890

Omat rahastot n. 2,500,000:—. *Osakkaita n. 2000.*

Hyvin lajitellut osastomyymälät:

SIIRTOMAA- JA TALOUSTAVAROITA / KANGAS- JA
LYHYTTAVAROITA / JALKINEITA JA KALOSSEJA
NAHKAA JA NAHKATEOKSIA — NAHKATEHDAS

TAMPEREEN LYHYTTAVARA OY.

TAMPERE

Tukkukauppa kudoksilla ja lyhyttavaroilla

jässäkin on ruvettu käyttämään välineenä perhesolmuja selvitellessä. Muuan muija kuuluu näet kopiloineen halolla heransa ja lopuksi — rikkoneen sääriluut.

Mikään uutuus asia ei ole, sillä aina maailman alusta on ollut avioliittoja, niissä sattuneita solmuja ja sykkyröitä sekä niiden selvityksiä. Tavallisimmin ovat solmut selvitetyt sairaston jauhamisella tai korvatillikoilla. Kun on kättä pitempää tarvittu, on käytetty luutia, kattiloita ja vähemmässä määrässä halkoja, puntareita ja kirveitä. Vallan tarpeetonta on meistä Pohjanmaalla halkoja käyttää, kun siellä muutenkin on puutavara vähissä ja kun Kokkolastakin niin helposti saa hyvää kotimaista tervanarua. Huonosti harkittua on meistä myöskin lyödä säärille niin, että ne katkeavat, syystä, että sääriä tarvitaan kulkuvälineenä joka päivä, ja vielä sitä tarpeettomampaa, kun kerran luonto on vartavasten kasvattanut nimenomaan erikoisen paikan sellaista toimitusta kuin selkäänantamista varten.”

Juutas Puustinen.

O/Y. I. M. NAPARSTOK A/B.

PERUSTETTU 1896

TAMPERE

Valmistaa

LAKKEJA JA TURKISTAVAROITA

Reissusälli oamiaene.

Savolaene tietä astu sälli,
 Kilometritehtaelija kuluki,
 Nälännäevettymäältä se näytti,
 Kuluneelta sekä kuehtuneelta.
 Varsin ryysyset olj yllä voatteen:
 Paekon ihon paljaan vilikku pinta,
 Kurkistel myös varpaat kengistäkki.
 Ihaillaksee luontoo sekä ilimoo.
 Vastaa tulemaa ku sattu vanahus,
 Keppi käissä ukko kompuroeva,
 Tievustella alako sälli tältä:
 "Voesitteko laenaks antoo veistä,
 Että murkinoejja saesin einnee?"
 Kuppeeltasa ukko kopeloejje
 Tupestasa ojens puukkotyngän.
 Sukas vyöltää sälli remmin vettee
 Sekä uuvve reijjä kaevo siihe,
 Vinnate sen tiukkaa vyötäesillee,
 Suolet ettei voenna yhtää soejja —
 Ilimotella leivä ikävyyttä.
 Veite antaissasa vanahukselle,
 Sälli sitten lausu tällälaella:
 "Kiitos laennasta. Nyt toas mun kelepoov
 Tietä myöte eespäe tallustella,
 Syyvvä ku saen tässä oamiaese".
 Alako sitte jällee astuksella,
 Renkkuvirttä hauskaa rallatella.

Kaarlo Hemmo.

Savolaiset!

Ostaessanne sukkia kysykää
 aina meidän valmisteitamme.

Laurilan Kutomo

TAMPERE

Sanasutkauksia.

Shakespeare, maailman monipuolisin kirjailijainero, oli intohimoinen sanasutkauttaja. Tämä hänen niin usein esiintyvä leikillinen tapansa on hankkinut harmaita karvoja hänen teostensa kääntäjille. Sillä eihän sanasutkaus ole käännettävissä toiselle kielelle. Sanasutkaus riippuu yksinomaan jostakin leikillisestä sanan merkityksen tai äänen väärentämisestä.

Savolainen, joka mielellään hurjistelee kaikilla elämän ja aatteiden aloilla, pyhimmistä aina halvimpiin saakka miten milloinkin, tuntee myöskin tämän ilakoimisen. Tässä muutamia esimerkkejä.

Kiva-juttuja ja piirroksia.

Äiti, nyt olen keksinyt yhden oikein kivan joululahjan isälle!

No, mitä?

Paketin »KIVA»-savukkeita.

F. Sergejeffin Tupakkatehdas O.-Y.

Tampereen Uusi Kutomaliike

Wiinikank. 7

Th. Tägtström

Puhelin 1125

— *Tukkukauppa* —

Helsingissä Ison-Roopertin kadulla sijaitsi muinoin kolmannen luokan kahvila. Se oli siihen aikaan kuin ravintoloissa tarjoiltiin väkeviä. Emäntä oli ottanut uuden tarjoilijattaren, vasta Maaningalta kaupunkiin muuttaneen tytön. Tämä oli tielle tulematon suupaltti. Kun tarjoilu iltasilla loppui, kerääntyi emäntä ja palveluskunta tytön ympärille kuulemaan hänen sutkauksiaan ja letkauksiaan. Kaikesta oudosta minkä suuressa kaupungissa näki ja kuuli, oli hänellä leikki valmiina. Se häntä enin ihmetytti, että tytöt Espikselä iltasilla "aituuttivat" tuntemattomia miehiä. Ei niin Maaningan kirkolla.

Tuli kerran humalainen mies kahvilaan. Istuutui pöytään ja komensi äreällä äänellä viinaa itselleen. Tyttö tiuskasi vastaan:

— Ei teillä kellekään viinoo anneta.

— Mitäs teillä sitten tarjotaan?

— Ei kun kahvia.

— Minä en teidän sumpistanne huoli. Eikö teillä parempaa tavaraa ole?

— On tietä.

J. A. TENHUNEN

HELSINKI

Sähköos.: TENHU

Kalevankatu 7

Puh. 32390, 31530

TUKKUKAUPPA

NAHKAA KAIKKIA LAATUJA

Kaikkia nahkakauppa-alaan
kuuluvia tavaroita

— Tietä, tietä, tietä, vatkutti humalainen. Minä en teidän kuravesistänne huoli.

Silloin maaninkalainen tyttö muka oli kimmastuvinaan ja huusi kovalla äänellä:

— No, jos ei tie kelepoo, niin kelepoohan k a t u.

Samassa tyttö kiepsahti ovesta pellolle, vihelsi poliisiin ja ja mies nakattiin kadulle.

Huhu kertoo, että mies tästä sukkeluudesta ihastui niin maaningattareen, että rupesi selvänä latkimaan sekä teensä että kahvinsa hänen kahvilassaan. Esiintyi aina selvänä, kosi ja vei maaningattaren vihille.

Käyttääkö aviovaimo miestään silloin tällöin kadulla siitä ei huhu enää virka sen enempää.

Kulin kerran laivassa Karjalankoskelta Kuopioon. Meitä oli joukko turisteja muilta seuduilta, joku ulkomaalainenkin. Muuten laiva täynnä rupattelevia alkuasukkaita.

Tultiin muutamaan laivalaituripahaseen, joka vanhuutetaan jo näytti tutisevan ja jota jokainen suuri aalto hieman heilutteli. Sellaisia on paljon Savon vesillä ja niihin laiva laskee täyttä kyytiä ollenkaan surkumatta sen heikkoa rakennetta. Mutta se vain kestää, sillä se ymmärtää kimmoavas-

SAVONMUAN ISO-KEISARI

Ernst Lampén

on kirjoittanut m.m. seuraavat hauskat teokset, jotka itseioikeutettuina kuuluvat jokaisen >okeenimmeisen> kirjastoon:

PAPPILAN LAPSET kertovat Rantasalmen muistojaan vv. 1864—1917. Lampénin ja muiden pappilan lasten mehukkaita kuvauksia piippujen kuuluisasta pitäjästä. Hinta 36 mk.

KIELIPAKINOITA. Pirteitä pakinoita kieliseikoista. Hinta 24 mk, sid. 34 mk.

VARMLANNIN MATKA. „Lampus”. suomalaisuutta vainoamassa Värmlannin metsissä. Kuvitettu. Hinta 36 mk, sid. 48 mk.

MEILTÄ JA MUUALTA. Hinta 25 mk, sid. 35 mk.

PIKAKUVIA RAJA-KARJALASTA. Hinta 22 mk, sid. 34 mk.

Meheviä, pirteitä, hauskaasti kuvitettuja matkakirjoja, joiden „sutkaukset ja letkaukset” ovat ainoalaatuisia.

RUSTANNUSOSAKEYYHTIÖ OTAVA

LELUKAUPPA = KIRJANSITOMO

A. Ernest Hämäläinen

Vuorikatu 20

KUOPIO

Puh. 15

ti väistää ja matkustajat ovat myöskin tottuneet ylläpitämään tasapainoa odottaessaan laiturilla.

Sieltä tuli mökistä mies rallatellen ja lähestyen laiturille. Hän oli yöllä saapunut mökille ja aamutuimaansa ryypännyt joitakin puolikuppisia. Linnut puissa laulelivat ja mies hihkasi: "hih pihlaja ja muita puita lisäksi". Jalat olivat niin ihmeen irti maasta ja punaset pieksut loistivat aamuaurion säteissä. Tuli sillalle ja teki nousuaan laivaan. Silloin kapteeni, joka kainosteli hienoja matkustajia, kurkotteli kaiteen yli ja lausuu arvokkaasti ja varmasti:

— Me emme voi ottaa teitä laivaan, te olette nauttinna.

Viimeinen sana sittenkin ilmaisi, että hän oli savolainen. Silloinpa mies kimmastui, hyppäsi kahenjalan ja huudahti:

— Minäkö humalassa! Haistak!

Hyvin hieno sana Savossa, aina ilman lisäyksiä ja aina k. lopussa. Tosinhan siinä vähän parfyymia on, mutta hyvin epämääräistä, kun ei sanota mitä.

— Oon tok' jo aikoja sitten heittännä naattimiset hiiteen. Enhän minä ennee naati sen kun häthättään kansalaisluottamusta.

Meidän välityksellä mies laskettiin laivaan, sillä eihän tuollaisia sukkeluuksia joka mies laskettele. Englantilainen Shakespearekin hymähti haudassaan. Ei hänkään kykene sitä omalle kielelleen kääntämään.

Jos tahdot hyvän

PAIDAN ja KRAVATIN

niin osta tällä merkillä

Valmistaja **EMIL ELO** Helsinki

Pienet poikasetkin Savossa harjoittavat sanansutkauksia.

linalammen talossa Rantasalmella oli muinoin majatalo. Siellä oli kyytipoika, joka oli kuulu liukkaista vastauksistaan. Kerran otti eräs vanha rouva, joka oli hyvin huono suomenkielessä, kyydin majatalosta ja poika pantiin ajamaan. Satui olemaan korskuva ori majatalossa ja se pantiin aisoihin. Ori hirnui ja peppuroi, peruutti rekeä ja korskui. Päästiin vihdoinkin liikkeelle. Silloin rouva kysäisi parhaimmalla suomenkielellään pojalta:

— Onko tema hevonen eksy? (Tarkoitti: äksy).

Poika katsahti rouvaan ja virnisteli ja sanoi:

— Eihän tuo nyt hitto vie e k s y n e keskeltä muantietä.

Metsässähän sitä eksyy, jos eksyäkseen, mutta kuka sitä nyt vallanmaantieltä eksyy, tuumaili muka poika.

Professori Theodor Homén, Savolaisen osakunnan inspehtori, oli huono suomalainen vaikka Pieksämäellä syntynyt. Laivan seistessa eräässä laiturissa halonoton takia kauemman aikaa, lähti professori hieman jaloittelemaan. Tapasi maantiellä lapsenlikan, joka kantoi lasta sylissään. Tyttö oli savolaiseen tapaan punakka ja pullakka, niin että professori päätti häntä puhutella. Asian aluksi hän kysäsi tytöltä lapsen sukupuolta:

— Onko tuo y k s poika? (Ruotsalainen sanoo näin: yks poika).

Tyttö katsoo kauan professoriin, hymähtää hieman ja sanoo:

— Y k s on.

Rautatiekirjakauppa Oy:n

myymälät ympäri Suomen ovat sopivimpia lehtien ja kirjojen ostopaikkoja. Myymälöistä voitte tilata halvimmankin lehden sekä itsellenne että omaisillenne.

Kuopion myymälä

Tulliporttik. 40

Puhelin 1186

7,000,000

— seitsemän miljoonaa —

kappaletta puolenkilon Paasiavaara-kuutioita myytiin v. 1928. Paasiavaara on Suomen ensimmäinen ja suurin margariinikirnuumo.

Nopea myynti takaa, että jokainen ostaja aina saa Paasiavaaran tuotetta niin tuoreena, että nimi

Vastakirnuttu on niille täysin oikeutettu.

Lukemattomat ovat ne ruotsalaisten ja muukalaisten nimien väännökset, jotka kansa lausumisen helpottamiseksi ovat sepittäneet. Tässä muutama esimerkki:

Saxbäck ja Göös=Kapsäkki ja Kiessit

Gyllenbögel=Kylänpyöveli

Kammarjunkare=Tupalurjus

Orbinsky=Piiska

Sprengtporten=Römpätti.

Eräessä kylässä oli kaksi Bernhard nimistä poikaa. Toista sanottiin: Pienhaartti ja toista Suurhaartti.

Fischkuchen eli Fischkucken, saksalainen sana, joka merkitsee kalakakku eli kalaleivos, on muuttunut Savossa sanaksi k a l a k u k k o.

Tällaisia sanasutkauksia on loppumattomiin.

Pieni lapsikin saattaa sutkauttaa ehkäpä vasten parempaa tahtoaan.

Eräs täti Helsingissä kysyi pieneltä rantasalmelaiselta kerran:

— Matkustatko suvella Rantasalmelle?

— Suellako, kysyi poika. En suella, en suella, hevosella, hevosella.

— Lännessä ja etelässä kesä on suvi, joka taipuu muutamissa muodoissa jokseenkin kuin susi.

Ernst Lampén.

FLIT

tappaa kaikenlaiset syöpäläiset kuten luteet, torakat, täit, koit y. m. sekä niiden munat ja toukat. Uusissa huoneistoissa, jopa ihan vastarakennetuissakin taloissa, luteet ja koit ovat tulleet asukkaiden vitsaukseksi. Nehän pääsevät sisään niin monella tavalla.

Sänkyjä ja vuodevaatteita ei koskaan saada täysin puhtaiksi syöpäläisistä vain tuulettamalla, piiskaamalla ja harjaamalla. Lude voi näet elää ruoatta enemmän kuin vuoden ja kestää kymmenisen pakkasastetta menettämättä henkeään. Uskomatonta mutta totta.

Mutta FLIT, »koin ja syöpäläisten kauhu», tappaa ne varmasti ja tuhoaa samalla niiden munatkin. Suihkuttakaa FLITiä kaikkialle rakoihin, huonekaluihin, hyllyjen ja taulujen taakse, listojen alle ja seinäpapereille, niin syöpäläiset samoinkuin koitkin häviävät.

Hyvä tapa käsitellä sänkyjä on seuraava:

Sänky ruiskutetaan ylt'yleensä FLITillä, samoin vuodevaatteet ja peitetään viltillä, joka niinikään ruiskutetaan. Vuode saa sitten olla koskemattomana 3—4 tuntia, huoneen ovet ja ikkunat suljettuina. Silloin ei syöpäläisissä enää ole elonkipinääkään jäljellä. Vaatteet tuuletetaan sitten ja kuolleet itikat lakaistaan pois. Mutta tulee olla tarkka: koit ja luteet leviävät helposti huoneesta toiseen.

FLIT ei vahingoita arimpiakaan kankaita, tapetteja eikä turkiksia.

FLITiä voi myös sivellä, mutta
FLIT-ruisku säästää nestettä.

**Käyttäkää FLITiä jo
ensi viikkosiivouksessa!**

Alapetti:

(Joosepille, jonka on yhyttänyt kokemassa omaa ryssänsä) Etkö oo nuapur nyt erreyksessä, kuv viet kalat minun pyvyksestänj?

Jooseppi:

Enkä oo. . nua kalatpa tuassa ovat erreyksessä männeet sun pyvyksee, vaekka oovat minun kalojan.

* *

*

Tuariainen: (Jauhiaiselle) Sinäkö kuulut hierova erroo akastasj?

Jauhiaainen. Niinhän minnoon hieronna, mut eehä tuosta taho valamista ruveta syntymää.

Tuariainen: No mikä siinä on hankoomassa, ettee seleviä?

Jauhiaainen: No ku sitä torroo piisoo aena, että ee ennätä toene eekä toene lähtemää.

* *

*

Kaksi ylioppilasta, toinen Yrjö Kiljander ja toinen sittemmin Heinäveden rovasti Mielonen, ajoivat kyydillä Helsingistä Kuopioon. Kiljander oli hyvin hermostunut ja riiteli Mieloselle siitä, että hän sinutteli kyytimiehiä. Se ei muka sopinut sivistyneelle miehelle. Hän piti pitkät saarnat tästä majataloissa, joissa kaikki rekikunnat ylioppilaita aterioivat yhdessä.

Sattuipa kerran niin, että Kiljanderin ja Mielosen kyyti-poika kaatoi reen ja Kiljander hupsahti syvään hankeen. Kiljander vimmastui ja haukkui kyytipojan pahanpäiväisesti. Vihapäissään sinutteli poikaa.

Kun sitten majatalossa kaikki ylioppilaat yhdessä aterioivat, sanoi Mielonen hienotunteisesti:

— No, yhtypä se Yrjökin kerran veljeensä.

* *

*

Onko tänne perästä tulevia! huusi Kinkuvan Kusti, kun kaivoon putosi.

Ilmari Kivinen.
(Tiitus)

KERVISEN KOIRA.

Kervisen talo on maantien varrella Savossa. Tunneimme sen kutakuinkin. Vielä paremmin tunneimme Kervisen koiran.

Se on — tai oikeammin oli — pahimpia räyskiä mikä ikänä on valtamaantien varrella räkyttänyt ohikulkijoita ja hätyyttänyt polkupyöräilijöitä. Ja kun siitä valitettiin ukko Kerviselle, niin ukko tietysti puolusti sitä, vieläpä ylpeilikin siitä, että hänellä oli sellainen koira. Taivaan isä on, rangaistakseen ohikulkijoita heidän synneistään, asettanut semmoisia Kervisiä juuri maantien varteen asumaan.

Kervisen koira väijyi ohikulkijoita, maaten portinpielessä taikka saunan nurkan takana, mistä sitten kamalasti rähisten hyökkäsi esiin. Hevosella ajajia se haukkui turvallisen välimatkan takaa, sillä ajajalla saattoi olla piiska, jonka kipeätä siimaa Kervisen koira useammankin kerran oli joutunut maistamaan opikseen vaikkakaan ei huvikseen. Jalankulkijoita täytyi myöskin varoa, sillä ellei niillä ollut keppiä, niin olivat ne kovin kähveliä koppaamaan kiven ja paiskaamaan sillä.

Mutta turvattoman pyöräilijän kimppuun se hyökkäsi kuin peto, koittaen käydä hampainkin kiinni housunlahke-

seen tai hameenliepeeseen. Nykyajan pyöräilijätyttöjen hameenhelmaan se tietysti ei ylettynyt — se ei ymmärtänyt niillä hametta olevankaan — mutta se koitti puraista suoraan nilkkaan.

Ja Kervistä se vain nauratti. Sen täytistäkö ne lakkaamatta rahtautuvatkin edes takaisin tietä pitkin hänen talonsa ohi!

Raivokkaimmin haukkui Kervisen koira autoja.

Se haukkui niitä henkensä uhalla. Se vihasi niitä rajattomasti eritoten siitä syystä, ettei voinut niitä säilyttää eikä puraista, ja että sen piti varoa jäämästä niiden häikäilemättömien pyörien alle, kun ne ylimielisesti ja ylpeästi suhahtivat Kervisen talon ohi. Tietysti vihasi ukko Kervinenkin autoja, joille ei hänen koiransakaan pystynyt häiriötä tekemään.

Mutta jollei Kervisen koira autoille muuta voinutkaan, niin kyllä se niitä ainakin haukkui, haukkui koko keuhkojensa ja kitansa voimalla, juosten vimmastuneena perästä kunnes oli menehtyä.

Kerran tapahtui sille kuitenkin aivan odottamaton sutkaus:

Tiet olivat kuravellillä.

Kauppias Hämmäläisen auto tuli hyvää vauhtia kaupungista päin.

Kun se oli päässyt Kervisen kaivonvintin kohdalle hyökäsi tunnettu koira täysin voimin sitä vastaan.

Koira pysähtyi ikenet irvissä ja karvat pörhössä tien viereen ja avasi kitansa, päästääkseen sieltä sapekkaimman sadatustulvansa.

Sitä ei kuitenkaan koskaan tullut. Ei nyt eikä koskaan. Kervisen koira vaikenä, vaikenä kuin muuri.

J. V. LINDROOS OSAKEYHTIÖ

HELSINKI

Vuorikatu 8. Puhel. 28 629

Kelloja ja Korutavaroita tukuttain.

K E R H O 2 2

on savuke ilman imuketta ja on se saavuttanut heti alusta alkaen erittäin runsaan menekin.

Kun sen laatu on mannermaan parhaiden savukkeiden veroinen ja pakkaus erittäin miellyttävä, on kai luonnollista, että se suomalaisen tehtaan tuotteena leviää suomalaisen kansan keskuuteen.

VIIPURIN TUPAKKA O.Y. Viipuri

Samassa silmänräpäyksessä auton vasen etupyörä näet löi hirmuisen kura-annoksen juuri päin Kervisen koiran kuonoa.

Kervisen koira oli hetken aikaa aivan sokaistu. Sen silmät, korvat ja sieraimet olivat täynnä lokaa. Ja mikä pahempi, se oli tukehtumaisillaan. Sen suu oli niin täynnä rapaa, että henkeä salpasi.

Kervisen koira yski, päristeli, sylki ja kakisteli. On omituista nähdä koiran sylkevän, ja sitä juuri ohikulkeva Hirvolan renki, jota Kervisen koira vanhastaan vihasi kaikesta mielestään ja kielestään, nauroi kauheasti.

Tämä nauru se lopullisesti murti Kervisen koiran sydämen. Kun se oli tullut vähän tolkuilleen, loi koira Hirvolan hohottavaan renkiin sanoin selittämättömän vihan, häpeän ja epätoivon katseen ja hiipi saunan taakse.

Sen erän perästä ei sitä olisi enää tuntenut samaksi koiraksi. Se luihuili levottomana milloin missäkin ja pysytteli poissa maantieltä.

Vihdoin se, niinkuin sanotaan, otti ja kuoli, suruksi ja kaipaukseksi Kerviselle, joka epäili myrkytystä.

Turha epäluulo! Kuoleman syynä oli murtunut sydän. Silläkin oli näet sittenkin ollut sydän.

Tiitus.

Letkauksia.

Letkaukset ovat pistosanoja, enemmän tai vähemmän hyväntuulisia. Naiset osaavat letkauttaa purevammin, niinkuin narttukoiratkin ovat julmempia toisilleen, miehet taas letkauttelevat enemmän ojentaakseen toista kuin häntä loukatakseen. Savolainen akkahan on maailman paras kertoja — mahdollisesti ryssän maatushkaa lukuunottamatta — mutta ei hänkään valitse humoristisia aiheita. Mies se sutkauksia latelee, nainen on vain se lipevä kertoja. Savon akka varmasti voittaa kaikki sisarensa ainakin siinä, että hän puhuu niin koreaa kieltä. Hän syyttämällä syyttää suustaan runollisia kaunistuksia, niinkuin alku- ja loppusointuja kaikkein arkipäiväisiimpiinkin asioihin. Niinkuin Miina Möykky Rantasalmella, joka tapasi pienen näpistelijän pensaaseen piiloutuneena. Hän tarttui poikaa niskasta kiinni ja mörisi matalalla alttoäänellään: "käy känkkyrä käräjiin". Taikka se vanha akka Varkaudesta, nimeltään Ursin ja syntyjään Afleck, joka näin korealla lauseella pyysi almua: "raottakeepa hyvä herra armonne ovvee ja pistäkee penni vanhan vai-vasen kohmettuneeseen kopraan." Mikä alkusointujen he-

NE, JOTKA KERRANKIN OVAT KÄYTTÄNEET
MAAILMANKUULUJA

Josept Rankin Vehnäjauhoja

**England's Best
Herhku-Granular
Supers**

käyttävät niitä aina

Pääasiamies Suomessa:

OY. S. PARVIAINEN

Helsinki

Mikonkatu 7.

Puhelin 31 869

linä, mikä loistava vertaus armon oven raottamisesta! Seuraa miehen letkaus:

Pekka Kansanen, mahtava pomo Leppävirroilta oli Savonlinnassa kylpemässä. Samoihin aikoihin hoiti terveytään kylpylässä Ilmajoen provasti Heickel. Heickel oli pitkä, lihava mies niinkuin Kansanenkin. Tulivat joka päivä vastatusten kylpylän käytävillä. Kansasta vaivasi uteliaisuus saadaksesen tietää, kuka tuo outo vastaantulija oli. Eräänä päivänä hän rohkaisi mielensä, seisautti rovastin ja kysäsi:

— Suapko luvan kysästä, mistee kaukoo se vieras on kotosin?

— Minä olen Ilmajoelta.

— Kettee sieltä?

— Minä olen Ilmajoen provasti.

— Vai rovast, vai rovast. Sitähän minnäi tuolle Antille sanoin, että rovast se on, kun sillä on niin suur maha.

Heickel oli kuuluisa sanavalmiudestaan ja tokaisi vastaan:

— Oletteko tekin provasti, kun teillä on noin suuri maha?

— Enhän minä mikä rovasti ou, muuten oun vuan laiska mies.

Ernst Lampén.

VIISAS AVIOVAIMO

käyttää taloudessaan

yksinomaan laatutavaraa,

siis myöskin

„KRUUNU”-

margariinia

SUOMEN MARGARIINITEHDAS OSAKEYHTIÖ

HANKO. Konttori Helsingissä, puh. 38 666.

Kaarlo Tiihonen.
(Kaarlo Hemmo)

Onnentoevotusraketti häehe.

Sotaurroot päästyvässä
Tappeluje makkuu,
Rauha-aekanae myös lähtöö
Kamppaeluje hakkuu:
Jos ei muuta, niin ne ryhtyy
Rakkavuuve sottaa,
Syvämmiä vallotelle
Ihan täyttä totta

Eivätkä ne silloin liiku
 Miekkae, pyssey kansa:
 Silimäelykset, valssit, polokat
 Ouvat asseinansa —
 Lopuks impyve ne sitte
 Sylliisä voan koppoo,
 Niinku kuularueskulla ne
 Suukkosia loppoo.

Ja jos hätähuuvoks impi
 Suuta tahtoo aukoo,
 Suukkosruesku estää sen ku
 Ampuu se ja laukoo —
 Sitte nielöö kumpasennii
 Lemmenvirrannielut:
 Kahe siinä yheks muuttuu
 Syvämmet ja sielut.

Samallaene tapahtunna
 Tässäki on tiisa:
 Ratsumestärj uljas valtas
 Neiti Anna-Liisan:
 Monin kiertoliikkei keäräs
 Tytö lemmentaekaa,
 Sotasoalii voettamalla
 Syvän rauhan aekaa.

Eikä sitä seälittännä
 Aenuvata kukkoo
 Talon ottoo, siskoseta
 Jättee veikkorukkoo . . .
 Mut on johosta tään tempun
 Kaekki ilomieli:
 Siunavuksi onnitelle
 Syvämmi ja kieli.

Ne rakkaaven kultaset kahleet: renkaat, kellot ja ranteet.
 Hoppeesta kaahat, luskat ja pihit; lasit nokalle ja sokersihit.
 Ja monta muuta mukavoo, suatta kampsua meiltä
 Eikä kukkaroo kortata tyhjäksi teiltä.

KELLOSEPPÄ T:MI J. R. VARTIAINEN

Kauppakatu 9

KUOPIO

Puhelin 14 81

Niinku myös on oltavakkii,
 Laen ku käsky suurin —
 Rakkavuus — on yhistännä
 Kaks toas yhtee juuri:
 Kuenka onkaa onnellista
 Sekä suurenmoesta
 Olla ite rakastettu,
 Rakastoo myös toesta.

Teijjä vastavihittyje
 Onnel ei ou meäree!
 Voan jos lissee toevottaa, ei
 Sekkää liene veäree:
 Sikspä raketin nyt lasken
 Onnentoevotukse:
 Onni Teille suurimpasa
 Avatkoompä ukse.

Lemminkäene Kyllikkisä
 Otti ryöstämällä
 Ja olj lähtö kiireine ja
 Ja mänö kova hällä.
 Mut tää herra ratsumestärj
 Ajakoo voan hiljoo,
 Varotelle kulettakkoo
 Pientä valakoliljoo.

Uutee kottii huonekuriks
 Nimessä ei missää
 Ratsupiiskoo soaha ottoo,
 Eikä tuuvva sissää!
 Luuta toas jos asseeks sattuu,
 Lyyvä luutapuolla:
 Luut ei säry, eikä myöskää
 Hoavoo synny tuolla.

P. KRÖGER

KUOPIO

Kauppakatu 28. Puhelin 313

Paikkakunnan vanhin ja monipuolisin

NAISTEN JA HERRAIN

VAATETUSLIIKE

JOULURSI!

*Kauniita kukkia, kukka-
laitteita, sitomatöitä*

y. m. tarjoaa

Kaupungin Puutarha, puh. 658

Paras keino kuetennii on
Käyttö suukkorueskun,
Hellä sylleely ja lämmin
Antamine mueskun:
Ku voan aena toene toestaa
Syyttää suuvvelmilla,
Elo niin on herttaesta ku
On se keijusilla.

Kotikii on silloin kirkas
Sekä aurinkoene,
Hapannoama, murnotuskaa
Ei ies siin ou loene —
Yks on toevo, usko, lempi,
Niinku yks on sänky,
Eikä myrskyt tunnu, vaekka
Muuuvalla ne mänky.

Ja ku ympärille nousoo
Pikku enkeleitä
Jumaloemaa, rakastammaa
Vanahempijjaa — Teitä,
Niitä sekä isänmoata
Rakastaissa aena
Ellee lerotelkoo sitte
Oekee onnekkaena!

Kaarlo Hemmo.

T:mi Y. MONOSEN KENKÄKAUPPA

Kauppak. 41

KUOPIO

Puhelin 624

*Sulkeutuu arv. kuluttajien suosioon monipuoli-
sine varastoineen ja kohtuullisine hintoineen.*

OY. KUOPION KANSALLINEN KIRJAPAINO

Kauppak. 49

KUOPIO

Puhelin 322

VASTAANOTTAA KAIKKIA KIRJAPAINOALAAN
 KUULUVIA TÖITÄ HALVIMPIIN HINTOIHIN.
 PAPERI- JA KOULUTARPEIDEN KAUPPA

Soinis-Jussi: (pankkiin tultuaan) Onkoon pärovast kotosalla?

Pankkivirkailija: (osottaen johtokunnan huoneeseen) Tuolla se sakastin puolella.

* *

*

Tukkipomolta, jonka nimi on Boman, tiedustelee Sarkaharjun Taavetti: — Mitenkä kaavan sitä pittää palavella virmoo, jotta pääsöö oikein Puumanniks?

* *

*

Automyyjä: (innokkaalle hevosen kasvattajalle) Myykää vain se oriinne pois ja ostakaa auto. Autoa ei tarvitse ainakaan joutilaana tallissa ruokia.

Isäntä: Kyllähän se voorti kulukusa puolesta mänis, mut se hänen ties, miten sitä mejjän varsantekijät suvahteis.

* *

*

Ensi kerran autolla ajettuaan selvittää Tuusjärven ukkeli: — Soon sitte hurjoo männöö tuolla aatolla kulukiissa, ihan siinä partai juoksoo piklankana perässä.

POHJOIS-SAVON AUTO OY.

Kuopio — Kauppakatu 19 — Puh. 310 ja 447

Myy varastostaan

CHRYSLER, PLYMOUTH ja PEERLESS henkilöautoja

INTERNATIONAL kuorma-autoja

GOODYEAR auto- ja moottoripyörärenkaita

NAHKATAPPEJA, KÄSINEITÄ ja RUKKASIA

sekä kaikkia autoalaan kuuluvia tarvikkeita

Täydellinen FORD-osa varasto

Kuopion Lääninvankila

on monipuolisin teollisuuslaitos paikkakunnalla.

Puusepäntöitä: huonekalustoja, koulukalustoja, moottori- ja soutuveneitä, ovia ja ikkunoita y. m., y. m.

Maalaamo, Verhoomo, Kirjansitomo,
Jalkineita, Verkkoja, Leikkikaluja.

Myy mälä: Hapelähteenkatu 1. Puhelin 531.

Vankilan pastori: Mistäs rikoksesta te olette tänne joutunut?

Vanki: Söinpähän kerran uuvispuuron kanssa leipee.

* *

*

Isäntä: Kyllä tuollaisella ruumiilla passois työtä tehdä, eikä talosta talloon kuleksia ja tuvan penkillä pötkehtijä.

Laiska-Lassi: Voi hyvä isäntä, kun minä tekisinnii mielellänj työtä, jos sei veis niin paljo aikoo.

* *

*

Rupesipa kerran Itämerellä ukko-Riekkö vahtivuorolta päästyään syömään. Mutta samassa heilahtelee laiva pahan kerran paiskaten ukon kanssin lattialle istuilleen ja leivät, kala- ja voipunkat syliin, jolloin ukko murahtaa:

— Luulookkoon se nyt, että minä syön kaikki yhdellä kertoo.

* *

*

Kala-Taavetti saattelee herrasväkeä järven yli. Tuulee navakasti ja keskellä järveä alkavat kyydittävät kiljua:

— Vene kaatuu, kaatuu tuossa paikassa ja kohta ollaan järvessä.

Kala-Taavetti: No, kesäinen ves, ei siinä vilustu . .

* *

*

— Montako sullon hevosta nykyjään?

— Se ensimmäinenpä se on vuan yksinlukkiin.

— No, eipä, eipä sitä juuri sen vähempee kehtoo isäntämies pitteekkää.

Oamupuhteella.

Kirj. O. Räisänen.

Akka herree, tuler roapii,
lieteem pistää pannun, koapii
pohjospuoltaa', haakottelloo,
siristellen sihtoo kelloo,
toata räckkee, naksuttajjoo:
neljästä oh hintiv vajjoo — —.

Soap jo viimmenj jaahot pannuun.

Vilikasoo ukko-Jannuun,
joka vielä vettää unta,
niinkuim muuhii tupa-kunta.
Sikiöitä siellä teällä,
lattialla, penkkiim peällä.
Uunin kuppeella om piika,
peite potkittuna poes, kul liika
lämmin tullunna on tälle
lihavalle ryllykälle — —.

Havahtuupa viimmenj ukkoe,

haakotuttaa häntäe: hohhoel!
Kämpii siitä lattialle —
katastaa jo pihasalle —
koapii siinä kaenaloetaan,
mulukuiloo kakaroetaan.
Herättääpä ylös piijjan
murahtaan piener riijan:
— niinkuh hako siinä — makkoo, —

kello viijettä jo hakkoo —
koko päevee passoom muoata — —.

Piika ihan säekäht, toata,
tormasj ylös, voatteet vetj
peällesä ja aeva' hetj
hävisj, männen navetalle.

Ukkoe siitä pihasalle
pistäätyy — näet nurkan taa — —.

Eiline' om poskessaa'

aeka mälli, sitä siirtää. — —

Keltaviiruh hankeem piirtää — — —.

Palloo toaisj jo tuppaan siitä,
 kylymä kun selek'piitä
 karmii. Akka kuppuij jo
 koataa kahvin, sannoo: no
 toassa kaete toata oes' —
 luirua — ka, hörppee, poes — — .

Hörppee. Kaevaa piippuvärkit,
 näköjäsä oekeen tärkit
 kapistukset. Kessujasa
 polttaa siinä istuissasa,
 eekä mietij justiim mittää —
 totta huokastahhii pittää —
 kerkiää tok' vähemmälläe
 ohha' aekoo päevemmälläe — — —.

Piikae tulloo navetasta
 elikoeta ruokkimasta.
 Sannoo niinkuih hättäessä:
 — Torstikki on touhullansa.

— Sitäkö se pittiim myyvä
 härkä, sekä rahat syyvvä, —
 akka äkäsenä mannoo.
 Sylykäsöö ukko, sannoo:
 — Mikäs toassa nyt oh hätä —
 jotta iham mannoot tätä. —
 Löyskäv Ville lupasj härkee
 silloinj ku' on tarve tärkee — — —.

Piika lähtii siitä pija'
 tormuuttammaa Torstikkija — — —.

W. J. Hiltunen Oy.

Tuontiasioimisto

Helsinki

M Y Y (ainoastaan tukkuliikkeille):

Kahvia

Sokeria

Jauhoja

Viljaa

Rehuaineita

Silavaa

Ihraa

Hedelmiä

Mausteita

y.m., y.m.

Ehkä ensimmäisiä vääränrahantekijöitä maassamme olivat Talviainen ja Turpeinen. Ainakin he olivat maailman kaikkein huumorintajuisimpia väärentäjiä. Kun heidän piti kirjoittaa nimensä siihen kohtaan, mihin pankinjohtajatkin sen piirtävät, ei heidän mielestään Talviainen ja Turpeinen olleet kyllin hienoja nimiä. He koettivat saada nimiinsä hiukan ruotsalaista väritystä ja kirjoittivat: "Dalviainen ja Durbeinen." Mutta ei sillä hyvä. He painattivat seteleihin sitä paitsi seuraavan sutkauksen:

"Suomen pankki ei maksa tästä setelistä kymmenen markkaa."

Oikeastaan miehet eivät olleet muodollisesti syyvät rikokseen. Ensiksikin he käyttivät omia nimiään seteleissä, joten itsekkullakin oli tilaisuus arvostella heidän lunastuskykyään miten tahtoi. Eivät siis väärentäneet kenenkään nimeä. Toiseksi: he suoraan lausuivat julki, ettei Suomen pankki niitä suinkaan lunasta. Olivatpahan vain savolaisia, leikkisiä sutkauttelijoita, jotka ottivat sutkauksiin hyvän maksun, ehkä paremman kuin moni suuri kirjailija.

Suomen laki ei tajua huumoria. Mikäli tiedetään joutui-
vat Dalviainen ja Durbeinen tilejä laskemaan Kakolaan tai muuhun yhtä epämukavaan vankilaan.

0/1 Savo-Karjalan Tukkuliike

VIIPURI

*

Sivukonttoreja:

Kuopiossa

Lahdessa

Kotkassa

Joensuussa

Sortavalassa

Mikkelissä

Kajaanissa

Tehdas-, Siirtomaa-, Rauta- ja
Lyhyttavarain Tukkukauppa

Tatu Peckarinen.

Valitus runo.

ylitzen caiken tyhmyden / Ahdas-Mielisyden / ia Noituden harioituxen
/ quin Ihmisildä käytetän vielä Nyky-Päivinä. Suomenkielen sitellä

TATU PECKARISELDA

cocon ja Pränttin pandu

Ah quinga cauhisdu / tusca / nöyrän Mielen valda /
Tutkeisan Mailman meno nijn Yldä / quin alda.
See päänäns pahutt ombi ia Synnin lica /
Quin rabacoss rypeisän yx riedas Sica.

Nytt ylpiydest pullisdu Ihmis-Sucu aivan /
Hee röyckiäst hallitt pyydä Maan ia Taivan
Nytt Luonon laeist ia Laitoxist eij pijta cucan /
Vaän väärisdät ia falskat ne tyhmän iärges mucan.

Hee Velhoin Osvijtall ylös-löysit glasi-putket /
 Nijll cuuda / Auringota muca läpitz tutkeit.
 Hee falskeill consteilans fangitzit Pitkäisen Blicxtin /
 Glasi-pottijn sen pistit / ia cutzut valox Electritzin.

Eij maasa mateleman enän Ihmis-parca tyty /
 Noituden toimituxin on heilä yx kijren hyty.
 Hee Aeroplani-Coucon sijvill räpisdät ilmass /
 Gans Turiain ia Yököin hee lendelet kilvass.

Heill Authomobijlit muca Bentzin-Voimall lijcku /
 Vaick vissist itz Beelzebub nijss pyörisä kijcku.
 See culkeisans pärisdä / ia ilkiän haisun lyckä sisäst.
 Å Ihminen / Se Bentzin käy ulgos Synnin Isäst.

Hee luulet cuulevans Taivan ilon maalisill corvill /
 Quin Rienaiä heit skooia Rathio-Torvill.
 Hen Cinemathographeit seinill muca elävix teke /
 Eij quingan nijss Hengi löydy / sen vijsas näke.

Quin porsat hee Ravindotans nuuskit ia tongit.
 Cuulema jongilaist Vitaminij hee ruastans ongit.
 Josco hee minkän löysit / en usco Minä sitä.
 On surket quin tyhmys viel nyky-Mailmass itä.

Näin turhuden / Synnin toimiss hee aigans huckat /
 Guin räknat ia tutkit ia Machinoidans ruckat.
 Taincaldaist meno hee cutzut K e h i t y x e x muca /
 Vaick tacaperin hee culget / sen havaitze ios cuca.

Tätäkän kirioidust hee tuskin ymmärdä mahdat /
 Quin iärgens siat heill pääsäns on lian ahtat.
 Opix ia oiennuxex heill quingin tämä tulcan.
 Nytt corvatan taca Murhell pistän Kynä-Sulcan.

Veikko Korhonen.

Ku ratijovehkeitä syvämmuulle laitettiin.

Ku tässä Savo heemojulukasussa hoastetaa vissii kaekista ihmeasijoista, niin eehä tuo taetas pahhoo tehdä, jos muutamalla sanalla sanoo livvaattas tästä asijasta, ku niitä ratijorakkineita alako ilimestyä tännehhii Savommuaha ja tännekkii Mäläklahe kylälle.

Se yritti olla kummoo aekoo . . . Siitä kun niät muutamissa paekossa pitivät iha ihtesä piäjuavelin — joka siihe syntii immeestä keekuttaa ja nytkyttää — keksintönä. Kyllähä tua miesväk paremmi käsitti, että nykyaeja viisaua ja se tekniikkaha tässä pelloo, mut akkojen järk tahto sakkeentuva siinä asijassa. Oljha nuita semmosijakkii akkoja varsinnii nuoremmissa, jotka muutamissa paekossa oekee ruihnasivat laetamaa ratijota, mutta semmoset vähä vanahemmapuoleiset akat eevät ymmärtännä tämä ratijom piälle kerrassaa mit-

tää, tekivätpä sitten myöhemmi hankaluuttakii koko asijassa. Niinpä minunii toespuleisenz säksätti hirveesti ku kuul, että minä meenoon lähtee ratijota hakemaa kirkonkylästä. Panj kelevoto rahakukkaronniip piiloo, vua minä naaroo höksötim mokomalle . . .hehe. . ja pistin ruuna aesoe ja ajjoo huilautin kirkonkylää, ja oljpa tuota Mikko Tolose luona sev verra luottoo, että anto velaksii. Tiesihäm minä, että ku eukko soap kuulla yhe illa ratijota, nii antaa kukkaro jo iha lemmessä poekkee ja pittää muutennii hyvänä, iha kaalastapittäe. . . .

Nii sitte toen ne ratijovehkeet ja voe taetamato, mite eokko älämens, ku rengit alako laitella antennimastoja pysyy. Olj sitä sillo yhenkerra iäntä Myhkyrimäellä, mut ratijo vua laetettiin paekollee, ja kohta alettii sitä sitten vinguttoo. Vinkuha se kelevoto ensi ku sijanporsasta oes aeja raassa vinguttanna ja se pist akannii vielä enemmän vihaks.

Ehäm myö ensaluks osattu niitä annootia ja mukku-laattoria vissiinkää kytkee oekeella tavalla, koskapa pahhuus pit niim pahhoo elämee ja vuoroo sano jonnii sanannii, pistpää vällii vähä rysseekii. Monta iltooha sen mokoma kans män tuhratessa ja se lisäs akalle intoo. Kyllä siinä Myhkyrim-

Kultaleima aina hyvä, halpa vaik' on hinta
Joka sitä polttelee, ei rohisekaan rinta.

mäk raeku ku uamusta iltaa paahas näetä nykyaeja vehkeetä ja hullutuksia, ja nii olj iha ku äkäntynyt kana, että ee tah-tonna yöpuulleenkaa asettuva, vua mourus vielä sängystään-nii. Eehä siihe sängy lähelle ollunna ietimistäkää minulla sillo, vua makkailinpa saanassa niin kaava, ku suatii veh-keet reelaa ja piästii eukom pahhoo tuulta sillä laahuttam-maa.

Tämä kuntoon suant kest kuitennii nii kaava, että eukko rukka mänetti kokonaa malttisa.

— Siinä sen kans joka ilta puolee yöhö tuhrootte ja pol-tatte kallista öljyvä ilima-aeokjaa ja päevällä ee tule töistä mittää, älämes ja ku toeset vielä alako suotta-aeokjaa moko-mata härnäilemmää, nii eekös kelevoto ottanna korentata ja hujjaattanna koko värkkiä nuri.

Pisthän tuo vähä vihaks, mut aattelin, että etpä toesta kertoo tie sitä, etkä aenakaa yletä antennia hujjaattoo lattiaa; on se siks korkeella. Kävin hakemassa uuve värki ja sepä alakokii kohta laaloo ja panna kaekinpuolim parastaa.

Jo eukkokii tukkes suusa ja seol hyväm merkki. Ku sitte pantii pyhäoamuna kirkkotoemitus kuulumaa, nii sillo jo euko syväala sulj kokonaa ratijota kohtaa. Siihe tulj muihe jookkoo istumaa ja ihmeessä näätti oleva. Kun siihe sat-tu muitae kylä eukkoja, nii kilivan siinä sitte kehuvat ja ri-jostivat ratijota, että ku ee tarvii ennee lähtee tästäpittäe kirkkoo kulukee rutkittammaa.

Eekö ollut eukko iha sillälaella asija?

He. . . . oljha se. . . .

Ja siitä se sitte läks alaku niihe laettamissee Mäläklahe

GUSTAFSON & MARJANEN

KUOPIO

SÄHKÖLIKE

Puhelin 42

MYY: SÄHKÖ-, RADIO- JA PUHELINTARVIKKEITA

SUORITTAJAT: SÄHKÖ- JA PUHELINJOHTOTÖITÄ

KORJAA: SÄHKÖMOOTTOREITA JA KAIKENLAISIA SÄHKÖ-KONEITA, PUHELINKESKUKSIA JA -KONEITA, RA-DIOKONEITA, KOVAAÄNISÄ. ARKUMULAATTO-RIEN LATAAMO.

kylälläkkii niinku muuvallakkii. Oljha sitä taenna olla samallaesta kähäkkätä muuvallae ee vua meellä, koskapaha Holopaise eukkoki olj nii tuskaantunna ens alussa siihe vin-kumissee ja turisemissee, ku ee nekkää käenkiänteessä soanna vehettä kuntoo, että olj herja koatanna piimävelliä koko ratijoluatiko täätee ja äkässynnä, että siino ruokoo, että jak-sat vielä kovemmi huutoo. . hehe. .

Nii että mittee minum pit sannookkaa. .

Nii siitä, että nyt tämä ratijolaetos on tullunna meille jo nii mieleseks, että ee hennottas siitä erota millää. Enne minnäe hyvästä hevosestanj vaekka luopusi ku tästä rati-josta. Tämä ku on niät meelle moalaesille semmone sivistyslaetos, ettee sitä korvoo mikkää.

Soaha kuulla esitelmiä kaekista tärkeestä asijoesta ja sit-te vällii mussiikkia — elekee naaroo, kyllä minä mussiikkia ymmärrän, vaekkon vähä tolohon näköne — ja laaluva jos minkä sorttista. Entäs sitte, kun ee tarvihe pyhästä uamupäiveesä ilima-aeokjaa istuva nököttee, vua ku suap en-sim mahasa täätee ja ruokalevot piälle, nii siinä alakaa urut soeja höröttee iha korva juuressa. Tämä kirkkotoemitus

„Tiijättäkö työ

että kirjeilä suap lukkee vaekka yloppilaaks, kaap-piiaaks, monttyöriks tae miks tahhaasa?“

„Ei jou kuultu. Rietriikaj Jussiha se houkutteljel itel-lee kirjeillä rikkaa eoko, mut ei sekkää yloppilaaks ou piässy . . .“

„Nyt piäsöö. Ja suap lukkee vaekka kansakou-lun aeneita, ruohtia, enkelskoo tae mitä tahhaasa. Ei tarvihe muuta kun tilloo koulun kottiisa . . .“

„Elähä. Onko se uusaekane kiertokoulu?“

„Rikullee arvasit. Kirjotaha sinnäe

Kansanvalistusseuran Kirjeopistoo

Helsinkiin

nii suat ohjeita.“

tekköö oekee mukavoo, ku sua joka pyhä olla kotonaan kirkossa, eekä tarvii lähtee tuiskuu ja vessatteesee.

Entäs sitten kuv vällii soahaa kuulla mukavia juttuja ja tanssipelinnii lirraatosta. Sehä se on nuorev väe mielee, eevätkä sillo pakkoo kyllee juoksemaa ja jootavassa aekoo-
sa ja voimijaa kuluttammaa. Ja jos sattuu olemaa oekee tanssinkitka nuorilla, nii soavatpa siinä pyörähteekkiä mielesä hyvikkeeks, että oovat sitten virkumpia tuas työhönnii käämää.

Ja monta muuta hyvvee puoltaha tällä ratijolla on jokkaeselle, mut meelle mualesille varsinnii. Ja tyytyväesijä on oltu ohjelmiinnii.

Joka niistä männöö kirjeellä taekka muute marisemmaa, on iha taetamatom pölöhö. Kun kerra viisaat ja oekeet immeeset on tyytyväesijä näehi ohjelmii, nii pitäs sillo joutavii oekkuilijoehe pittee suusa korreesti kiini, eekä tyhjee lööhästellä. Sitä mieltä myö ollaa siellä Mäläklähem puolla ja eekö liene samat mielet joka paekassa, näetä muutamia hoohakkeeta lukkuun ottamata, jotka on kun pahaset musi-

Kuva näyttää **Oy. Waasan Villatavaratehdasta** sellaisena kuin se nyttemmin esiintyy viimeisen laajentamisen jälkeen. Tehdas valmistaa kankalaisia kudotuita tavaroita villasta, puuvillasta ja tekosilkistä. Sen valmisteet ovat kautta maan tunnetut korkeaan laatuun ja helppohintaisuuteen nähden.

kat, että kun on jo vehnästä nenän alla, nii pitäs vielä soaha sokerleepee.

Ohan tuota kuultu siellä Mäläklähem puolla semmostakii, että tässä ratijohommassa pitäs muka ruveta mullistelemaa ja muuttelommaa niät siihe suoattaa, että valtijom pitäs muka ottoo koko tämä ratijohuusholli hotteellee.

Mut siihe sanom minä ja kaekki muuttii mualaeset, että siitä ee tule kerrassaa mittää. Kyllä sillä ukkovaltijorukalla on hikkee asti hiäreemistä muussae, että ee tarvihe ennee lissae laettoo pyvyvysii sen niskaa. Sittehä tiällä ee kuulla muuta kuv valtijollisia asijoeta ja puoluvejuttuja, joita myö suahaa iha tarpeeks sanomalehistäkkii. Kyllä sillä valtijoella on työtä siinäe, ku koettaa suaha virkarenkijää pysymää paekollaa, ee siinä tarvii ennee ratijota vastuksina.

Hyvähä tämä ratijo pakana on. Kuv vua suavat hyvvee ohjelmoo ja sittev välillä aena oekee raelakoeta poloka hykkääksii.

V. K—nen.

Väinö Vartiainen.

Istua torjottaapa Hisko-suutari tupansa penkillä muutama maanantai-aamuna kohmelon kutkeissa. Tulee "Sepeli"-koira tervehtimään isäntäänsä. Hisko silittää "Sepeliä" ja juttelee: — Miten hyvä koeralla on ollakkaa, kun sei juo viinoo, eikä tarvihe pittee kohmeloo.

E m ä n t ä: Kylläpoes sullae jo aika ruveta koeraks. .

* *

*

Alkoivatpa Sonkajärven sepän perunat lähteä kävelemään kuopasta ilman lupaa. Jäipä seppä kerran vahtimaan nähdäkseen rosvon naamasta naamaan. Rosvo tulikin ja painautui perunakuoppaan ja seppä laskeutui kohta lyhty kädessä perästä. Voro hätkähtää, mutta seppä alkaa rauhoittaa:

— Kah! Nuapurin Pekkahan se onni ja minä kun luulin rosvon tiällä käävän perunaverolla.

Kun Pekka rupes säkkiään tyhjentämään, jutteli seppä edelleen totisena:

— Anna vuan olla perunat pussissaes tai pistä vaekka vähä lissee, jottei reissus ihan vätyksellee lörrää. Mut muista panna kuopan suu hyväst kiini lähtiissäs.

SAVON HEIMO

Raha-asiansa hoitaa Savon mies yhä enemmän ja enemmän niissä rahalaitoksissa, jotka ovat erikoistuneet maatalouden tarpeita palvelemaan. Niinpä on **SUOMEN MAATALOUS-OSAKE-PANKKI** saavuttanut Savon heimon alueella erikoisen hyvän suosion. Maatalouspankki onkin työskennellyt Savossa perustamisvuodestaan alkaen. Kuopion konttori, joka on kaiken aikaa ollut pankin haarakonttoreista suurin, avattiin nimittäin jo v. 1917. Sittemmin on pankin konttoreita perustettu m.m. Iisalmeen, Mikkeliin, Savonlinnaan, Jyväskylään, Lahteen, Lappeenrantaan, Lapinlahdelle, Nilsiään, Joroisiin, Joutsaan, Juvalle, Pieksämäelle, Konnevedelle, Keuruulle, Viitasaarelle, Pihtiputaalle ja Äänekoskelle.

Nämä, samoin kuin kaikki muutkin pankin konttorit, joita on yhteensä 41 tarjoutuvat edelleenkin auliisti palvelemaan yleisöä kaikenlaisten pankkitehtävien hoitamisessa. Ne ottavat mielellään vastaan talletuksia maksaen korkeimman käyvän koron ja myöntävät luottoa etupäässä maatalouteen.

Maatalouspankki, joka kesäkuussa 1930 tulee toimineeksi 13 vuotta on jo koonnut omia pääomia noin 80 milj. markkaa. Suuruuteensa nähden on pankki kohonnut kuudennelle ja talletusten määrässä viidennelle sijalle valtakunnan kahdeksantoista yksityispankin joukossa. Pankki on siis muodostunut varsin huomattavaksi tekijäksi maamme talouselämässä.

— Tuolla naapurissa oljvatte tappaneet sen mahottoman suuren sijan.

— Vai nii — kukkaa tuosta hengen otti?

— Ei kuulu kelevannee kellekkää — ilimaan oljvatte vuan piästäneet.

* *
*

Korven Mikko Lienalleen: Tules pitelemmää tuan ruuna jalakoo, jotta suan kengän kiini isketyks!

— Mut jos se potkasoo...?

— No, riäksemällähän siitä pääset.

KINKERILLÄ.

R o v a s t i: (ajellen perästä parempaan elämään pääsyn vaikeutta) Voiko kukaan sanoa, mikä on vaikein asia ihmiselle tässä maailmassa?

Kun ei vastausta ala keltään irrota, rupeaa hän heruttelemään Niskalan lisakkia, joka, vaikka olikin tunnettu sutkauttelija, ei ollut vieras paremmillekaan asioille. — No, lisakki, onhan sinun suupielissäsi ennen tuulta puheenjuureksi piisannut, vai joko löi tuo kysymys aivan ölleröksi. Etkö osaa sanoa, mikä on vaikein asia ihmiselle?

L i s a k k i: (jota ei ehdisteleminen oikein miellyttänyt) Kirnun nuoleminen, kun ei mahu piä eikä yletä kiel.

R o v a s t i: Ja niin saisit vaan vesi suussa kirnuun katsella, ellet älyäisi vanteita irti kopsautella.

Niin sai sitten rovasti hyvän aiheen alun puhua lisakille kuten muillekin synnin vanteista ja taivaallisista herkuista. Ja toimituksen loputtua niin rovasti kuin kinkeriväki tunki päässeensä entistään läheisempiin suhteisiin.

* *

*

— Siinolj tuas naala ruumiskirstuis, tuumi savolais-sälli tarjottuaan ryydyn kaverilleen.

— Niinpä iske yksintein toinenni, kerran kun on vasara käessä! tuumi kaveri.

* *

*

Sakari on poikineen Kumpulassa korjaamassa nuottaa. Kun poika ihmettelee, ettei heille annettukaan päiväkahvia kun yks kuppi kummallekin, jorauttaa Sakari:

— Kaiketi on toinen kuppi särkynä.

JUOKAA AINOASTAAN

STADION-TEETÄ

Jolla paljon on, sille enempi annetaan.

Joro: (suuren lumituiskun jälkeen) Tais sitä tuota lunta tulla siellä teijännii kylässä?

Jere: Eihän sitä sitäkää kaikille yhenverran anneta, vuan jollon isot mua-alat, se suap enempi ja pienpalstaset vähemp.

* *
*

Ihatsunlahteen tulee reisušalli ja pyytää ruokaa maksua vastaan. Syötyään tiedustelee hän maksun määrää. Kun hän pitää hintaa liian kalliina, arvelee isäntä puolestaan:

— Jos piet hintoo kalliina, nii alota uuvestaan.

* *
*

— Tuosta pojasta mies tulee, arveli lääkäri, kun hän leikkasi kolmivuotiasta naskalia ja poika horroksissa lauleli:

— Mittä minä taitin tellaiten heilan, jolloit tuhantia tatkutta. Viit minä hänen lemmettäin, ei te kaavan kettä kumminkaan.

Ostakeepas!

Kello-, kulta- ja hopeaesineet

E. J. Aikala Osakeyhtiöstä

Mikonkatu 5

HELSINKI

Puh. 25066

niin saatte aina

***Kelpo tavaraa kohtuullisilla
hinnoilla***

Syytä "jäivätä".

T u o m a r i: Onko vastaajalla mitään syytä jäivätä todistaja-Oikarista?

V a s t a a j a: (silmäillen Oikarisen puolen metrin pituisia takapassaria) Mikä toistaja tuollainen on, jolla kulukiissa takapuol muata viistää.

* *

*

Ystävä, jolta Pettäin Lassi, vanhapoika kohmelossa elämätään surkeillen ja vaivojaan valitellen kättää päänparannusta:

— Kyllä soon nyt Lassi sillä lailla, että ellet sinä tie kiännettä elämääs ja ota eukkoo, nii sulle ei kunnian kukko laala.

L a s s i: (oltuaan hetkisen aatoksissaan) Voishan se olla hyväks sekkii, mut misteepähän sen eukon nyt tähän tuskaan tempoo. . . .

Savo-Karjalan Osake-Pankki

Suomalainen maakuntapankki

*Suomalaisten säästöt omaan maakuntapankkiin
Runsaimmat korot talletuksille*

Leppävirtalainen kehuu hevostaan: — Ja siinon sitten otus, jottei oo jokkaisen turvelon tallissa. Kato sen rintoo, eikö se oo kun ryövärillä ja silimäile sen reisiä, eikö ne oo kun joulumakkarat. Ja jos ajat, niin joka jouh soip erj iänellä.

* *

*

E u k k o: (tulee sianporsaita talosta ostamaan) Onko nämä nyt sitä äkkiviäree lyhytkärsärotuva?

I s ä n t ä: No nii äkkiviärän lyhyttä, jotta pittää lusjalla syöttee, kun ohta yltää altaan pohjaan ennen kärsänpäätä.

Lassilassa on välikäräjät ja käräjäherrat pitävät muutama yönä talon halkaisevaa remua asuntopuolellaan.

E m ä n t ä: (heräten kesken makeinta untaan) Herra jee! Mikä metelj ja huuto tuolla herrain puolella oikeen on?

I s ä n t ä: (kääntää kylkeään ja vetäisee nahkasten lievettä korvuksilleen) Soon vuan sitä lainhuutoo.

* *

*

— Vieläkö se Villiina ossoes — Jos niinku yritettäs j —?

— Voe voe — toata nyt toammosta kuj jenkkoo — pyh! Minusta tok' lähtöö, ku' oekeeh heruttelloo, vaekka ihteessä vinteriskoo!

* *

*

Turun puolen mies Kuopion ajurille: Tieräks' mist' sais potin viinaa ?

A j u r i: Mistees minä sellaisija tietäsin, mutt — istukeehan tuonne rekkeen, jos tuolla ruunalla ois jottain kiikarissaan!

Oekeet immeeset Savon muassa! Ostakee työ tavaroo vapriikkikaapunnin virmaltai!

NYLUND & WASENIUS

TAMPERE

Kankaitten, alusvaatteitten ja kutomateosten tukkukauppa.

Ville oli lähdössä laskiaisajelulle, mutta aikoikin jäädä pois, kun ei ollut daamia. Joku kehoitti häntä ottamaan pitkän Eveliinan, johon Ville lausui:

Enpä arvannu ottoo takarekkee.

* *

*

H ä m ä l ä i n e n s o u v a r i p o i k a: (tarkastellen kaverinsa pukeutumispuuhia) Eikö sinulla likka ole paitakaan päälläsi?

S a v o l a i s - l i s a k k i: Mittee sitä pajalla kerran kun on simpsetti kaulassa.

Valokuvaajalla.

— Nyt vähän aikaa hiljaa — hymyilkää kauniisti — vielä enemmän. Vetäkää alahuulenne kiinni ylähuuleen, isäntä!

— Sepä ku' ee mää — — —.

— Kuinka niin?

— Kun toa mälli tulj hintiv verral liijan suur' — —.

Vihillä.

Rovasti: "— — — Ken ei jaksu itseänsä hillitä, niin naikoon, sillä — — —"

Sulhasmies Lipponen: "Rovast voal lukkaa raahassa loppuu' ast' — ee tässä nii hättee oo".

Mikäs sinä.

— Yhä sinä vaan sairastat — —?

— Mikäpä toassa lie sairastaessa, jos vuan toassae terveyvessä pyssyy — —.

VAASAN HÖYRYLEIPOMO OY:LLÄ

on yli neljännesvuosisadan kokemus näkkileivän valmistuksessa.

Tämä seikka ynnä se, että kaikkiin näkkileipälaatuihimme käytämme ainoastaan

VAASAN HÖYRYMYYLLY OY:N

jauhoja, ovat parhaina takeina siitä, että leipätuotteemme ovat ehdottomasti ensiluokkaiset.

Varmuuden vuoksi.

— Tuota . . . sitähän minä läksiv varmuuvev vuoks' tievustammaa kirkherralta, jotta oeskoon siellä kirkonkirjassa minun kontollanj vielä sev verran tyhjee paekkoo, jotta voesj yhe' immeisealum merkitä, jos näet sattuu tässä vielä ilimestymään . . . ?

— Kyllähän niitä aina kirjoihin sopii — mutta mitäpä's Hilarus nyt enää sellaisia hommia — vanha mies. Pois jo sais jättää nuorempien asiaksi . . .

— Niihän sem puusta kahtoin luulis . . . voaj jottaehan sitä joutessaan näpeksii . . . minä ku' oon ne muut talon hommat jo jättännäe — — —

Sairaus.

— Mitenkäs se Alapreetti jaksaa?

— Huono on. Ee se ennee jaksaa hoastellakkaa. Pyysin, jotta sanoppas pöytä. Ee se kun kahto voa'. Sitte pyysin, jotta sanoppas kello. Ee toaiskaan muuta kun kahto voa'. Vieläe pyysin, jotta sanoppas putelj, — niin silloinj kysy, jotta: "onkoon siinä putelissa ennee mittää —?"

NOKIA'n

*uusimalliset
päällyskengät*

*Siro,
kevyet,
lämmi-
vuoriset!*

Laadun takeena
on

SUOMEN GUMMITEHDAS
OY.

Syvimmässä Savossa.

- Sulta se akka kuolj — —.
- Niin tek. Kylymilleenj jäe sänky — —.
- Meenootko ottoo uuvven?
- No eehan sitä ilimankaa' — kun siihen rutjaan kerkis tottua — —.
- Niij — ja on se niin sypäkkätä, ku' on akka — —.
- Joo — ja paremmin se toa vanaha immeine tarkenoo, ku' on nahkasissa tuplalämmin — —.
- Joo! —

Laivarannassa lisalmella.

T ä k k i m i e s, irroitettuaan laivan puhelinlangan laivan lähtiessä: — Nyt ne toais noa tiplomaattiset välit katkes' — —.

Oekee koera.

- Ostootev vallesmanni yhen kerra' oekee koera!
- Onko sillä jokin sukupuu?
- Jottako onko jokkii erityinen puu? Ee ee! Siitä tämä justiisa onnii hyvä, jotta se sihhoataa — oljpa mikä puu hyvvääsä — — —.

Vuusastelevia utkauksia.

Suonenjoen poika siinä 18 v. iässä oli hupsahtanut jäihin. Peppuroi siinä tuntikaupoilla. Huusi kuin halvattu. Tuli viimein apumiehiä. Nostivat pojan lujalle jäälle. Poika värisi jäällä vaatteet jo hilseissä. Ei virkkanut mitään, tuijotti vain eteensä. Miehet kysyivät:

- Mitä se poika siinä apriko?
- Sitä tässä mietin, että unohtupa se kerran tyttö mielestä.

* *
*

Ukko Pöllänen on tullut Helsinkiin tyttärensä katsomaan. Matkalla hän on tullut sairaaksi, ja menee kaupunkiin tultuaan lääkäriin.

- Milläs kohtaa se kipu alkoi tuntumaan? —
- No, siellä se muistooksenj — Selämpeähäm peästessä — — —.

Yrjö Räisänen.
(Sasu Punanen).

Veipä torppari kerran vesikesän viljoja pappilaan. Rovasti kourii jyviä ja arvelee, että kovin pehmeitä nämä ovat, johon torppari jorauttaa:

Pehmeenpuoleisiapa nuo alakaavat olla errään papin suarnattii.

* *

*

Sattuipa pastori sairasmatkoillaan kulkemaan Sivulan töllin ohi ja nähdessään Matin hääraävän pihasalla, alkaa kivakasti tiedustella sen voinaulan kohtaloa, joka murikka on vielä pappilaan tuomatta. Matti koittaa selitellä, että ainoasta lehmästä ei heru papille asti tuumalla millään, kun lehmä on vielä miltei maho.

Pastori: Kyllä papin osa pitää herua vaikka hännästä.

Matti: Kiertäkee sitte hännästä!

* *

*

Juokseepa mies asemalle, mutta juna ennättää lähteä juuri nenän edestä. Kuivaillen hikeä päivittelee mies:

— Voi sen ryökäs kuitennii, kun vähä myöhästyn.

Irvake: Oljpa onni, ettet enempee myöhästynyt.

Rautatielaitoksemme.

Vuodelta 1908.

Mikä on rautatie tai oikeammin: mikä on meidän rautatiemme?

Kysymys äkkiotteeltaan ei näytä juuri olevan suorasyisiä, mutta asiaan painautuen saa pian käsiinsä sen punaisen johtolangan, joka juoksee läpi rautatielaitoksemme aina sen alkuvaiheista viimeiseen vihellykseen saakka. Kun siitä siimasta vetää, tulla köllöttää kohta vastaukseksi alussa tehtyyn kysymykseen: rautatiemme on eräs sallimuksen, ruotsalaistemme edustaman länsimaisen sivistyksen ja suomalaisen tyhmyyden yhteistyön sorjimpia aikaansaannoksia.

Sallimus näet johdatteli, että entisille valtiopäiville keräytyi sieltä täältä ympäri maattamme hevosmiehiä ja entisiä lautamiehiä. Kun nämä kaikkia asioita pyrkivät höystämään markkinakaskuilla ja lehtolasten ruokkojutuilla, täytyi heistä muodostaa oma valiokuntansa ja jättää sallimuksen varaan, mitä he mahdollisesti aikaan saisivat. Mutta annapa ollakaan! Eräänä päivänä ilmausi valiokunnasta lähettiläitä kuhunkin säätyyn esittäen, että maahamme on rakennettava rautatietä. Asia punnittiin sekä länsimaisen sivistyksen että suomalaisen tyhmyyden puntarissa, ja seurauksena näiden kolmen voiman toisiinsa kosketuksesta oli kuin olikin — rautatie.

Muistoksi annettiin valiokunnalle nimeksi rautatievaliokunta, ja kenessä on vähinkin ollut hevosmiehen vikaa, sen pääsy tähän valiokuntaan on ollut varma.

Kerran alkuun päästyä on rautatieasia näiden kolmen voiman vaikutuksesta ripeästi kehittynyt. Sallimus on säätenyt tuon tuostakin hallavuosia, vesikesiä, pakkastalvia j.n.e.; suomalainen tyhmyys puolestaan on puutteen uhatessa kehoittanut nousemaan uunille ja huutamaan valtiota avuksi; länsi-

Loistelias

Ranne- tai taskukelloa valitessaan asettavat kaikki, jotka ovat tutustuneet uusimpiin Omega-kelloihin, juuri nämä kellot ensimmäisiksi.

Ne ovat näet loisteliaan ulkoasun lisäksi luotettavia ja hyödyllisiä palvelijoita ajannäyttäjinä.

Uudet Omega mallit edustavat viimeistä saavutusta niin taiteellisuutensa kuin koneistonsa ensiluokkaisuudenkin puolesta.

Tahtonette pistäytyä
kelloliikkeeseen, jossa
Omega-kelloja Teille
mielihyvin esi-
tellään.

maisella sivistyksellä ei taas ole ollut sopivampaa lievennyskeinoa kuin esittää rakennettavaksi uusi rautatie.

Niin sitä on vähitellen menty eteenpäin ja rata toisensa perästä saatu valmiiksi.

Mihin suuntaan radat rakennettaisiin, siitä näyttää olleen eri mieliä. Tuntien hyvin kansamme kiivaan ja kiukkuisen luonteen sekä idän ja lännen heimojen keskinäisen tappeluhalun, oli sallimus jo luonut raja-aidoiksi pitkin maata rahkasuoselänteitä ja vesijaksoja, ja nähtävästi on sallimuksen tahto ollut, että radatkin kulkisivat ainoastaan pitkin maata, eikä olisi mitään riitoja ja tappeluita aiheuttavia poikkiratoja. Länsimainen sivistys on taas ollut poikkiratojen harras kannattaja. Tästä onkin ollut seurauksena, että radat etelässä juoksevat pitkin ja poikki, mutta pohjoisemmaksi kohoten ja länsimaisen sivistyksen vaikutuksen heiketen poikkiradatkin käyvät harvinaisemmiksi, kunnes radat suomalaisen tyhmyyden kannattamina vihdoinkin kulkevat pitkin maata — sallimuksen varassa.

Hartaasti toivomme, että sallimus saa edelleenkin pitää määräämisvallan ratasuuntiin maamme pohjoisosissa, niin

Salmien suut sanelevat,

kuinka maamiehet ovat kyntäneet kiviset peltonsa ja
raivanneet viljelykselle asumattomat korvet
omaan apuunsa luottaen

Maamiesten omat pankit

1400 Osuuskassaa

auttavat nyt heidän työtään

*Siksipä tallettaakin edistynyt maamies säästövaransa osuuskassaan
— oman paikkakunnan talouselämän hyväksi käytettäväksi.*

Osuuskassojen Keskuslainarahasto Oy.

HELSINKI, Maalaisten talo, Simonkatu 6.

että ne tulevat kulkemaan rinnan toinen toistaan häiritsemättä aina Pohjois-Jäämeren rantaan asti. Joku sydämikkö kemijärveläinen voi tosin kiukkuilla, kun hänen täytyy matkustaessaan Rovaniemelle kulkea etelä-Suomen kautta. Mutta onhan meillä luojan kiitos aikaa ja, kun on hiukan hatussa, rahaakin! Sitä paitsi jo yksistään kulku läpi länsimaisen sivistyksen kehdon on suomalaiselle tyhmyydelle suuri kunnia, puhumattakaan sen sivistävästä vaikutuksesta.

Rautateitä rakennettaessa on ollut perusajatuksena tulla toimeen niin vähällä kuin mahdollista ja tehdä kaikki hyvin pientä ja vaatimatonta. Tämän kyllä sanotaan tulevan ajan kuluessa hyvin kalliiksi, mutta — sanoaksemme toveri Huoposen lailla — mitäs me olemme turhan nuukia silloin, kun me voimme kansalliset hyveemme, kainouden ja vaatimattomuuden puhtaina ja laittamattomina säilyttää. Ja kun me kuljemme taas samaa rataa vuosi viitisen perästä sen jälkeen, kun se liikenteelle avattiin, ja näemme kaikki ne uudistukset, laajennukset ja parannukset, jotka sitte ensinäkemämme on tehty, kuinka hyväksi mieleemme herahaatakaan huomattessamme, miten suureksi voi pieni alku paisua.

J. Heikkinen

**Kone-, Rauta- ja
Levysepänliike.
Autokorjaamo.**

Kuopio, Satamak. 8. Puh. { Korjaamo 520
Kontt. 10 40

Rautatielaitokseen sanotaan kuuluvan sekä kiinteää että liikkuvaa kalustoa. Edelliseen luetaan ratalaitokset rakennuksineen ja jälkimmäiseen vaunut, veturit ja rautatiehenkilökunta. Vaikeata on kuitenkin tarkkaa rajaa vetää, sillä hyvin epätietoista on, kumpaiseenko ryhmään kuuluvat esim. pohjoisratojen — sekajunat.

Tekniikka ei myöskään ole vielä päässyt täysin selville, kuuluuko rautatiehallitus kiinteään vai liikkuvaan kalustoon. Me puolestamme rohkenemme otaksua sen kuuluvan kiinteistöön — ainakin toisinaan.

Henkilökunta jakaantuu kahteen tarkasti erotettuun kastiin, virkamiehiin ja palvelusväkeen — edelliset luonnollisesti ovat sitä varten olemassa, että olisi ketä palvellaan, ja jälkimmäiset ketkä palvelevat. Sallimus suomalaisen tyhmyyden kanssa huolehtii palvelijoista, länsimainen sivistys on taas kireästi pitänyt kiinni oikeudesta saada yksin määrätä virkamiesasiat ja virkamiehet. Tähän onkin luonnolliset syynsä. Hienoihin ruotsalaisiin perheisiin alkoi näet kasaantua niin paljon murhelapsia, ettei heille mitenkään enää riittänyt tilaa kadettikoulussa, sähkölennätinlaitoksessa, postissa ja Evossa. Että länsimainen sivistys on tästä oikeudesta tuntenut vastaavaa velvollisuuden tuntoa, sitä ei sovi kieltää. Se ilmenee esim. siinä tunnollisuudessa, millä virkamiehiä on toimeensa valmistettu, sillä melkein säännöllisesti ovat vir-

Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö

SALAMA

V. 1929 alusta on Salama alentanut vakuutusmaksuja vuosina 1910—1927 otetuista jatkuvamaksuisista henkivakuutuksista 40—3 %

Jos vaaditte, että henkivakuutusyhtiönne tulee olla PUHTAASTI SUOMALAINEN sekä vakavaraisuudessa ja edullisuudessa ensimmäinen, päätätte vakuutuksenne SALAMASSA.

O. Hartikaisen Vaatturiliikkeessä

Tulliporttik. 25.

KUOPIO

Puhel. 847

Hyvät kankaat — Kelvollinen työ — Kohtuulliset hinnat

kamies-alut saadakseen perusteelliset pohjatiedot opiskelleet kaksi vuotta luokallaan maamme oppilaitoksissa.

Suomalainen tyhmyys on kyllä tyrkytellyt poikiaan rautatielle virkamiehiksikin, mutta siitä on vain seurannut riitaa, ja on valitettu, että tuollaiset ilmiöt ovat omiaan alentamaan rautateittemme arvoa.

Kieliasiaassa on rautatiellä noudatettu järkähtämätöntä tasapuolisuutta ja ratkaistu asia siten, että palvelijain virallisena kielenä on suomi ja virkamiesten ruotsi. Tätä sopusuhtaisuutta on tosin suomalainen tyhmyys pyrkinyt tavan takaa häiritsemään vaatimalla — törkeästi kyllä — että suomea olisi virkamiesasioissakin käytettävä, mutta nämä tungettelemiset ovat länsimaisen sivistyksen taholta näihin asti loistavasti torjutut. Kumoamattomasti on todistettu, että yleinen häiriö ja liikkeen seisahtuminen olisi heti seurauksena, jos esim. kaavakkeet muutettaisiin suomenkielisiksi. Virkamiesten keskinäinen kieli on jo taas siitä yksinkertaisesta syystä oleva ruotsi, että jos esim. junan lähdöstä ilmoitetaan toiselle asemalle, niin siinä ilmenevää ajatuksen syvyyttä tulkitsemaan ei ole suomenkielessä vastaavia käsitteitä eikä sanoja. Tässä asiassa on sallimus vetänyt yhtä köyttä länsimaisen sivistyksen kanssa, sillä niin pian kun suomalainen tyhmyys on asiaan puuttunut, on seurannut — kuten on selitetty — rautatieonnettomuus.

J. Hallberg & Kumpp. Oy.

Helsinki — Mikonkatu 19

Kangas-, kutomo- ja lyhyttavarain

TUKKULIIKE

Puhelimet: Vaihde sarja 25-826.

Sähköos.: Hallbergo Helsinki

Jos tahdotte juhlaleipää ilman maidon, munien ja voin tuhlausta, vaatikaa silloin kaupastanne

Pillsbury'n Best Granular Vehnäjauhoja,

niitä koeltuanne myönnätte, että ette ole koskaan saanut niin maukasta ja herkullisen näköistä vehnästä.

Saatavana myös 2 ¹/₂ kilon porsaspusseissa.

Junat kulkevat höyryn voimalla, mutta koko rautatielaitoksemme käyttövoimina ovat — kiertokirjeet ja reklementit. Niitä laatii rautatiehallitus. Perusreklementti on: Älä koskaan hätäile! Tästä johtuukin se perinpohjaisuus ja pienimpiinkin yksityiskohtiin kaivautuva tunnollisuus ja tarkkuus, joka rautatielaitoksemme johdossa ilmenee. Niinpä voi sattua, että vasta kymmenvuotisen tarkimman tutkimuksen jälkeen on tultu täysin selville, ettei joku henkilö olekaan riittävän kompetentti työtänsä tekemään. Silloin tietysti annetaan käsky, että toimi on heti jätettävä toisiin käsiin. Ja kun päätös kerran on tehty, ei se siitä parane. Sallimus kylä sattuessaan leikkisälle tuulelle voi asetella, että tekeillä oleva työ onkin niin tärkeä, ettei sitä voi jättää kompetenttien hoteille. Silloin täytyy hallituksen odottaa eroittamiselle soveliaampaa tilaisuutta.

Usko reklementtien voimaan on hallituksessa horjumaton ja pian se muissakin virkamiehissä vakaantuu, varsinkin, jos saa niin opettavan läksytyksen, kuin eräs nuorukainen kerran sai. Hän oli näet hautonut jotain parannushanketta ja esitti

Kirjapainekoneita ja Painopaperia

myy edullisesti

O.Y. PYPYRUS A.B., Helsinki

Hietalahden Pohj. Ranta 17

Majakka — Kaleva

Kuopio

Ensiluokkaisilla ohjelmilla ja kunnollisella musiikilla toivomme saavuttavamme arv. elokuvayleisön suosion.

MAJAKKAAN piakkoin järjestetään äänifilmit, jotka niinkään ansaitsevat arv. yleisön huomion.

sen eräälle ylemmistä, tukien tuumaansa vielä sillä, että Ruotsissa on myös jotain sen suuntaista jo tehty.

"Ystäväni", sanoi ylimmäinen laskien kätensä hänen kiireellensä, "huomaan teissä sinneen harha-ajatuksia. Mikään parannus ei laitokseemme voi tulla sieltä alhaalta, vaan täältä ylhäältä. Pidätte Ruotsin rautatielaitosta parempana kuin meidän, mutta luokaa silmänne tuohon nurkkaan, niin huomaatte kiertokirjepinon, joka on ainakin pari vaaksan mittaa paksumpi kuin Ruotsin."

"Luekaa vielä uskonne vahvistukseksi meidän reklementtikirjamme pykälät. Jo yksistään veturinkuljettajille annettu reklementti sisältää kokonaista 47 eri pykälää, kun itse Englannissakin on vastaava luku vähäpätöistä 20. Voitteko vielä minkään maan rautatietä pitää meille esikuvaksi soveliaana? Menkää herran rauhaan!"

Kiittämättömyys on kuitenkin maailman palkka, ja niinpä rautatiehallitustakin pyritään tuon tuostakin näykkimään. Milloin valitetaan vaunujen puutetta, milloin mitäkin, vaikka

Hellas

SAVUKE ON SUOSITTU
KAIKKIALLA
HINTA VAIN 2:-MK. RASIA

Oy. J. & E. Humelin Turku

PORIN PUUVILLA OY.

Suosittellee hyviksi tunnetuita valmisteitaan

*Puuvillalankoja, Kalastuslankoja,
Puuvillakankaita, Painetuita kankaita,
Pöytäliinoja, Vuodepeitteitä y. m.*

Jyväskylänkin radalla jo vallitsee sellainen ihannetila, että matkustavaisilla on kullakin — vaunu mieheen.

Suurta ääntä on myös pidetty siitä, ettei maamme koskien voimaa käytetä rautatien liikenteeseen. Sallimus on kylläkin antanut meille kosket, mutta niin kauvan kun sallimus ei saa suomalaisen tyhmyyden ja länsimaisen sivistyksen kannatusta, ei asiasta tule munia eikä poikasia. Ja suomalainen tyhmyys pitää sulana järjettömyytenä luopua höyryn käyttämisestä, ennenkuin metsämme ovat kaikki poltetut. Länsimaisella sivistyksellä on kyllä jo kauvan ollut asiata koskevia ajatuksia hautumassa, mutta vielä ei ole voitu saada hankkeelle tarpeeksi tukevata perustusta. Toisarvoinen asia on näet se, millaisia laitoksia pitäisi rakentaa, jos koskien kehittämä sähkö otetaan liikevoimaksi. Pääasia on saada selville koskivoiman pysyväisyys. Koskikomitea on kyllä saanut selville, että koskia meidän maassamme on varmuudella ollut jo Juhana herttuan aikana, ja että ne siis ovat laadultaan jotenkin pysyväisiä. Mutta ratkaisevan päätöksen on komitea sanonut voivansa antaa vasta sitten, kun on päästy varmuuteen, että niitä on ollut jo silloin, kun — Sammon ryöstö tapahtui.

Ju u t a s P u u s t i n e n.

lisalmen rovasti vainaja, Th. Brofeld, Juhani Ahon isä, oli täydelleen omaksunut savolaisen kielen ja lausumistyyliin.

Hän puhui totisia asioita ainoastaan saarnastuolista, mutta nekin savolaiseen malliin. Kun hän sai kuulla, että poikansa Juhani oli otettu kielensiivoojaksi iät päivät istuvaan raamatunsuomennos-komiteaan, lausui hän ystävilleen:

— Niinpä, niin! Kun se Hanne oli kasvavana nuorukaisena, ei sitä hevillä saatu raamattua sellaillemmaa. Mutta Herralla, sillä on omat keinonsa. Nyt se näet on pannunna Jussin lukemaan raamattua oikein — päiväpaloilla.

* *

*

— Kyllä se on nyt sillälailla, Rikkina, että myö lähetään ens viikolla tuon meijän possun kansa Kuopion muanjiljelysnäätelyy.

E m ä n t ä - R i k k i n a: (luoden yleisilmäyksen tavallista ihraisempaan Vilhelmünsä) Sitä täätistäkö työ siellä molemmat tietä?

Päästyään palkinnoille, menee Vilhelmi possuneen valokuvaajalle, joka ihmetellen kyselee, että kummastako se kuva otetaan.

V i l h e l m i: Sätkäytetään vuan meijät molemmat samaan kuvvaan, sillä yhdessä meijät mainittiinnii.

* *

*

Sunnuntai-iltana palautuu jänismiehiä Kuopioon, tullen junaan mikä miltäkin pysäkiltä. Kuten tavallista ainakin, tiedustellaan kunkin tulijan tai sakin saalispuolta. Niinpä Metsolan miehet tiedustavat Kurkimäeltä tulevilta:

— Mitenkä asia lykästi?

K u r k i m ä e l t ä t u l e v a: Olisihan huonomminkin voinut käävä — vähällä pit, ettei oo viis "jussia" pussissa.

— Elä valehtele . . . !

— Ei valetta karvankaan vertoo, sillä jos se ois suatu, jokkalj ylläällä ja vielä toinen, niin kolome vuan viijestä puuttus.

* *

*

E u k k o: Tuas oot juonna ihtes ihan sikahumalaa.

U k k o: Ke . . . kennen . . . kä mu . . . muun minnoisin juonna.

KORJAUSPAJA MOOTTORI

— Jälkeen on korjattavana ja myytävänä —
 — Koneiden ja osien korjauksia ja myyntiä —
 — Sanna 20, Keskia, Puhelin 1235 —

Poika sieltä Karjalan puolelta tuli Kuopioon lyseoon. Kun opettaja teki kysymyksen, viittasi poika heti, mutta kun opettaja yrkäili kysymään pojalta, laski hän äkkiä kätensä alas. Tätä jatkui pitkät ajat. Lopuksi opettaja närkästyneenä kysäsi:

— Viittaako Karjalainen, vai eikö Karjalainen viittaa?

Karjalainen vastasi kuin pyssyn suusta:

— Konsa viittoon, konsa en.

* *

*

Jukarainen ja Jakarainen tapaavat vuosikymmenisen perästä toisensa. Siinä toistensa elämänvaiheita tiedustellessa kysäisee Jukarainen muutamakseen:

— Vieläkö sun eukkos on pysynnä nuoruuden pulskuuvessaan.

Jakarainen: Johan siit' on paikka paikoin luuti kulunna, mut vielä se silton tääs tuntonen immeinen.

* *

*

— Sekö kuul toais mestarilta emäntä kuolleen?

— Niin tek'. Neljääs ol toa jo — — —.

— No vieläkö otatte viijennen?

— Empä taejak ennee viihtä, — ku' ee just oo jootanna muuhun kuh haotaestem pittoon. Ja se kun näätäkseen siltä, jotta nei noa nykyiset naes-eläjät kestä suutarin leikkiä, nii' olokoon — — —.

Arvoisat perheen emännät!

Käyttäkää aina taloudessanne

SINIRISTI
vehnä jauhoa

josta saatte kauneimmat ja maukkaimmat leivokset pöydällemme.

Häkli-Lallukka ja Kumpp. Oy.

VIIPURI

Rovasti tapaa Asikaisen.

— Oliko Asikainen kirkossa viime sunnuntaina?

— Jo jo —.

— Kuunteliko Asikainen minun saarnani aivan loppuun asti?

— Jo jo —.

— Eikös se ollutkin hyvä saarna?

— Jo jo. — Oes' voan soanna olla hintiv verran er'laemp, kun ne entiset — — —.

* *

*

— Tuota — sekum multa eokko kuelj — nij jotta jos niinku ilimotus lehteen. Tuliskoon tuo hyvin kalliiks?

— Se riippuu siitä kuinka pitkä se on — — —

— Niij jotta pitkähkö? Ee se niim pitkä oo, voal levveyttä sillä on ihan sylen tääveltä — — —.

* *

*

Pari herrasmiestä äykkäroï Kuopion rannassa moottori-veneessä kiertäen kampia vuoronperään, eivätkä saa konetta käymään kuin pari kolme rykäsyä kerrallaan. Suu maareissa seuraa takkukarvainen maalainen herrojen edesottamusta. Kiukuissaan jo moottoriinsa on herroista päältäkatselija aivan liikaa. Toinen kammin kiertäjäoistä kiljaiseekin hikeä kuivaillessaan:

— Ryökästäkö sinä siinä toljotat, vai onko muttai asiata!?

— Oishan mulla muttai . . .

— Mitä sitten, pura ulos ja äkkiä!

— Sitä vuan aattelin kysyvä, että oottako työ lähössä vae tulossa . . .

KORJAUSPAJA MOOTTORI

Auto- ja moottori-
korjaamo

ROB. TANSKANEN

Satamak. 20. Kuopio. Puhelin 1239

Kaasu hitsaamo.
Maanviljelysko-
neiden korjaamo

OSTAESSANNE

KIHLOJA

tai muita

KULTAESINEITÄ

tarkastakaa aina, että ensimmäisessä leimassa on kirjaimet

N. W.

sillä silloin voitte olla varmat työn hyväydestä.

Uistelepa kesävieras kala-Ollin ohi, joka onkii.

— Syökö kala Ollin onkea?

Kala-Olli katastaa muljauttaa kysyjää, syläistä ruiskauttaa ja murahtaa:

— Mikä syö, mikä ei.

* *
*

Savolainen ylioppilas oli joutunut putkaan liiallisesta äänenpidosta kadulla ynnä perinpohjaisesta juopumuksesta. Seuraavana aamuna seurasi tutkinto poliisikomisaariuksen edessä. Komisaarius kysyy:

— Mikä ammatti?

Ei tullut vastausta.

— Oletteko työmies?

Ei vastausta.

— Oletteko kirjaltaja?

— En.

— No, mikä te sitten olette?

— Oiskoon tuo paljon, jos pantasj h e r r a k s?

Joulu suurin juhlista — Kahvi paras juomista

Jo esi-isämme valmistautuivat huolella jouluksi. Ruokat, juomat olivat parasta, mitä talo saattoi tarjota. Ja siten joulusta muodostuikin vuoden jaloin juhla.

Samoin nykyäänkin! Herkkuja ei puutu nykyaikaisten ihmisten joulupöydästä. Mutta vasta silloin on juhlatunnelma korkeimmillaan, kun tarjotaan ALFTHAN'in hienotuoksuisia ja -makuista »M»- (Mokka) juhlahahvia, joka »mielen virvoittaa ja kielen kirvoittaa».

Kun sitten pyhät ovat ohi ja alkaa jälleen arkinen aherrus, silloin ALFTHAN'in muut kahvilaadut, varsinkin huokea »B»- (Santos) ja hienomakuinen »F»- (Guatemala) laadut, tuottavat vaativimmillekin kahvinnauttijoille virkistystä.

Ferd. Alfthan

— No, ne sinun kaksoisesi ovat tietenkin yhtä vanhat?

— Jokseenkin. Kerkesin siinä sentään hörpätä kupin kahvia välillä — —.

* *

*

Apteekkari Pulliainen ja maisteri Hornborg (Sarvela) matkustivat samassa reessä Pielavedeltä Kuopioon. Molemmat olivat hyvin pyyleviä herrasmiehiä. Viimeisen majatalon kyytipoika kääntyi apteekkariin päin ja kysäsi:

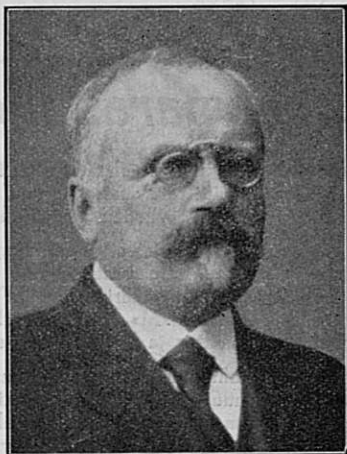
— Suapko luvan kysyä, kettee työ ootte?

— Apteekkari Pulliainen Pielavedeltä.

— Niin voan, niin voan.

Hän odotti, että maisteri Hornborgilla ilman lisäkyselyjä olisi älyä esitteleitä. Mutta Hornborg vaikeni kuin muuri ja punotti siinä reessä kuin laskiaispulla, kiiltävänä ja punakana. Poika ajoi parisen kilometriä. Vihdoin hän kääntyi Hornborgiin ja tokaisi:

— Tajatte olla yksiä Pulliaisia.

Riekkö Venell.

Ovatpa kaverit ruvenneet illalla nukkumaan mustan maan aikana, mutta aamulla herättyään huomaa toinen luntata satavan taivaan täydeltä, johon huomauttaa, että näättääpä siltä kun tulis talav.

Siristeleepä sitten toinenkin silmillään ulkosalle arvellen puolestaan:

— Nuista tarpeistahan soon talav tehty ennennii.

* *

T u o m a s K ä ä r ä k ä i n e n : Onkoon tuo tohtorj kotosalla?

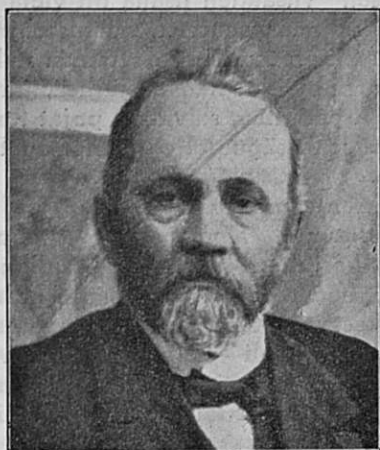
L ä ä k ä r i : (nuorenpuoleinen, hintelä mies) Kyllä — minä se olen.

T u o m a s : Oo tok poeka narroomata vanahoo miestä . . Määhhän ja käske isäsj tänne!

* *

Kun savolainen huomaa, että veitikalla on veitikka todistajana, joka koettaa peitellä toverinsa rötökset, sanoo hän yksivakaisesti:

— Tuppurainen Tappuraisella t a k k u u m i e h e n ä .

O. A. F. Lönnbohm

* 24. 5. 1856. † 17. 12. 1927.

Tarkastaja O. A. F. Lönnbohm.

Antti-tarkastaja oli tosihumoristi. Hän vastasi sutkaukseen sutkauksella. Hän särvinteli niin tieteellistä ja taiteellista kuin tavallista arkikeskustelua aina asianhaarojen mukaan. Mutta vieläkin enempi: hänellä oli lahjat ja taito selvittää elämäntaipaleella eteen kiertyvät sekä pienemmät että suuremmatkin sykkyrät vapauttavan huumorin avulla.

Ja jos kenen, niin juuri kaupungin kansakoulun tarkastajan eteen kiertyy joka päivä toinen toistaan kierosyisempiä sykkyröitä.

Muistan erään tapauksen, jossa kuvastuu, millä lailla Antti-tarkastaja niitä selvitteli.

Tulinhan seminaarista päästyäni opettajaksi Kuopion kaupunkiin. Siis aikana, jolloin olin perin viisas ja oppinut herä. Eikä syyttä, sillä olinhan lukenut ja opiskellut kaikki tieteet loppuun, aivan viimeiseen aameneen asti. Kun tä-

män inhimillisen viisauden lisänä oli vielä vuoren vankka usko, ettei yhteiskunnan suuressa ruumisohjossa ole yhtään valuvikaa, ei sisällisen taudin aiheuttamaa raihnaisuutta, eikä historiallisen kärrinpyörän hankausjälkeä, joita ei voisi kansakoulunopettaja parantaa, saivatkin pojat tuntea kohta pääkuoressaan, ellei sen sisäpuolelle alkanut opetukseni upota ja uskoni pesiytyä.

Sattuipa kerran seuraava tapaus:

Oli voimistelutunti. Komensin "asentoon". Mutta juuri kun olin saanut karjutuksi rivit suoraan, alkoikin pari poikaa tapella, että höyhenet põlisivät. Ehätin kolmanneksi. Kahmasin toista tukasta, mutta toisen pääkamarassa eivät kynteni pysyneet, sillä hän oli "kulipää". Hän sai puolestaan korvuksilleen. Se, joka sai tukkapöllyn, näytti tyytyvän osaansa, mutta kopsaukset saanut läksi huutain parkuin koulusta kotiinsa.

Tunnin loputtua läksin koulusta ja tarkastaja tuli vastaini. Kerroin hänelle asian kulun yksityisseikkoineen.

Jahah! No, ei pojalta rikkunut jäseniä?

— Tuskinpa, vaikka pitkälleen kaatui.

— Mutta jalat eivät katkenneet?

— Omillaan näytti kävelevän.

— Entä kädet?

— Molemmilla piteli korvuksiaan.

— No, niin . . . kaipa tuo selvinneen . . . tavallisesti tulee isä tai äiti minun luokseni selvittämään.

Jo saman päivän iltana oli pojan äiti tullut juuri julmana huutamaan millaisia petoja täällä kansakoulussa on opettajina. Kuulin myös miten tarkastaja oli sykkyrän selvittänyt.

Annettuaan ensin pojan äidin pahimman äkänsä huutaa kaiken maailman ilmoille oli Antti ruvennut selvittämään:

EDULLISIMMIN OSTATTE

**Naisille kapat, Miehillä ja
Pojille puvut ja palttoot**

F. Kusmin'in Valmisvaateliikkeestä

Kuopio, Kauppakatu 28, puh. 842.

— Katsokaas nyt, emäntä, silloinkuin kaikkien pitäisi olla niin siivosti ja liikkumatta rivissä, ettei evä heilahda, alkaakin pari naapurusta mukiloida toisiaan sen kun kerkiää. Silloinhan menee koko hoito sekaisin. Minä kyllä kuulin, että tuo opettaja on pöläyttänyt sitä Miettisen poikaa saivaristosta ja taas teidän Lassille antanut pari kopslaakia. Eikö se teidänkin mielestänne ole tehty jotenkin tasapuolisesti, sillä yksi "mylly" vastaa aina kaksi "kopslaakia" . . vai mitä emäntä arvelee?

— Voihan tuo olla niinkin, mutta eihän opettajalla ole oikeutta kopslaakata enemmän kuin myllytelläkään.

— Ei olekaan, mutta nähkääs, asia on niin, että tuota samasta opettajaa itseään on juuri samassa koulussa aikaan sekä myllytetty että kopslaakattu omasta mielestään paljon enempi kuin oli ansainnut, joten hän maksaa tavallaan kuin vanhoja velkojaan.

Tähän tapaan oli keskustelu jatkunut.

Ja niinkun tämän syhkyrän ja satoja muita paljon äreämpiä Antti-tarkastaja paineli siloiseksi huumorin villavalla kintaalla.

Juutas Puustinen.

Iisalmen—Ylivieskan rautatietä rakennettiin. Tehtiin töitä Kiuruvedellä. Muutamassa talossa asui rautatieinsinööri. Pyysi emännältä lauantaina saunaa. Emäntä vastasi auliisti:

— Suaphan sitä tok saunoo lauantaina.

Lähettti punaposkisen palkkapiikansa saunottajaksi maan tavan mukaan. Insinööri ei malttanut, vaan suudella nappasi tyttöä. Tyttö närkästy ja juoksi kaipaamaan emännälle. Emäntä suutahti myöskin tätä saunapyhyiden loukkausta. Näin ei savolainen insinööri koskaan tee. Tämä oli Helsingistä kotosin.

Kun insinööri seuraavana lauantaina taas pyysi saunaa, vastasi emäntä:

— Kah, suaphan sitä saunoo, mutta tällä kertoo minulla ei ou sen makkeempoo saunottajjoo kun Renk-Pekka.

* *

*

K o n i - J u s s i on myynyt rovastille hevosen. Viikon perästä hevonen otti ja kuoli. Kun Jussi tuli pappilassa käymään, alkaa rovasti kovistella Jussia hevoskaupasta. Jussi puolestaan alkaa pestä käsiään:

— Mut näkhän rovast ite, miten riski ruuna olj ostaessa.

R o v a s t i: Virkultahan se näytti, mutta kun minä menin muutaman päivän perästä talliin, niin hevonen jo horjahteli ja katselikin minua niin sameasti ja sittepä se yöllä oli kuolleet.

J u s s i: Vae kahtelj se ruuna oikee rovastia — no, oljpa se hyvä asja, jotta ruuna ies eht ennen kuolemoosa papin nähä . . .

Hyviä

Punaisia Muuri- ja Uunitiiliä

valmistaa ja myy

Kuopion Tiilikivitehdas Osakeyhtiö

Kuopio

Puhelimet: Konttoriin 515, tehtaalle Mustinlahti 11

Kylpy

on kaiken terweyden lähde.

Kuinka suloisen hywinvoimnin tunteen antaa kaan kylpy!

Tehkää niinkuin minä, käyttäkää aina saunasaiippuana

Sunlight-saiippuaa,

maailman parasta saippuaa, jota Te tässä maassa saatte niin huokealla hinnalla kuin 3 markalla 75 pennillä paketti.

Sunlight-saiippua on sitä paitsi parasta, mitä voitte käyttää sekä suureen vaatteitten pesuun että kaikelaiseen kotipyykkiin ynnä muuhun puhdistukseen. Toilettisaippuanakaan ei mikään wedä sille wertoja.

Sunlight

SAIPPUA

A.B. LEVER OY, HELSINKI

Mustalais-Santtu makaa sairaana jotenkin henkihieverissä, eikä ole syönytään moneen vuorokauteen. Kysyipä Santun muija aamuna muutamana:

— Ai kultaseni, kun sinä käyt huonoksi . . ! Etkö sinä söis ies leipäressuva, jos laettasin?

S a n t t u: Leipäressua . . ! Ai, Santraseni . . . voiko nyt kukkaa immeinen olla niin kippee, ettei kävis syönt leipäressuva!

* *

*

Kuopion markkinoilla sikeytyi kerran tappelun jytkä, jossa Santun poika pieksettiin aivan lapialla nosteltavaksi. Luullen poikansa kuolleen voitottaa Santtu:

— Voi surkeutta, mikä pit tulla . . ! Tuolla lailla se nyt poojalle käv, jotta ihan kuel . . Kyllä minnää oon reuhanna ja tapellu aikanan satojai kertoja, mut en oo vuan millonkaa kuollu . . .

* *

*

— Kappas kun luonto pakkookse talavpukkuusa, sano Puusniekan Topi-poika, kun tunsi parran alkua leuvassaan.

Oy. Birger Hallman

TUKKUKAUPPA

!

Kuopio

Kolmekymmentä vuotta taaksepäin oli naisilla hyvin "kireä" aika, sillä silloin koittivat naiset korsettien avulla antaa syntiselle ruumiilleen ampiaisen muodon. Tulipa siihen aikaan Suurusharjun emäntäkin, joka painoi noin 130 kg kaupunki-ompeelijattaren luo leninkiä teettämään. Kun ompelijatar kysyi, että minkä mallinen puvusta tehtäisiin, tuumiskeli emäntä:

Tyköistuvahan se pitäs olla mullekkii.

* *
*

Kaljaman Kusti, pienoisen palstatilan asuja, on pappilas-ka käymässä jutellen rovastin kanssa kireästä ajasta. Kun rovasti kuvailee alkavan talven ankaruutta, vakuutellen joh-
topäätökseksi, että nyt on eletävä säästin mukaan kaikkien, niin rikkaiden kuin köyhempienkin, julkaisee Kusti puolestaan kuin vakaumuksenaan:

— Siästin mukkaahan siton vaelluksesa viittiloitava kaikkii, jopa pohatoehennii. . . . Ja voeppa se kööhäe seätee jossei muuta nii ies mahhoosa.

Vierii viestit Viipurista
karjalaesten kaapunnista:
Moakuntaen markariinj oo yy
markkinoilla essiintyy.

Nyt on lähetetty jo
kauppaan ite „Aurinko“
hieno pöytä-margarini,
herroiks' sannoin ookeen „viini“.
Toenen laatu „Moakunta“,
josta kiitoslausunta
yhtä hyvä täytyy antoo.
Kyllä näitä kehtoo kantoo
syötäväks' tok' vaekka kelle
vaativalle immeiselle.

Pittää vielä maenostoo
paestajia paenostoo,

jotta käytee „Moakuntoo“
jota parempoo ee oo
leipomisseen, eekä muuhun
paestamisseen. Vesj jo suuhun
kiihoo näitä aatelessa

Siispä ihan tottuuvvessa:
ostoo het' ja koetelkoo!
Silloen neättä eekö oo
toassa perree, vaekk' on näin
hoastettuna leikittäin . . .

MAAKUNTAIN MARGARIINI OY.

VIIPURI.

Mikä pankki—?

On ilmeistä, että vain suuri pankki voi tarjota Teille suurimman mahdollisen varmuuden, parhaimmat mahdolliset yhteydet ja nopeimman palveluksen kaikissa pankkiasioissa.

Maan vanhimmalla suurpankilla, Pohjoismaiden Yhdyspankilla, on takanaan yli kuuden vuosikymmenen kokemus. Yksin omat varat ovat viimeisten kymmenen vuoden aikana kasvaneet 170 miljoonasta 430 miljoonaa markkaan. On selvää, mitä tämä — puhumattakaan valtavasta talletuskannasta — on omiaan todistamaan, kun on kysymys varmuudesta.

Haarakonttoreita on yli koko maan. Hyvitämme maan talletuspankkien maksaman korkeimman koron.

Neuvotelkaa esimiestemme kanssa; he antavat mielellään tarpeelliset selitykset.

Pohjoismaiden Yhdyspankki

Jahvetin Justiina: . . . ja sitte huuvetaa ja hoilataa siästä, siästä . . . ryökästäköhän tässä tönössä sitte siästää . . . ?

Justiinan Jahvetti: — Kyllä vuan sinnäi voesit siästee, jos päivärkkis pitäs kutisa.

Jahvetin Justiina: — Mittee täätistä?

Justiinan Jahvetti: — Siästäsit vaekka tuota suutas.

Jahvetin Justiina: — Atuulaa . . . vae suutanj. . Mikä leivänlissä sitte sulle tuostois?

Justiinan Jahvetti: — Siästyshän mun korvanj samalla kertoo.

* *
*

Muutamassa maaseudun kahvila-ruokalassa on pari naapuripitäjän miestä tilannut pullakahvit. Nähdessään naapurinsa nyrpistelevän nokkaansa pullatavaroille arvelee toinen:

— Jottako meinoot niihin olevan ku yljvuotisia.

— Joshan nyt ei ae-
van niinkään, mut pieniä
nämä näättäävät kuiten-
nii olevan ikkäisikseen.

Kysykää aina savukemerkkiä

TYÖMIES

alkää antako toisten samannäköisten,
halvempien merkkien houkutella
itseänne, sillä

TYÖMIES

on ja tulee aina olemaa

TYÖMIES

TUPAKKATEHDAS PENNIA

— HELSINKI —

Kuvernööri: (odotellessaan kievarin pihalla hevos-
ta) — Annappa äijä tulta sikariini!

Verkko-Heikki: Suathan tuata . . .

Kuvernööri: Miten sinä niin tyhmästi sanot, etkö si-
nä tiedä, että minä olen kuvernööri!

Verkko-Heikki: No, suathan tuata tulta sitteennii.

* *
*

Nähdessään poikansa suupielessä savukkeen roikkuvan
arvelee Jyskyn ukko:

— Eiköön sullekkaa ennee piippu passoo, ku pittää olla
oikee pastilliertupakoita.

* *
*

Kuopion sairashuoneella on laulukuoro käynyt uuden-
vuodenpäivänä sairaille laulamassa. Kuoron mentyä kyse-
lee sairaanhoitajatar muutamalta mummolta, että mitä hän
niinkuin piti laulusta.

Mummo: Mänhän tuo muun vaivan lisänä.

Vierailipa muutamana syyskesänä halla Kuopion ympäristöllä parina yönä peräkkäin. Kyselipä toisen hallayön jälkeisenä aamuna joku Vehmersalmen mies Kuopion kaupatorilla Pulloniemen isännältä, miten perinpohjaisesti halla Kehvolla vieraili.

Pulloniemen isäntä: (jonka viljelyksillä oli halla tehnyt aivan puhtaan pelin) Toissyönä pit kirjituksen ja viime yönä huutokaapan.

* *

*

Suonenjoen Iivanainen: (joka kuulee allakan myyjältä, että hintaa on puolella petrattu, maksaen vuoden 1930 allakat 2 markkaa kappale) Jopa kerrankin on ahvier tarjolla ja vielä näen hiljaseen aekaa. Juokseppa poeka makasiinista kahtomaa paljoko meillon vielä entistä varastoo jälellä.

* *

*

Ärjyn Aaron ovat iltamissa puukotelleet vallan seulaksi. Paikalle haettu lääkäri alkaa haavoja lähemmin tarkastella ja samalla vähän surkutellakin huomattuaan rintakehässä olevan kymmenkunta läpeä. Tuohon rätingintekoon herää Aarokin horroksistaan ja torahtaa:

— No, ei aenakaan nyt sitte pitäs hengen pahast rintoo ahistoo.

* *

*

— Viina-Mikoltahan ne oljvatten kaappaystäväsä meinnanet viime viikolla hengen ottoo.

— Liekköö suaneet?

— Ruumiin vuan . . . henk olj piässy karkuun.

* *

*

Iltamassa.

O s k a r: Tuolla ikkunan kohalla istuu ryökäleen korree tyttölaps. Pitäisi sitä tanssittoo, mut en iliki oikee, kun en oo tuttu . . . Ootkos sinä, Asko?

A s k o: En sen enempee, mut ammu käsvaralta . . . kyllä se jatsatessa kessyynty!

Kaupunkien Yleinen

Paloapuyhdistys

Perustettu v. 1832

Rahastot Smk. 170.000.000:—

Ainaisia vakuutuksia Smk. 8.500.000.000:—

Omat asiamiehet maamme kaikissa
kaupungeissa:

Hamina, Paul von Gerich, Ken-
raalimajuri.

Heinola, A. J. Paavilainen, Raati-
mies.

Iisalmi, O. Lappalainen, Talon-
omistaja.

Joensuu, S. Häkkinen, Kaup. vis-
kaali.

Jyväskylä, J. F. Karpio, Maanm.
insinööri

Kajaani, Eino P. Sirola, Pankin-
johtaja.

Kotka, G. E. Wirén, Talonom.
Kuopio, P. J. Rinkinen, Insinööri.

Käkisalmi, V. Ollila, Raatimies.
Lappeenranta, Ivar Gråsten, Pan-
kinjohtaja.

Mikkeli, O. Kinnunen, Raati-
mies.

Nurmes, E. J. Pehkonen, Liike-
mies.

Savonlinna, E. Nurmi, Pankki-
virk.

Sortavala, J. K. Järvi, Kaupun-
ginpalv.

Viipuri, V. Simelius, Rakennus-
mestari.

JOULUKALTOIKSI

tilatkaa ajoissa

Hopeaisia monogrammeja

- 5 cm. palttoon monogr. sileä malli
Smk. 50:—
- 5 " " " pyörist. malli
Smk. 85:—
- 5 " " " leikattu malli
Smk. 125:—
- 2½ cm. käsilaukk. vart. Smk. 35:—

Monogrammit varustettu pidikkeillä kiinnittämistä varten.

Tilatkaa ajoissa osoitteella

T:mi J. V. Toivanen

KUOPIO

Kulta- ja Kellosepäntiike

Vuokralainen:
Joshan eijoo kallis vuokrae, mut tällaiset rotte-
lot. ja nii kosteettii, et-
tä seinänraat kasvoo tör-
röttäävät sammaliija.

Talonisäntä:
Taetas pittee sitte eto
vuokraa oikee ruusun-
kukkija kasvoo.

*

Pääkaupunki-
lainen liikemies:
Mitenkäs ne liikemiehet
voivat nyt siellä Savon
puoleessa?

Savolainen: Kae
samallalaella, kun muu-
vallae, että uamupäivän
järjestellöövät vekse-
liijää ja iltapäivän oo-
vat kylymissä kiäreissä.

Seppäsen isäntä tulee pappilaan sopimaan aitaosuuksista. Astu saliin, istua röhähtää sohvaan ja kopistelee piipustaan perskat lattialle. Rovasti katselee tätä siivontekoa happa-
men näköisenä eikä malta olla huomauttamatta:

— Ei se meidän ruustinna oikein tykkää siitä, että piipun porot kopistellaan lattialle.

Isäntä: Sitähän se morisoo meijännii eukko, mutt enpä minnoo siitä tietäkseenkään.

* *

*

Nilsiläinen: Mitenkäs siellä Muaningalla on suh-
taavuttu tuoho kieltolakkii?

Maaninkalainen: Onhan sitä suhtaavuttu sielläe.

* *

*

Jokelainen lotjakippari: (Saimaan kanavas-
sa) Lousi, lousi, Pekko sielt vyörit ja tule ahterille ähkämään
(vetämään köydestä).

LEIPURILIIKE Eino Laukkanen

Puijonk. 15

KUOPIO

Puh. 10 38

Tilaukset kaupunkiin ja maaseudulle
toimitetaan täsmällisesti

Isäntä: Kää vierassii pöytää, jos vuan ruoka suustasj maestaa!

Kulkija: Eipä mun suun ja mahan oo ennen kalakuk-koo vierastanna.

* *

*

Souvaripoika: Eipä sun pieksuspohjista oo paljo tietoo.

Kulkuri: Oonpa tullu siihe kokemuksee ja vakkaa-muksee, että pieksut rupeevattii sitte vasta oikee kestä-mään-nii, kun niiston pohjapuolet tyyten kuluneet.

* *

*

Rovasti: "... niin että... ei siellä taivaassa raken-neta raatateitä, eikä aaloppia, eikä huuveta hiijoppia..."

Tuakki: (jonkun aikoo arveltuaan) Vuan siellei sitte kaeketi kule sekkää topparoeikka.

* *

*

Lovelan Lassi: Voe ryökkään ryökäs kun minuva harmittaa tuo viime viikkonen markkinareissu!

Ystävä: Joet ihtes humalaa....?

Lassi: Sinäpä sen sanot....

Ystävä: Ja jouvut putkaa ja suat maksoo muuntaman satasen huvverroo.... sekö sinuva leikkelöö?

Lassi: Vähin sekkii, mut vielä enemp mun peätän vannehtii se, että kun minnoon pitännä tarkkoo kirjanpittoo kohta kuukaaven päivät, niin millekkä tilille sen ruljanssin mänöt kaekkine pehkupolstarinne ja huvveroneen oekee merkkoes... Sano sinä!

Ystävä: Jaahah.... jaahah.... niinpä niin.... pehkut ja muut ryvetökset.... mut annappa ollakkaa ku aattelen.... veisköön tuo ettäälle asjasta, jos ne kaekki merkihteisit sikalantilin mänöpuolelle.

Oy. K. TORVINEN

Korjauspaja, auto- ja polkupyöräliike

Kauppakatu 13

KUOPIO

Puh. 10 22

HUOM. Ford-auton varaosia hyvä varasto.

Joku herrasmies on seisauttanut autonsa kirkonkylän apteekin eteen pyörähtäen itse putiikkiin. Auton ympärille keräytyy ukkoja tekemään asiasta ulosvetoja.

— Mikäs sen tuohon uuvutti?

— Lienöö juokсутin loppunna, kun käävä hyrrittää eikä kuluku kelepoo kuitenkaan.

— Se joskus tuokii rakkine kirnuvaa kylymiltäännii.

— Mutt kyllä se kohta irtooo, sillä tuolla näkkyö jo atteekissa isäntäsä työntävän takataskuusa "sitä ihteessä".

* *

*

Vääräänlahteen on tullut musiikkiopistolainen kesävieraksi. Nähdessään nuottikirjan levällään tuumii ukko Taavetti:

— Onpas tuossa herneitä huasiapuilla.

Viipurin satamassa.

Sulkavalainen lotjapoika: Isä, piisookos kapparyynijä kahen miehe hutuks?

Isä: Elä sinä nyt kärseis riäkkee, kuopiolainen kuuloo ja vielä naaraa . . . ! Jossei piisoo, nii syyvä leipee lisäks.

Juurikkaniemen Tuomaalla on pahakurisia sikoja, jotka tuon tuostakin käväisevät naapurin Matin perunamaata tonkimassa. Matti karmeytyy lopulta, tulee Tuomaan pakeille ja uhkaa ampua sikoja. Tuomas kyhni korvuksiaan, siristele silmiään ja niin aikansa arveltuaan tuumii:

— Mut jos sinä ammut niitä sikoja, nii ne vielä kuuloo.

* *

*

Pitele kovast, mut piä kyntes erillään, sano Kasurinen eukolleen jakkarata tehessä.

T:mi Kinnunen

Haapaniemenkatu 13

—KUOPIO—

Puh. 602, asuntoon 958

Valmistetaan siviili- ja virkapukuja ensiluokkaisesti, mutta kohtuullisilla hinnoilla, sekä omista, että teettäjän kankaista.

Riekkolan Ville on käväissyt pääkaupungissa. Naapurit utelevat kuulumisia ja joku tiedustelee sitäkin, että: "miten nuo vaemväk oljvatten ku vuatteesa puolesta niissä iltama-paekossa".

Ville: No, eipä niihe vuotteista ollu paljokaa tietoo... milloj piällään vuan jonkullaeset kartiinit... mikolj tuas ihan salusiinisillaan ja oljpa joukossa sellaesijaa, ettolj ympärillä vuan pelekästää rokluurihmoja.

* *

*

— No, teijän "Nallehan" se kuuluu lähtenee karkuteille?

— Se kaet sen mielee henöö juolahtanna, kun ei oo ilimaatunna kotosalle.

— Et oo ilimottanna sanomissa?

— Turhoo kaet se oes, sillä eihän se "Nalle" ossoo lukkee kuitenkaa.

* *

*

Rustaapas mies uutta rakennusta. Muudan ohikulkija seisahtaa värtteroomaan miehen pykäyksiä ja kysäsee:

— Montako huonetta mies meinoo rustata?

— Yks tupa vuan tähän tulloo.

— No, eipä sitä juur kehtoo aikuinen mies sen vähempee tehäkkään.

* *

*

— Mite se vanha silmällä tekke, sanoi Nylander tohtori Savolan mummolle, joka meni hänelle näkimiään näyttämään ja parannusta pyytämään.

KUOPION KEMIKAALIKAUPPA

Tulliporttikatu 28

Monet tavarat saa kemikaalikaupasta
halvimmalla.

Puh. 609

Aistikas painotyö

LISÄÄ
ASIAKKAITTENNE
LUOTTAMUSTA
LIIKKEESEENNE

*Painotöitä tarvitessanne kääntykää luottamuk-
sella puoleemme*

POHJOIS-SAVON KIRJAPAINO OY.

Haapaniemenk. 32

KUOPIO

Puhelin 354

Taavi S. Miettisen Kirjansitomo

Kuopio Kuninkaankatu 21 Puh. 458

ON EDULLISIN SITOMISPAIKKA KUOPIOSSA.

Myy varastosta Paperikauppatavaraa, Kirjanpito-
kirjoja (erikoisviivauksella) tilauksesta täysin
kilpailuhintoihin.

Suorittaa sitomisia arkistoihin ja kirjastoihin erikoisalennuksella.

Eipoo päivettyinä, sano Nykäs-ukko, kun kahteli kipsi-
kuvoo heinäkuussa.

* *

*

Voi riähkee, kun riäky korreesti, sano iisalamelainen
posiveevarille.

* *

*

Eläpä huonompoos jätä, sano petunpurija kokkelille.

Kiho Vauhkosen

Tietosanakirja.

Kirj. Juutas Puustinen.

A on ensimmäinen tienviitta kohti oppia ja sivistystä. Äänne syntyy monellakin tavalla, mutta puhtaimpana ja alkuperäisimpänä saa sen esille, kun kietaisee lähimmäistään nyrkillä vasten kuonoa niin, että ruokasalin kalusto alkaa tehdä majanmuuttoa.

Äänne esiintyy suomen kielessä lyhyenä ja pitkänä, lyhyenä esim. sanassa "asia", pitkänä esim. sanassa "aasi". Jälkimmäisessä tapauksessa kehitetään äänne seuraavan menetelyn mukaan: aa sano aa, pitkä aa, aa.

Aatami. Rippikoulutieteen mukaan leipoi Herra Aatamin englantilaisesta savesta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elävän hengen. Edenin yrttitarhaan rakensi Herra Aatamille talvihuvilan (kahdeksan huonetta, keittiö, kylpyhuone, V. C., kellari ja sauna). Täällä majaili Aatami syöden viikunia ja marakatin reittä aina siihen asti, kun kehveli kiellettyjä omenia. Silloin sai hän Eevoineen lähteä laputussakkiin.

Esi-isämme jälkeen on kyllä tehty Aatamia paljonkin ja ne ovat varastaneet omenia hehtolitrottain, mutta ne eivät ole saaneet läheskään niin mullistavia aikaan kuin kunnianarvoisa esi-isämme.

Aatamin pala, ks. Viinakuppi.

Aatamin kylkiluu. Siitä rakensi Herra Aatamille Eevan.

Aatamin silta, ks. Laiskan suoni.

Aapiskukko on niitä harvoja koiraksia, jotka synnyttävät. Sanotaan kyllä sonninkin poikivan, kun tiukan näkee, mutta näihin asti ei tiede ole antanut asiasta loppulausuntoaan, joten se on vielä avonainen. Aapiskukon kotipaikka on aapisen kannessa ja se munii kilteille lapsille namusia.

Aalberg, Ida Emilia, nerokkain tähänastisista suomalaisista näyttelijättäristä, syntyi Leppäkoskella jo hyvin nuorena. Draamattisia lahjoja ilmeni hänessä harvinaisen varhain. Jo vuoden vanhana osasi hän heittäytyä äkäpiikkiin, näyttellä kieltään ja alaleuan etuhampaita. Varsinaisen taiteilijauransa alkoi hän 15 vuoden vanhana. Siitä päivin hän näytteli sekä koti- että ulkomaiden näyttämöillä, esiintyen enimmäkseen naisosissa. Raskaan ja kunniakkaan taiteellisen työnsä ohessa hän oli puolitoista kertaa naimisissa.

Aaria on oopperaan kuuluva itsenäinen, piirteeltään laajahko, yhden laulajan esitettävä laulukappale, jossa laulajalla on tilaisuus tuoda taitonsa esille mitä moninaisimmilla lirkutuksilla. Oopperassa "Avioliitto" laulaa aariat vaimo ja tavallisesti sen jälkeisenä aamuna, kun mies on illalla tavannut "vanhan koulutoverin".

Aasia on maapallon suurin ja syntisin maanosa. Pinta-ala on niin tavattoman laaja, että se ulottuu kaikkiin neljään ilmansuuntaan. Miten paksu Aasia on, siitä ei ole vallon tarkkoja tietoja, mutta merenpinnan yläpuolelle kohoo Aasian korkein kohta aina 8,800 m 5,5 cm asti. Aasiaan on meiltä hyvin pitkä matka tai tarkalleen sanoen aivan yhtä pitkä kuin sieltäkin tänne. Matkan pituudesta johtuu, että suomalaiset voivat matkustaa sinne vain valtion myötävaikutuksella. Ennen oli matkustajaliike Siperiaan hyvin vilkas, sillä ukko-ruunu kustansi vapaan matkan jokaiselle kunnan kansalaiselle syntyperään katsomatta, joka nitisti hengen lähimmäiseltään sopivalla tavalla tai osoitti heltiämätöntä tarmokkuutta toisen tavaran kehveltämiseen. Saadakseen nyt vapaan matkan, tarvitaan taipumusta kieliiin tai ylhäisiä tuttavuuksia. Aasia on myös Europan suurvaltain paras lypsylehmä.

Savo-Karjalan Lyhyttavara Oy.

Viipuri

Erkonkatu 2. Puhelimet 2844, 2187 ja 90

Täydellinen Lyhyttavarain Tukku

Suosittelaa!

Aamu on se vuorokauden aika, jolloin talonpoikaiset ihmiset nousevat unitiloiltaan ja sivistyneet menevät unitiloilleen. Aamulla pesevät myös koululaiset päänsä siltä puolen, jossa on silmät.

Aamunairut oli eräs aikakauslehti, joka sikisi ja syntyi viinan paljoudesta ja kuoli viinan vähyyteen.

Aamurusko on sana, jota nuoret runoilijat käyttävät mielellään kehuessaan helluaan.

Aamuruskon siivet, paljon käytetty yksitasoinen lentokone Vanhan Testamentin aikana.

Aasi on hevosen köyhä sukulainen. Aasiksi tituleerataan myös ihmistä, jolla on synnynnäinen taipumus lyödä kirveensä kiveen.

Aasin leukaluu. Sillä sammutti Simson ruokahalun tuhannelta filistealaiselta.

Aasinpää, ks. Möllykkä.

Aate on ylevä, korkealentoinen ajatus. Aatteet ovat ikäänsä nähden kolmenlaisia, s.o. sellaisia, jotka ovat olleet olemassa, ja sellaisia, jotka ovat parast' aikaa sekä sellaisia, jotka tulevat vast' edes. Vanhin aate on ruumiin ruokkimis-aate ja heti sen perästä sielun pelastamis-aate. Molemmat tulevat myös varmasti aina esiintymään ihmisten keskuudessa, joten niitä voisimme nimittää perus-aatteiksi eli oikeammin sanoen napa-aatteiksi, sillä kaikki se hyöriä ja pyöriä, jota nimitetään ihmis-elämäksi, kiertää äsken mainituista napoista. Jokaisen muun aatteen arvo riippuu siitä, miten tarkoituksenmukaisesti se palvelee napa-aatteita. Jos jokin aate asettuu napa-aatteisiin nähden vastahakaan tai kuluu käyttökelvottomaksi, saa se armotta väistyä syrjään. Tätä alituista aatteiden vaihtelua sanotaan edistykseksi. Suppeammin määriteltyinä olisi siis edistys ihmisten luontoperäinen pyrkimys keksiä sieluun nähden toinen toistaan pelastavampia ja vatsan suhteen toinen toistaan ruokaisampia aatteita.

8 1/2 %

maksaa
talletuksista

Kuopion Maalaiskunnan Säästöpankki

KUOPIO

Vuorik. 27

Puhelin 7 68

Aatteellinen on sellainen ihminen, joka on herkkä kaikenlaisille aatevaikutuksille.

Aatteenounailija on taas sellainen otus, joka on haistelevinaan aatteita, vaan ei viitsi ryhtyä niitä toteuttamaan. Se vain niitä ounailee kuin Mannisen sika taivaanmerkkejä, pääsemättä puuhun tai petäjään.

Aatevirtaukset, valtiollisten puolueiden yleisempiä iskusanonoja.

Aatesielu, ks. Tyhjätussuttelija.

Aatteen vastustaja kokee vastustaa jonkin aatteen toteutumista. Aatteen vastustaja on esim. poika, joka kynsin hampain pitelee housujaan ja rimpuilee saadessaan selkäänsä.

Aatteen uhri oli esim. se mustalaisen hevonen, joka kuoli, juurikuin oli oppinut syömättä elämään.

Aatesankari, esim. Nummisuutarin Esko.

Aatelisääty, ks. Museotavarat.

Aavasaksa on vuori, jossa juhannusyönä joukko tyhjän-toimittajia töllistelee aurinkoa.

Aavistus on hämäristä syistä herännyt luulo eli tunnelma, että joku määrätty asia on tapahtuva. Jos esim. nuori ma-

Puhtaat vaatteet ovat suloisia

Mikä voittaisi tunnelman, joka syntyy mennessäsi illalla puhtaassa valkoisessa yöpaidassasi vitivalkoisten lakanoiden väliin lepäämään päiväntöiden jälkeen. Se on niin suloinen tuntu, että

Perheenäiti tahtoo saada myöskin miehensä ja lapsensa siitä osalliseksi
Pyykinpeseminen oli ennen vaivaloista ja voimia kysyvää

HAVIN MAIJA

auttaa pyykinpesussa tavalla, joka riemastuttaa kodin onnea vaalivan perheenäidin mielen

Kaikki hyvin varustetut liikkeet myyvät Havin Maijaa

HAVIN OSAKEYHTIÖ, VIIPURI

kasiinimies menee kauppaneuvoksen puheille ja ilmaisee jo kauvemmin aikaa viljelleensä sellaisia ajatuksia, että hän voisi niinkuin ottaa talon ainoan tyttären, ja kauppaneuvos potkaisee hänet eteisen permannolle, niin tällaisessa tapauksessa herää hänessä aavistus, että mahdollisesti kauppaneuvos käsitti hänet jossain suhteessa väärin. Joskus esiintyy aavistus selittämättömän voimakkaana. Jukolan Timossa, joka palasi Karkkulan vinttikamarista kolmpäiväiseltä ryyp-pyretkeltään, heräsi aavistus vaimonsa Venlan tarjoamista "voinsuolaisista" niin voimakkaana, ettei hän uskaltanut tullaan mennä, ennenkuin oli latonut pinosta suuren syylyksen halkoja ottaa tuota niinkuin lepykkeeksi. Saattaapa ihminen joskus aavistaa niinkin voimakkaasti, että se suorastaan toteutuu. Niinpä eräs poika, joka oli tervannut uudet molskihousunsa, aavisti, että hänen pohjoispäälleen tapahtuu jokin vahinko kotona. Ja niin kävikin: poika sai selkäänsä.

Afriikka on maanosa, jonne europalaiset levereeraavat viinaa, kiväärejä ja kristinuskoa, ja josta viedään muihin maihin timanttia, norsunluuta ja orjia.

Afrodite, rakkauden jumalatar, jonka takstuolit olivat niin kuivuneet, ettei ole osattu sanoa, oliko hän teeri vai matikka.

Agamonoecia, perhe, jossa on setämiehiä.

Agent provocateur = provokaattori on eräs tärkeämpiä hammasrattaita valtiollisissa koneistoissa.

Agentti, **asiamies**, kärkeä, on eräs suurempaan heimon kuuluva loiselävä. Voidakseen elää agenttina, pitää ihmisellä olla luontoperäinen hävittömyys, leuat yhtä paria ja venyvä, hyvin koulittu omatunto.

Agglutineeraavat kielet = liitävät kielet, ks. Puhemiehet ja naimiskauppojen hierojat.

SUOSIKAA

O.Y. FERRARIA A.B:n

aitausverkkoa ja piikkilankaa.

Agio = keinottelu, ks. Ammattirosvot.

Agitaattori, ks. Akutaattori.

Agronomi on viattomuuden tilassa oleva maanviljelijä.

Agraariasiat, ks. Maatalouskysymykset.

Agraarikomitea, valtion, suurlakon jälkeen asettama komitea, joka vihdoinkin sai selville, että meidän maassamme on myös maataviljelevää väestöä.

Agraaripuolue on puolue, joka on harrastavinaan maanviljelijäin etuja. Vaalin aikana ovat meidän valtiolliset puolueemme kaikki agraaripuolueita, eivätkä ne silloin rakasta niin lämpimän liikuttavasti ketään muita kuin itsellisiä ja loisia.

Agrikola, Mikko, meidän ensimmäinen lutherilainen püspamme ja suomalainen kirjallisuuden pappi, oli onkimiehen poika Pernajasta. Enemmän kuin kukaan kuolevainen on Agrikola poikiamme pieksättänyt. Hän näet teki ensimmäisen aapisen. Suurin ansio siitä, että karjalaisilla on niin sakea tukka ja hämäläisillä tuumaa paksu selkänahka, tulee Agrikolalle. Kiitokseksi hyvän opetuksen edestä ovat poikamme pystyttäneet Mikolle muistopatsaan Viipuriin.

Ah on sana, jota käytetään silloin, kun tunnustetaan rakkautta. Ah sanaa käytetään joskus myös s—nan asemasta tai sen yhteydessä silloin, kun on kysymyksessä liikavarpoille polkeminen. Silloin on sanalla teräskirkas sointu.

Ahaa! purkautuu puutarhan omistajalta tarttuessaan omenan varasta takajalkaan. Samoin sanoo sokea, kun saa kirpun kiinni.

Ahab oli Israelin kuningas. Hänen aikanaan panivat israelinlapset Jehovan viralta, ottaen jumalakseen Baalin.

Ahasveerus, ks. Jerusalemin suutari.

Suomen Hattutehdas Osakeyhtiö

HELSINKI

L. Heikink. 22. C. 3 kerr.

Puhelin 37 252

Naisten Hattuja ja Muotitavaroita tukuttain.

Ahava, Pekka, kauppias, Kuusamossa, oli Vienen karjalaisten kantakirjalaisia.

Ahdin, köysi, jolla laivan raakapuuta käännetään ja jonka pätkällä kapteeni jouduttaa laivapojan kehittymistä merimieheksi.

Ah, hah, sanovat taas ne, jotka saavat kosiessa rukkaset. Muuten on ah, hah sanojen käytöllä useita poikkeuksia. Ah, hah! sanoi esim. ennen Aurenin akka, kun hänet laskettiin hautaan.

Ahlberg, Axel oli aikanaan maamme etevin rakastaja. Siinä kahdenkymmenenkolmen vuoden nurkissa pihkautui hän ensi kerran erääseen Julia-nimiseen italialaistyttöön suomalaisen teatterin lavalla. Siitä saakka hän tuskin muuta teki kuin rakasteli. Väliin hän kyllä kuolikin, ei kuitenkaan luonnollisella tavalla, s.o. luojan taudin tappamana, vaan Axel-paralta henki hierottiin myrkyllä, puukolla tai hirttonuoralla. Mutta huolimatta siitä, että hänet kymmeniä, jopa satojakin kertoja niin pahoin pehmítettii, että häntä tuskin voitiin liikutellakaan kuin lapiolla, liehui hän taas parin päivän perästä entistä nopeammin lemмен kiemailussa. Rakkaus-asioissa Axel ei ollut ranttu ruuvilleen enemmänkuin mustalaisen hevonen. Tänään hän voi seikkailla kuninkaan tyttären kanssa ja vanna hänelle taivaan ja maan kautta rakastavansa ensimmäistä ja viimeistä kertaa, mutta huomenna hän naurattelee taas paimentyttöä samoilla valeilla. Väliin hänellä oli heilana mammantyttö, väliin leski, olipa joskus toisen eukkokin. Axelillä oli kyllä hauska ammatti, hausempi vielä kuin leipurisällillä tai olutkuskarilla, mutta joka pojan ei siltä pidä ruveta ensimmäiseksi rakastajaksi, siihen tarvitaan jotain muutakin kuin avara sydän ja pusuhuulet.

VIIPURIN KEKSI- ja RINKELI OY.

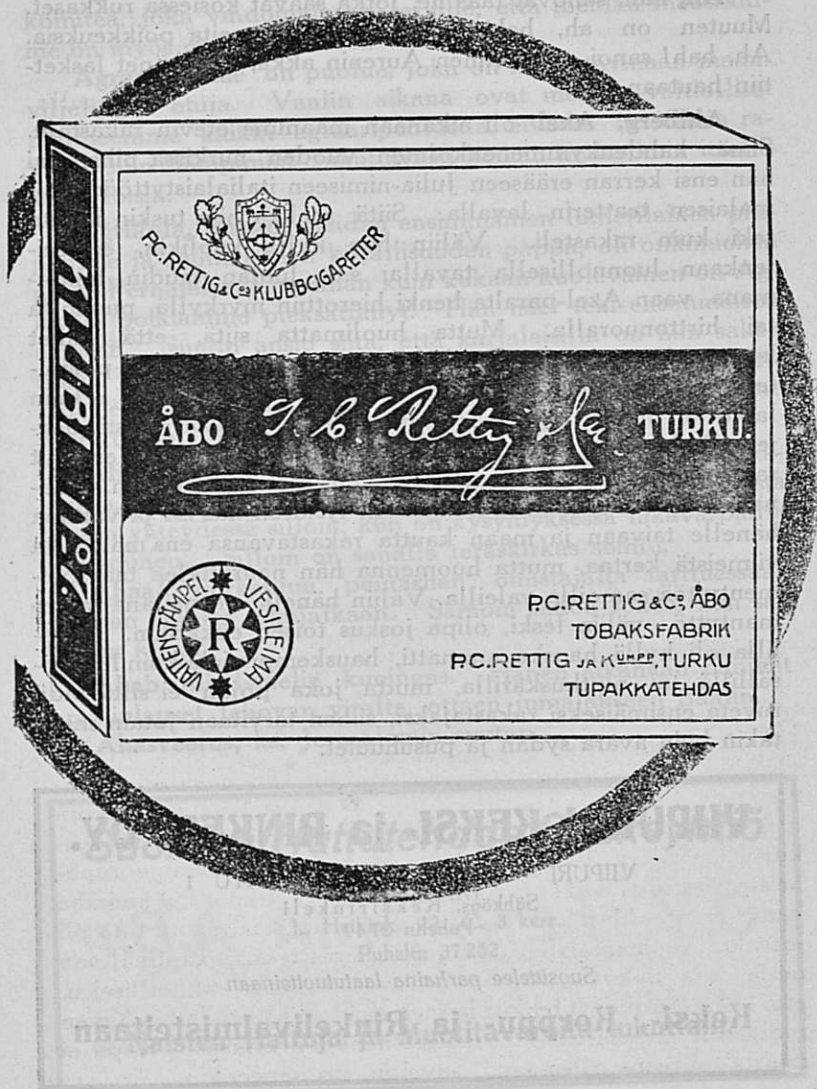
VIIPURI — KONTTORI ELIAANKATU 1

Sähköos. Keksirinkeli

Puhelin 27 49

Suosittelee parhaina laatutuotteinaan

Keksi-, Korppu- ja Rinkelivalmisteitaan

Ahlgren, Kust Riekko, rengin poika, joka jätti kuollessaan 700,000 markkaa niinkuin ei mitään. Sitä ei tee moni papinkaan poika. Mutta lienee Kust Riekkokin eläissään molemmatkin kellot huikkinut. Omaisuutensa hän testamenttasi yleishyödyllisiin tarkoituksiin.

Ahlgrenin rahaston korkovaroilla hankittiin ennen Tampereen ympäristöpitäjien köyhemmille kansakoulu-oppilaille kenkiä, vaatteita ja taskukelloja.

Ahlman, Ranssi, Vertinanti, etevä kielimies. Hänellä oli kyllä vain yksi lihallinen kieli, mutta hän osasi käyttää sitä useampaankin "sorttiin". Hänen kirjallisista töistään mainittakoon "Ruotsalais-suomalainen sanakirja" ja "Ruotsinkielen alkeiskirja" eli "Alkeisjussi", kuten sitä koululaiset ennen nimittivät. "Alkeisjussin hautajaiset" oli ennen tavanmukainen kevätkuuhla Jyväskylän seminaarin kolmasluokkalaisilla.

Ahlström, Antti, oli eräs maamme etevimpiä tukkimiehiä, tukinuittajana, metsänlukijana, mutta varsinkin rahojen yhteen kasaan kerääjänä. Suunnattoman omaisuutensa kanssa menetteli hän osin taitavasti osin tyhmästi. Edellisellä tavalla käytti hän ne rahat, jotka hän sijoitti liikelaitoksiin ja jakoi yleishyödyllisiin tarkoituksiin ja jälkimäisellä ne, jotka hän antoi talollisille maksuksi metsistään. Talolliset ovat näet järjestään tuhrutelleet tukkirahansa konjakkiiin, pullakahviin ja ulkolaiseen rihkamatavaraan.

Ahlqvist, Aukusti, tiedemies ja runoilija. Hänen synnyessään oli ihmisillä yleisesti ja Kuopion akoilla erikseen sellainen vakaumus, että nallikka tuli maailmaan ilman asiaa. Vasta kauan jälkeen päin tuli selville, että Aukustilla taisi sittenkin olla jonkun verran syytä tulla maailmaan. Hänen ja syntymisensä on muuten peräti hämärä historia vieläkin. Tietosanakirjassa ei mainita hänen äidistään sanaakaan, lieneekö ollut ollenkaan, ja ilman Kuopion akkoja tuskin hänelle olisi saatu isääkään. Mutta huolimatta Aukustin sekavasta esille astumisesta, ja aikalaistensa juorupuheista, paisui hänestä mies, josta oli paljon hyötyä ja kunnia kansalleen. Mutta vaikka Aukustin oma maailmaan tulo oli jotenkin vapaamielinen ja hänen elämäntyönsä kauttaaltaan uusia uria aukova, osottautui hän siinä perin vanhoilliseksi, että hän kurikoi jotenkin homeisella nuijalla Aleksis Kiven radikaalit kirjallisuus-lapsukaiset henkihieriksi. "Kapa ei muista tuoreena ollessaan", soveltuu siis häneenkin.

Sopivat lahjaesineet. Kauniit, hyvin valmistetut *KIHLAT*.
Parhaat *KELLOT* myy aina halvimpiin hintoihin hyvin valikoidusta
varastosta *KUOPION KULTASEPPÄ O.Y.* Kauppakatu 28,
Puhel. 885. *Kultaa ja hopeaa ostet. rahoina ja esineinä.*

Ahkeruus on mitta, jolla arvioidaan palvelijain henkiset lahjat.

Ahmatti on sellainen, joka tuppaa syömään saaliinsa yhdellä kertaa.

Ahlman, Pekka. O'lessaan säätyvaltiopäivillä, oli hänen velvollisuutenaan tärkeiden asioiden esillä ollessa esittää vapaamielisten isänmaallinen kanta navetan ikkunasta katsottuna.

Ahneus on eräs elollisten luontokappalten parhaita hyviä. Jos luoja tuon ominaisuuden ottaisi yht'äkkiä pois, seisahdui maailman meno jotenkin puoliltapäivin. Silloin lakkaisivat siat lihomasta, kanat munimasta, papit kantomasta voita ja jyviä, asianajajat ajamasta ihmisten asioita; henkivakuutusasiamiehissä kuivuisi lähimäisen rakkaus mitätömiin ja kauppiassa samoin halu palvella yleisöä; pelastusarmeijalaiset lakkaisivat pelastamasta, parturit kaapimasta leukapieliä, tiedemiehet tutkimasta, lukkarit laulamasta j. n. e.

Ahteri on se pää laivasta, joka on kulkiessa jälkimäisenä.

Ah tii turakki! karjasee ryssä kun tapaa sopassa torakan.

Ahti oli ennen vanhaan vesien herra. Hänellä oli komea kristallipalatsi syvimmällä meren pohjassa. Ahti oli mahdollottoman rikas. Kaikki kalat ja muut vesi-moukeiset olivat hänen omiaan. Jos ihminen aikoi niistä murusenkin nipistää, piti hänen koreasti pyytää Ahdilta tai hänen akaltaan, Vellamolta. Sivutoimenaan harjoitti Ahti laajaa meriliikettä ja hyötyi siitäkin suunnattomasti. Mutta hän ei sekotellutkaan ahvieriansa millään "valtion avuilla kotimaisen laivaliikkeen elvyttämiseksi" eikä "uhrauksilla matkustajien mukavuutta silmällä pitäen" tai muilla nykyajan

PUISTO-AUTOMAATTI

M. Canthink. 20

Halpa ja hyvä ruokailupaikka.

Toiminimi JUHO HYVÄRINEN Kuopio	M. Canthink. 18 Puhelin 385	Taide-, Kehys-, Rullaus- ja Lasinleikkausliike
---	--------------------------------	--

konsteilla. Liikkeensä hoiti hän kahden liike-elämän peruspykälän mukaan, jotka ovat oma ahneus ja toisten tyhmyys. Kun ihmiset tyhmyyksissään läksivät tuulella vesille, varautui Ahti jonkun salaisen karin kupeelle vahtiin. Kun laiva tuli lähettyville, johdatteli hän sen karille, jotta se meni tuhannen nuuskaksi. Asiat tälle pohjalle järjestettyään sujui loppu kuin itsestään. Yksinkertaisemmalla tavalla Ahti korjasi tavarat haltuunsa, sillä kauppatuttavilla oli silloin jotain muuta tekemistä, kun jaaritella "ahtaista oloista rahamarkkinoilla", "raaka-aineen vaikeasta saannista", "työvoiman kallistumisesta", "yhä lisääntyvästä kilpailusta" j.n.e. Kun ristinusko tuotiin maahamme, alkoi Ahdinkin valta ja mahti vähitellen raueta. Lopulta vaati Luoja pappien välityksellä äijän asetettavaksi vararikkotilaan. Luovutettuaan omaisuutensa häntä mahtavammalle ei ukkoparalla ollut muuta neuvoa kuin vetäytyä istukkaaksi salokulmille ja siellä hän taitaa vielä nytkin elää kitkutella. Mutta laivoja hän ei enää kykene kaatelemaan, tuskinpa ruuhtakaan. Jos nyt laiva hukkuu, tapahtuu se siitä syystä, että laivan omistajalla on pienen rahan puute tai sitten "iliman aikojaan", niinkuin Saimaan vesillä.

Ahrain, ase, jolla ennen tuulastettaissa kutkuteltiin haurin niskapieliä. Sen jälkeen kun alettiin kaloja tappaa suurrysällä ja dynamiitilla, on ahrain jäänyt vanhan-aikaisena pois muodista. Nykyisin käytetään ahrainta vain kirveen ja puukon ohessa huvituskapineena maalaishäissä.

Ahven, kala, jonka pojat särjen ja kiiskin ohella oppivat ensin tuntemaan. Sen päähyve on ahneus, josta syystä se onkin onkimiehestä ihannekala. Luonteeltaan on ahven työkeä; ei liehittele ketään, eikä liioin salli itseään hyväiltävän. On jyrkkä perustuslaillinen ja pitää peräänantamatta kiinni oikeudestaan: ottaa onkeen silloin, kun tahtoo.

Ahven on päässyt jotenkin varoihinsa, sillä sen päässäkin on enemmän rasvaa kuin köyhän miehen aitassa. Ahven kutee silloin, kun on määhnässään.

Aho, Juhani, Suomen etevimpiä kirjailijoita. Hän syntyi Lapinlahden pappilan sänkykamarissa täysin lain ja evankeliumin mukaisessa järjestyksessä, joten aikalaistensa ei ole tarvinnut hänen syntymistään hävetä eikä jälkimaailman punastellen peitellä hänen vanhempiaan. Mullikkana ollessaan oli Aho pahimpia puskureita. Kaikkein kiivaimmin rynkytteli hän pappeja ja poroporvareita. Mutta antoipa hän joskus hiehoille ja kellokkaillekin aika tussosia, niin ritarillinen kuin hän pohjaltaan olikin. Aina hän kuitenkin sarviensa jälkiä silitteli villaisella. Sen jälkeen kun hänet yleisesti hyväksyttiin ja merkittiin kantakirjaan, hän esiintyi rauhan miehenä. Ahon kirjallinen työ on hyvin runsas. Lastuja hän veisteli lapiokaupalla. Paraimmat niistä ovat "Mullikka", "Hula" ja "Sasu Punanen". Romaaneista ovat suurimmat "Panu" ja "Kevät ja takatalvi" ja paraimmat "Rautatie", "Yksin" ja "Juha". Täyttäessään viisikymmentä vuotta sai Aho kauttaaltaan yksimielisen tunnustuksen kirjailijana ja suomenkielen kehittäjänä. Sanomalehdissä ja juhlapuheissa tehtiin Juhaniin ruumiista, sielusta, mielestä, kielestä ja munaskuista läpileikkauksia tuhanteenkin eri suuntaan, ja useimmat tulivat lopuksi siihen tulokseen, että Aho on sisimmältä pohjaltaan ja perustukseltaan tunnelmarunoilija. Mutta kuinka kummallinen onkaan ihmisluonto! Juuri "Juhassaan" oli Aho oikeilla pohjillaan, antaen itsensä parasta, mitä hänessä oli. Mutta miten perin harvat nauttivat "Juhan" sinä herkullisena tunnelmatalkkunana, joksi Aho oli sen aikonut. Useat maiskuttelivat suutaan vakuutellen sen olevan aika hyvää, mutta että se olisi ollut vieläkin parempaa, jos tuossa talkkunassa olisi ollut paikallista puurotuntua tai viipaleita suomalaisen sonnin reidestä tai rusinoita j.n.e.

KAIKKIA

Rautakauppa-alan tavaroita

joiden joukossa on paljon joululahjoiksi sopivia hyödyllisiä esineitä saadaan kohtuullisilla hinnoilla hyvin lajitellusta varastostamme. Huomatkaa talviurheiluesineet sukset, luistimet, potkukelkat, käsineet y.m.

Pohjois-Savon Rautakauppa Oy.

Kuopio. Sähköosote: >Rautayhtiö>. Puhelin: Oma keskus.

Välitöikseen teki Aho hevosajoja ja suomenteli raamatua ja huvikseen onki lohia.

Mutta musiikkimies ei Aho ollut vähääkään. Tokko lie-nee eläissään muuta musiseerannut kuin yhden virren. Ja tuskinpa olisi sekään purkautunut ulos, elleivät Lampén'in pojat olisi ruvenneet reessä tappelemaan.

Ahriman, Zoroasterin uskonopin pahahenki. Olemukseltaan on se melkein samanlainen kuin meidän vihtahousu. On lakkaamattomassa riidassa hyveiden jumalan kanssa, ja kuten meilläkin, on niidenkin kesken ihminen ainaisenä riitakappaleena; molemmat tahtovat saada ihmisen palvelijakseen. Ahriman ei, ikävä kyllä, ole lähettänyt meille valokuvaansa, mutta luultavasti ei se paljon eroa ulkomuodoltaan meidän vihtahoususta. Akkain ja lasten mielestä on se siis tuollainen lyhyillä mullikkasarvilla ja pukinsorkilla varustettu, pitkäkorpainen mies, joka asustaa ullakolla, hautausmaalla, leikkuuhuoneessa, murhapaikoilla j.n.e. Miehistä se lienee taas tuollainen pumaatalle tuoksuva epe-
li, jolla on paljon sanovat lantiot, pienet jalat, hoikat nilkat, pullakat pohkeet, kysyvä povi ja herkulliset huulet.

Ahvenanmaan saaristo on Turun ja Tukholman välillä ja jotenkin sillä kohdalla, jossa Turun kautta ulkomaille valtion apurahoilla matkustavat agronomit, insinöörit y.m. alkavat saada, "mielipiteitä" ja puhua "pienen tunnustuksen antamisesta erittäin lahjakkaille kyvyille". Ahvenanmaan saariston vedet ovat hyvin kalaisia ja kalat erittäin lihavia. Se johtuu siitä, että sekä Turusta että Tukholmasta lähtevillä matkustajilla on tapana saariston kohdalla "nylkeä pukki". Saariston asukkaat ovat ruotsalaisia. Kesäisin oleskelee siellä paljon suomalaisia oppimassa ruotsia ja muutenkin irtauttamassa suomalaista moukkaa itsestään, sillä heillä on vakaa aikomus käydä joskus sivistyneestä ihmisestä.

Aidas, halaistu, parin sylen pituinen puu, jolla Hämeessä kuritetaan hevosta. Toisen aidassa olevat aidakset ovat mainioita polttopuita, varsinkin loisista ja itsellisistä.

KUOPION OSUUSLIIKKEEN R.L. SÄÄSTÖKASSA

maksaa päivän korkeimman koron talletuksille.

Tililtä saa nostaa rahoja edeltäpäin irtisanomatta suurempiakin määriä.

KUOPION OSUUSLIIKE R.L.

Aidaskoitunut, sana, jota käytetään määritellesä teol-
taan ja väriltään vähemmän onnistunutta naamanahkaa.

Aie eli **aikomus** merkitsee tahtomista, jonka takana on
selvä käsitys tahdotun teon seurauksista. Laadultaan ovat
aikomukset perin kirjavia. Niitä on synnillisiä ja synnittä-
miä, puolueellisia ja puolueettomia, tärkeitä ja turhanpäi-
väisiä, akkamaisia ja miesmäisiä j.n.e. Mutta vieläkin vaih-
televampia kuin itse aikomukset ovat niiden toteuttamista-
vat. Samaan päämäärään voidaan pyrkiä tuhansilla eri ta-
voilla. Esim. aikomusta rikastua; kuinkaahan monella eri
tavalla sitäkin yritetään toteuttaa! Muutamat uneksivat
hyviä talonkauppoja, toiset etsivät rikasta akkaa, useat us-
kovat rikastuvansa sikoja porsittamalla tai kanoja munitta-
malla. Onpa sellaisiakin houkkioita, jotka luulevat pääse-
vänsä pohatoiksi pelkällä suoravartisella työllä. Usein voi
jo eleistä päättää, mikä aikomus lähimmäisellä on mielessä.
Jos rintalapsi itkee, tietä äiti hyvin, että se haluaa saada
suuhunsa erään määrätyn nappulan. Jos näkee kaksi poi-
kaa kyyräilevän noin syrinkarin ja keskustelevan "sisaren
sukista" tai "akkain kengistä", voi olla aivan varma, että sii-
nä on vakaa aikomus koitella, kenen paidassa kaulus kestää.
Kun taloon ilmaantuu joskus vanhempi mies jonkun mullik-
kapojan kanssa, molemmat sunnuntaivaljaissa, ja vanhempi
mies alkaa puhua mullikkapojan suuresta talosta, hyvälyp-
sysistä lehmistä, villaisista lampaista ja komeista porssiini-
astioista, jolla aikaa mullikkapoika kyhnii niskaansa, ko-
hauttaa housujaan ja hypistelee kellonsa periä, ymmärtää
talonväki hyvin, että mullikkapojalla on eukon tarvis. Tai
jos häissä kohotaksen vanhemman puoleinen kansakoulun-
opettaja seisaalleen oikaisten liivinsä suoraksi ja kakistellen
kuin ruoto olisi kurkkuun tarttunut, saa olla vakuutettu, että
"hänellä on tällä ylevällä juhlahetkellä äsken avioliittoon
yhdistettyjen vanhana opettajana muutama vakava sana jul-
kituotava".

Savon Lasihomo- ja Peilitehdas

Kuopio — Snellmaninkatu 24 — Puhelin 1398

Valmistaa: Kristalli- sekä yksinkertaisia peilejä; huonekalu-, liikkeiden
sisustus-, näyteakkuna-, auto-, kyltti- ja laivan venttiililaseja.

Vanhat peillilasi puhdistetaan ja hopeoidaan uudestaan.

Aihe on niin paljon kuin syy eli vaikutin, josta jokin teko aiheutuu. Jos esim. virkamies siistii itsensä, panee "padan valtiksi" ja menee ylimpönsä puheille, esiintyen selkä vääränä, oikein ajattelevana kansalaisena, jolla on niin ja niin paljon avuja, niin aiheutuu tuollainen menettely siitä, että hänen kanssahakijansa johonkin virkaan ovat häntä etevämpiä ja ansiokkaampia. Aiheista puhutaan paljon myös taiteilijoiden keskuudessa. Tosिताiteilijat ovat huolissaan siitä, että heillä on niin paljon aiheita, etteivät he niitä ehdi toteuttaa, vaikka saisivat kolmenkin ihmis-ijän ajan työskennellä. Tusinataiteilijat surevat taas sitä, etteivät he löydä aihetta, jossa he voisivat kykynsä täydessä loistossa esittää.

Aika on jotain, jota emme voi nähdä, kuulla, tuntea, haistaa tai maistaa, vaikka olemmekin sen kanssa yhteydessä lakkaamatta, yötä päivää. Aika voi olla pitkä ja lyhyt, mutta ei paksu eikä korkea. Samoin on aika kallis, helppo, raskas, huono ja hyvä, mutta ei makea, hapan eikä lihava. Aika on pitkä esim. silloin, kun anoppi on vieraisilla, eikä sen lähdestä näytä tulevan tuon taivaallisempaa. Pitkä on aika myös siitä, joka odottaa palkan korotusta, helluaan kadun kulmassa tai viinan hakumiestä. Rikkaiden sukulaisten elinaika on myös melkein poikkeuksetta liian pitkä. Sitä vastoin on aika lyhyt esim. siitä, jolla on vekseli pankissa tai eukko matkoilla. Koululaisista ovat lupapäivät hyvin lyhyviä samoin rengeistä pyhäpäivät ja mustalaisista markkinat. Lyhyviä ovat myös postitoimistojen ja pankkien aukioloajat ja sakkotunnit klupeissa. Aika on huono kauppiasta silloin, kun rojutavara ei mene hyvin kaupaksi, ja maalaisesta silloin, kun perunat maksavat 30 markkaa hehto. Kun ihmiset maksavat velkansa ja veronsa ryöstämättä, on asianajajilla ja nimismiehillä huono aika. Aika on kriittinen silloin, kun suurvaltojen kesken tulee kinaa jonkun maan rosvoamisesta. Kireä on aika talonhujareista silloin kun muutama "liikekumppani" on jonkun vähemmän onnistuneen kaupan johdosta lähetetty "Säkkijärvelle sukulaisiinsa" ja toisia yhtiötovereita röykytetään kiltstuvassa. Kun sat-

Sulo A. Kunnas, Kulta- ja Kellosepänliike

Puijonkatu 25

KUOPIO

Puhelin 298

Kulta- ja hopeateoksia. Kelloja.

Arvokas esine on aina tervetullut lahja.

tuu vesikesiä, hallavuosia tai rutto raivoo tai sota riehuu, sanotaan olevan raskaat ajat. Joskus voi aika heittäytyä kevytmieliseksi vieläpä riettaaksikin. Sellainen on aika esim. rovastin mielestä silloin, kun seurakunnan keskuudessa ilmaantuu lehtolapsia yli kohtuullisen määrän tai kun juodaan ja tapellaan tavallista ravakammin. Jos rouva sattuu tulemaan keittiöön silloin, kun palvelijan sulhanen on parast'aikaa sukimassa kupuunsa herkkupaloja, tapahtuu rouvan tulo vallan sopimattomaan aikaan. Rikkaan appiukon kuolema taas ei koskaan tapahdu sopimattomaan aikaan, enemmän kun lihavan sivutoimen saaminenkaan.

Aikamuoto on asia, jonka uskotaan uppoavan kansakouluoppilaan päähän ja myös siellä pysyvän. Tavallisen järjen mukaan kuuluisi asia tiedemiesten työpiiriin.

Aikamies, koiraspuolinen ihminen, jonka nenän alle ilmestyneestä lisäkasvusta ei yleisesti enää ole eri mieltä onko se karvaa vai untuvaa. Ennen aikamieheksi pääsemistään nimitetään koiraspuolista ihmistä nulikaksi, lopiksi j.n.e. Aikamiehellä on kaikenlaisia oikeuksia, jotka puuttuvat nulikalta. Aikamies saa polttaa tupakkaa muuallakin kuin nurkanjuuressa ja käymälöissä ja mälliä hän saa pitää poskessaan vaikka kirkossa pelkäämättä selkäsaunaa. Aikamies sai ennen viinaa viinakaupasta ja hänellä on oikeus juoda itsensä humalaan ja pitää humalan jälkeen kohmelo. Nykyisin ovat nämä oikeudet jonkun verran eräänkaltaisella lailla rajoitettu. Aikamiehellä on vapaus pyydystä luvallilla keinoilla itselleen heila, vaihtaa niitä mielensä mukaan, kunnes tapaa mieleisensä. Aikamies saa myös lähteä kävelyllä mielensä mukaan ja tulla kotiin, koska haluttaa. Poikkeuksen alaisia ovat kuitenkin sellaiset miehet, joilla on housut takaperin s.o. tohvelisankarit.

Aikaihminen eli aik'immeinen. Ellei ihmisen nenän alla kahteenkymmeneen ikävuoteen päästessä näyttäydä mitään lisäkasvua, katsotaan lopullisesti selvinneeksi, että hän on heikompa sukupuolta ja häntä aletaan nimittää aikaihmiseksi. Kuten aikamiehelläkin, on aikaihmiselläkin kaiken-

KIRJANPITO- JA VÄLITYSTOIMISTO

ANTTI J. RÄSÄNEN

Tulliporttik. 33. KUOPIO Puhelin 699

VÄLITTÄÄ maatilojen, kaupunkitalojen, liikkeiden, metsien ym. ostoa ja myyntiä. ANTAA OPETUSTA kirjanpidossa, konekirjoituks. ja kaikissa konttoritehtävissä.

laisia etuoikeuksia. Aikaihminen saa esim. määrätä hameensa pituuden, hänellä on oikeus polttaa hiuksensa kippuraan kuumalla raudalla ja kun hiukset murenevät, saa hän käyttää pässin villoja täytteenä hiuslaitteessaan. Sitävastoin ei aikaihminen saa kunniansa menettämisen uhalla viettää öitään kapakassa, ei näyttäytyä juovuksissa, ei ottaa jotain miestä "kiinni" kadulla j.n.e. Aikaihminen ei myös pääse papiksi, ei lukkariksi, ei tuomariksi, eikä edes lautamieheksikään. Tämä johtuu siitä, että aikamiehet vakuuttavat luojan sanoneen aikaihmisillä olevan heikomman järjenjuoksun kuin aikamiehillä. Tähän puheeseen nojaten ovat aikamiehet pidättäneet itselleen yksinomaisen oikeuden päästä lihavimpiin virkoihin ja muutenkin muokanneet maailman mieleisekseen sekä alistaneet aikaihmissen orjakseen. Todelisuudessa on aikamies edellä aikaihmisestä vain siinä, että hän on ruumiinvoimiltaan väkevämpi ja sielultaan sisukkaampi sekä heti valmis vahvistamaan puheensa ja tekonsa järkevyyden — nyrkillään. Tätä käsitystä tukee se joskus havaittava ilmiö, että milloin vaan perheessä on vaimo miestä väkevämpi ja sisukkaampi, on asioita ohjaava järkikin vaimon eikä miehen päässä.

Aiheeton on teko, joka on johtunut joko perin mitättömästä tai laadultaan koomin kuin huonoista vaikuttimista. Aiheettoman vastakohta on aiheellinen. Jos tutkitaan ihmisten tekojen aiheellisuutta ja aiheettomuutta suurpiirteisesti, nimitetään sitä tieteelliseksi työksi, mutta pienin piirtein lii kuskellessa nimitetään sitä rollimylllyn pyörittämiseksi. Henkilöitä, jotka tutkivat esillä olevien valtiollisten tekojen aiheellisuutta ja samalla itsekkin ottavat samallaiseen työhön osaa nimitetään poliitikoiksi. Mutta jolleivät he itse ota työhön osaa, ovat he vaan politikoitsevia kansalaisia. Jälkimäisiä on hyvin paljon ja ne ovat poikkeuksetta viisaampia kuin poliitikot.

Aika kauppa, tavaroiden myyminen ja lupaaminen toimittaa ne määrätyn ajan kuluessa. Suurimpia humoristia aikakaupoissa ovat suutarit ja räätälit, sillä ne eivät edes valvihjaksi valmista tilausta määrätyn ajan kuluessa.

Aikakauslehti, säännöllisesti ilmestyvä lehti, joka ilmestyy harvemmin ja johon kirjoittajat pitävät selostamia asioita tavallista tärkeämpinä. Laadultaan ne ovat joko hengellisiä tai maallisia. Molempia kuolta keikahtaa tuon tuostakin ja taas perustetaan uusia. Uusi hengellinen

Keskinäinen Tapaturmavakuutusyhdistys

AURA

Tapaturma- & Autovakuutuksia

Alallaan maamme suurin vakuutuslaitos.

Asiamiehiä kaikkialla.

Simonk. 6 — HELSINKI — Puh. 20-627

Jälleenvakuutusyhdistys

VAKAVA

*Pitäjäpalovakuutusyhdistysten oma
keskinäinen jälleenvakuutus-
laitos*

Simonk. 6 — HELSINKI — Puh. 24-179

aikakauslehti saa useinkin alkunsa siitä, että on löydetty joku ennen tuntematon oikopolku taivaaseen, joka polku on valtion kartteeraamaa valtaväylää hauskempi tai suurempi. Maalliset aikakauslehdet taas palvelevat jotain aatesuuntaa tai ammattia. Jos eroitamme pois kupparit, akutaattorit ja taskuvarkaats, on jotenkin kaikilla muilla ammattilaisilla oma äänenkannattajansa.

Aikakautinen lisäkasvu, asia, josta vain metsäherrat ovat selvillä. Koiraspuolisen ihmisen pääläella ja leukapielissä ilmenevästä aikakautisesta lisäkasvusta ovat taas paraiten perillä parturit.

Aika maha ks. Ihramaha eli talivatsa.

Aikataulu on järjestyslista, jonka mukaan junien ja laivojen pitäisi tulla ja lähteä. Aikatauluihin ei kuitenkaan ole oikein luottamista, sillä junat ja laivat tulevat ja lähtevät vain jotakuinkin niihin aikoihin, mitkä taulukkoihin on merkitty. Ainoa, joka ehdottomasti pitää paikkansa, on sisävesiemme talvi-aikataulu. Junien aikatauluja tekevät henkilöt, joilla matkustavan yleisön mielestä on jonkun verran eräänkaltaista ymmärrystä käsittää vuodenaikoja, päiviä ja tunteja, mutta joilla ei ole kaukaisintakaan aavistusta siitä, milloin minkin matkustajan paraiten sopisi lähteä matkalle. Tästä onkin seurannut paljon nurinaa, eikä se lopu ennenkuin aikataulujen laatijat ovat kehittyneet sille asteelle, että he jo aikataulua tehdessään arvaavat, milloin ihmiset saavat vekseliasiansa järjestetyiksi, koska selviävät humalastaan ja muutoinkin ovat valmiita taipaleelle.

Aine on ollut pahimpia riitakapuloita tiedemiesten keskuudessa. Jo vanhoista ajoista on aineesta kiistetty, että onko se mitään, vai eikö, ja jos aine on jotain, niin mitä se sitten on? Ainetta on myllätty ja jyllätty, punnittu ja mitattu, käsitetty ja ymmärretty, ja kun ymmärrys on loppunut, niin usko on alkanut. Niinpä sitten onkin muodostunut monta eri uskoa aineesta. Ahtaammassa merkityksessä käsitetään aineella jotain "kouraan tuntuva", josta tai johon jotain toista ainetta yhdistämällä voidaan jotain tehdä. Niinpä jos esim. jauhot, vesi, hiiva, halot ja vaimoihminen sopivalla tavalla yhdistetään, on tuloksena — leipä. Samoin, jos parkittu lehmän vuota, kyläsuutari, piki, naskali, rihma ja sianharjas yhdistetään, muodostuu yhdistelmästä lapikkaat ei pieksut. Aina ei aineyhdistelmistä muodostu olemukseltaan niin valmista kuin leipä ja lapikkaat. Niinpä jos yh-

distää omenan kahteen poikaan, niin tulee siitä vain tappelu. Väliin supistuu tulos vieläkin vähempään. Faraon unessa näkemät laihat lehmät nielivät lihavia lemmiä kuin purasnujia eikä karva tullut sen kiiltävämmäksi, lieneekö edes märehdimään pannut.

Aineita voi yhdistellä, paitsi toisiin aineisiin, myös pelkkiin järkikäsitteisiin. Jos esim. mies yhdistetään johonkin virkaan, on tuloksena virkamies. Sama on seurauksena silloinkin, kun miehen asemasta käytetään naista, nainen muuttuu virkamieheksi, kuitenkin kadottamatta sukupuolisia ominaisuuksiaan. Joskus muuttuu aine tai aineröykkiö vallan toiseksi aivan itsestään. Niinpä voi viskaali muuttua kuvernementin sihteeriksi, lautamies herrastuomariksi, maanviljelijä kunnallisneuvokseksi, jukopää hovineuvokseksi, ilman mitään sekoituksia.

Aineellinen on olento, jonka pääharrastuksena ovat aineelliset asiat. Aineellisen vastakohta on henkinen. Aineellinen on esim. sika, jonka henkinen harrastuspiiri on verrattain suppea. Aineelliseksi voi myös helposti muuttua talonomistaja kaupungissa, koroillaan eläjä ja syytinkiläinen.

Ainekirjoitus on pahimpia loukkauskiviä ylioppilastutkinnossa syystä, että siinä on hankalampi "luntata" kuin muissa aineissa. Ainekirjoituksessa ei käsitellä ainoastaan kouraantuntuvia aineita, vaan yleisesti sommitellaan äidinkiellellä kirjoitelmia mitä kulloinkin mieleen johtuu. Ainekirjoituksen opetus aljetaan jo kiertokoulussa ja sitten sitä jatkuu läpi kaikkien koulujen paitsi rippikoulun. Luoja itse on kyllä lähestynyt ihmisiä kirjallisesti, tehnyt kirjalliset sopimukset y.m., mutta ihmisten kanssa ei hän ryhdy kirjeenvaihtoon. Vihtahousu on sitä vastoin tehnyt ihmisten kanssa molemmin puoliset sopimukset kirjallisesti. Varsinkin silloin,

Yli 75 vuotta on

SINGER

ollut johtavin alallaan

Lajiteltu varasto osia ja ompelualan tarpeita aina varastossamme.

Lükkeessämme annamme jatkuvasti kaikille maksutonta opetusta ompelukoneen ja sitä seuraavien apulaitteiden käytössä, koneellisessa parsinnassa, korusompelussa ja liinavaateompelussa ja -leikkuussa.

Singer Sewing Machine Company

Tulliporttik. 13

KUOPIO

Puhelin 941

kun joku ennenvanhaan äkkiä rikastui, tiedettiin hänen myyneen sielunsa vihtahousulle "urkkomissa" ja kirjoittaneen kauppakirjan omalla verellään. Nykyisin käyttää vihtahousukin jo valmiiksi painetuita kaavakkeita, sen kun tökkää vaan nimensä alle.

Aineen korjaus eli "pukitus" on opettajista kaikkein kuitimpia tehtäviä.

Ainevihko, vihko, johon ainekirjoitus kirjoitetaan. Alemmilla luokilla on oppilailla tapana käyttää ainevihkoa myös nenäliinanaan.

Aineen jäsenitys tarkoittaa sitä, kun opettaja purustaa kirjoitettavan aineen määrättyihin märepaloihin ja nielettää ne oppilailla. Uudemman opetusmenettelyn mukaan annetaan oppilaille vain asia, josta saa itse kukin kirjoittaa aineen kykynsä mukaan. Kun oppilaille näin menetellen annetaan tilaisuus itse pureksia ruokansa, otaksutaan henkisten hampaiden paremmin karkenevan.

Aineenvaihdoksella ymmärretään sitä, kun elollinen olento muuttaa erinäisiä aineita oman olemuksensa rakennustarpeiksi samalla hyljäten ehtimiseen ne kudokset, jotka ovat kuluneet kelvottomiksi. Niitä aineita, joita elolliset olennot käyttävät, sanotaan ravinto-aineiksi. Kasvit saavat ravintonsa maasta ja ilmasta, eläimet syövät taas kasvia ja toisia eläimiä. Aineenvaihdos ei ole yhtä vilkas samanlaisillakaan luontokappaleilla. Ihmisistä on vilkkain vaihdos lapsilla ja kulkureilla. Siinä syy, minkätähden kulkureilla on aina nälkä ja minkätähden lapset varnuavat lakkaamatta kakkua. Kun eläin ahtaa sisäänsä ravinto-aineita enemmän kuin hän tarvitsee, muuttuu liha-aines rasvaksi ja kasautuu erityisiin paikkoihin. Sialla on rasvamakasiini levinnyt ympäri ruumiin. Ihminen on taas vuokrannut liikaravalleen säilytys-

paikan vatsalta. Sellaisia ihmisiä, jotka harrastavat rasvan kartuttamista laajaperäisemmin, haukkuvat laihat talivatsoiksi, itra- ja mätimahoiksi.

Aino, Joukahaisen sisar, joka ennen juoksi järveen, kun meni vaimoksi Väinämöiselle, ikälopulle ukonkupekselle. Aino-runo on Kalevalan kauneimpia. Se on antanut aihetta moneen taideluomaan. Eräs niistä Gallén-Kallelan maalaa Aino-taulu herätti aikoinaan kovan jupakan. Taiteilija oli maalannut Aino-neidon alastomaksi ja sekös rikkoi vatsan monelta. Useimmat kirkuivat, että taulu on roviolla poltettava ja sen sijakin Ateneumin seinällä kataiteltava, muutoin luoja rankaisee hallavuosilla, ruttotaudeilla j.n.e. Maltillisimmat eivät tahtoneet hävittää taideteosta, mutta esittivät, että eräs paikka Ainossa on peitettävä viikunan lehdeillä, ikäänkuin ihmiset eivät sen alle olisi kurkistelleet, kuten eräs irvihammas viikunanlehtimielisille huomautti.

Ainoa vekseli eli solovekseli, ei merkitse sitä, että henkilöllä, joka sen on hyväksynyt, on vaan yksi vekseli pankissa hautumassa, vaan sitä, että vekseliä on laadittu vain yksi kappale. Vekselit ovat joko vääriä tai oikeita. Vääränä pidetään sellaista vekseliä, johon on pistetty nimiä asianomaisilta lupaa kysymättä. Väärät vekselit ovat varmimpia arvopapereita, sillä verrattain harvoissa tapauksissa ne laskeetaan menemään protestiin. Oikeita vekseleitä on useamman laatusia, kuten maisterivekseleitä, apuvekseleitä, lankkuvekseleitä, talonkauppa-vekseleitä j.n.e. Viimeksimainittuja käyttävät talonhujarit ja niiden arvo on hyvin vaihteleva.

Ala-arvoinen, aine tai asia, jonka hyvät ominaisuudet eivät kohoa yleisesti hyväksytyyn määrään. Ala-arvoinen maito on sellaista, johon on lirautettu vettä tavallista runsaammin. Laissa on tarkkaan määrätty, miten paljon prosenteissa määrättyä maidon pitää sisältää ravinto-aineita ennenkuin sitä saa julkisesti kaupata. Jos vettä on holautettu liiemmältä saa sakkoa niin, että rapisee. Ala-arvoinen paperi esim. osakekirja, jolla ei ole muuta kuin korean paperin arvo. Rahamiehillä ja romukauppiaille on sellaisia papereita kaikkein runsaimmin.

Aiollinen, soutaja. Sisävesillä käytetään tavallisesti soutajana naista, sillä kansalla on sellainen luulo, että jos nainen on perässä, niin kalavedet pilautuvat.

Airot, veneen soutuvehkeet.

Airut oli ennenvanhaan ylhäisen henkilön juoksupoika.

Nykyään nimitetään airueiksi juhlien ohjaajia. Niiksi valitaan tavallisesti paikkakunnan koreimpia poikia.

Aisankannattaja, aviomies, jolla on "housut takaperin" jalassa. Aisankannattaja on myös jokin vähäpätöinen henkilö jotain työtä tehtäessä ja asiaa ajettaessa.

Aisanpätkä, eräs käytännöllisempiä tappeluaseita.

Aisat, ajoneuvojen vedinpuut. Parhaat reen aisat saadaan toisen maalla kasvavasta pihlajasta.

Aistillinen puku, naisen puku, jossa naiselliset sulot paljastuvat tavallista enemmän miesten ihaltavaksi.

Aistilliset liikkeet, ks. Kansainväliset kintunvilkuttajat.

Aistinhairahdus on havaintoerehdys. Ne ovat todellisia ja teennäisiä. Jälkimäiseen ryhmään kuuluvia on esim. jos henkilö ei näe halpa-arvoisempaa kadulla tai muulla yleisellä paikalla. Hyvin paljon tapahtuu aistinhairahduksia sanomalehdissä. Pitkät polemiikit eli riitikirjoitukset rakentuvat pääasiallisesti aistinhairahduksille; vastustaja on tappelutoverinsa kirjoituksessa joko nähnyt jonkun kohdan väärin tai käsittänyt sen päinvastoin kuin olisi pitänyt j.n.e. Useissa tapauksissa ei riiteleviltä aistinhairahdukset loppuisi, ellei toimitus auttaisi asiaa oikealle tolalle sitomalla kummankin riitelijän "viimeisen sanasen" yhteen nippuun ja pistäisi sen — paperikoppaan. Paperikopassa tapahtuu enää verrattain harvoin enemmän näkö- kuin ymmärryshäiriöitäkään.

Puolueiden toimeenpanemissa väittelykokouksissa erehtyy taas väittelijöiden korvat hyvin herkästi. Todelliset aistinhairahdukset ovat myös jotenkin tavallisia ilmiöitä. Juopuneet näkevät pikku-ukkoja ja kärpäsiä, sunnuntaimetstäjät näkevät linnun istuvan aivan väärässä paikassa ja yhden jäniksen asemasta viisi rinnan juosta vilistävän. Lasten ja naisten näkemät kummitukset ullakolla, hautausmaan aidalla ja kirkonseinustalla ovat kaikki aistinhäiriöitä. Mutta kaikkein enimmän tapahtuu aistinhäiriöitä seuranäytelmäkeleissä ja roskaromaaneissa. Ne ovatkin rakennetut aistinhairahduksille ja kuvitelluista aistinhairahduksista nauttivien ihmisten tyhmyydelle. Ennen uskottiin hyvinkin lujasti — ja paljon sitä on vielä nytkin — että on sellaisia ihmisiä, jotka voivat kääntää silmät. Markkinoilla varsinkin kääriävät kaikenlaiset konstimestarit rahaa kokoon lapio kaupalla. Kuuluisia silmäkääntäjiä meidän maassamme on ollut Kiho Vauhkonen. Vieläkin kansa kertoo suurella ihastuksella

Kiho Vauhkosen mainetöistä. Niinpä voi Kiho nousta takaperin sileää seinää katolle, syödä yhdellä aterialla lehmäneiden, puolitusinaa leipiä ja kukkuran nelikon perunoita. Sellainen temppu kuin järveen pujahtaminen ja sinne jääminen kävi Kiholta kuin leikillä. Markkinoilla ei Kiho koskaan tinkinyt hevosta ostaessaan, maksoi mieluummin muutamana kympin yli pyydetyn hinnan, mutta muutaman ajan perästä olivat Kihon antamat setelit muuttuneet paperiliuskoiksi.

Aistit, elimet, joiden avulla ihminen ja eläin tekee kaikenlaisia havaintoja. Aistia on viisi: näkö, kuulo, tunto, haju ja maku. Nykyajan viisaat väittävät niitä olevan useampiakin, mutta eivät ole vielä keksineet niille sopivaa nimeä, ei varmaa olinpaikkaa eikä tehtävää. Aikasemmin kehittyä ihmisellä tunto-aisti ja se on lapsilla herkin huulissa. Kihloissa olevat ihmiset luottavat myös paraasta päästä huuliinsa tunnustellen niillä toisiaan. Viikimisen jälkeen luottaa nainen enimmäks kynsiinsä ja hampaisiinsa ja mies nyrkkiinsä. Korkeimpana aistina pidetään näköä ja kuuloa. Tässä tehdään kuitenkin tunnolle ilmeinen vääryys, sillä ilman pääkamarassa sekä naama- ja peränahkassa olevaa tuntoa ihmisestä ei koskaan kasvaisi ja kehittyisi kunnan kansalaista eikä taivaanvaltakunnan perillistä, ei ainakaan suomalaisesta. Tunto on kyllä levinnyt yli ruumiin, mutta lasten kasvattajat ja kuhniijat antavat suurimman arvon peränahkassa olevalle tunnolle. Haju- ja makuaistit on ihmisellä verrattain hyvät. Hajuaistin hyvyys ei kuitenkaan riipu nenän koosta eikä nenän muodosta, eikä maun tarkkuus kielen ketteryydestä. Hajuaistinsa pitää ihminen herkkänä nuuskan avulla ja makunsa taas mällin, kahvin ja viinan myötävaikutuksella.

Aistiton eli mauton on ihminen, joka työntää päälleen kaiken maailman korut ja helyt. Ja olipa mitä hyvänsä, jossa vain liikanainen koristelu rikkoo sopusoinnut, on se aistiton.

A la bonne heure, ranskalainen puheenparsi, joka merkitsee suomeksi jotakin siihen suuntaan kun: an roihuta!

A la daube, alatooppi, alattoo, hyytelöksi keitettyä, kylmänä popsittava kala- tai liharuoka. Sen käyttö on meidänkin maassamme jo niin yleisesti levinnyt, että melkein jo kaikissa maalaishäissä ja hautajaisissa tarjotaan munanpuolik-kailla ja appelsiinin kuorilla koristettua alatoopia.

SUUREN
SUOSION
SAAVUTTANUT
UUTUUS

KAHTA
KOKOA
HINTAAN
SMK. 8.-JÄ-

FAZER'IN KOLMIO
MANTELI-MAITOSUKLAATA

Nikkelikuorinen Hella

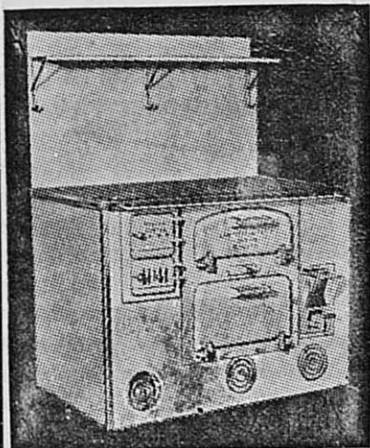
(Kodin säästölipas)

Tässä hellassa tapaatte tuhansien perheenäitien toiveet toteutuneena.

*

Hellan pääominaisuuksia ovat:

1. Pieni puiden kulutus.
2. Siinä on LEIVIN-PAISTIN-UUNISTO, joista edellinen on tiiliarinainen ja korvaa suuren muuratun leivinuunin
3. Arvokkaan näköinen ja kestävä.
4. Laatuunsa nähden halpa.

Lämmityslaite Oy.

Helsinki

Kansakoulukatu 8.

Susiahon Ville hieroo pastorin kanssa kaurakauppaa. Villen mielestä on pastorin tarjooma hinta halpa. Hän alkaakin nureksia, ettei nykyisin maanviljelystuotteista makseta juuri mitään. Pastori puolestaan alkaa selitellä siihen suuntaan, että taivaan isästä se riippuu maanviljelijäin työtulokset ja niin niiden hinnatkin, johon taas Ville jatkoksi:

— Voihan se olla niinkin päin, vaekka tuntuu minusta siltä, että pastuor nyt kaarojen hinnan värtieringissä aattas taivaan issee.

* *

*

— Sannoovat, jotkon nähneet, että kovin matalakaplaesen eukon sinnoot, Juoso, sieltä etelänpuolesta kotiis tuonna.

— Juoso: Eehän silloo ne takapassarit pitkän pitkät, mut kun hellalle nousoo, niin hyvin ylettää peätään ruopija.

* *

*

Kun Impalta halpautui toinen puoli ruumiista ja sitä käytiin surkuttelemassa, arveli hän:

— Laaki on kuitennii siitä hyvä taat, ettei siinä ruumista pakota.

SISÄLLYSLUETTELO:

KIRJOITUKSIA:

Kirjelmä Imppa Ryynäseltä, kirj. Juutas Puustinen	4
Joulurauha, kirj. Juutas Puustinen	6
Tappavatko kansakoulut Savon murteen ja savolaiset sutkauk- set, kirj. Ernst Lampén	9
Maltiton, kirj. Kaarlo Hemmo	15
Saimaan vesillä yöllä, kirj. Juutas Puustinen	14
Ihmeellisiä taikoja, kirj. Tatu Pekkarinen	24
Pikku-kaupunki-kuvauksia, kirj. Kaapro Jääskeläinen	33
Kalakukko ja talakkuna, kirj. O. Räisänen	49
Siellä vuan, kirj. O. Räisänen	51
Kaksi leskee, kirj. O. Räisänen	53
Ysti, kirj. Alb. Sonninen	57
Politiikasta, kirj. Juutas Puustinen	66
Sanasutkauksia, kirj. Ernst Lampén	73
Kervisen koira, kirj. Tiitus	21
Letkauksia, kirj. Ernst Lampén	84
Onnentoevotusraketti heähe, kirj. Kaarlo Hemmo	86
Oamupuhteella, kirj. O. Räisänen	92
Valitusruno, kirj. Tatu Pekkarinen	96
Kun ratijovehkeitä syvämmoalle laitettiin, kirj. Veikko Kor- honen	98
Rautatielaitoksemme, kirj. Juutas Puustinen	129
Tarkastaja O. A. F. Lönnbohm, kirj. Juutas Puustinen	129
Kiho Vauhkosen Tietosanakirja, kirj. Juutas Puustinen	145

KUVIA:

Imppa Ryynänen	4
Ernst Lampén	9
A. Harjanne	17
Riekko Hämmäläinen	18
Albert Hämmäläinen	19
A. B. Mäkelä	33

VIIPURIN MARGARIINITEHDAS O.Y.

Puh. 3155 ja 295

Valmistaa: „Otso“, „Voima“, „Ravinto“ ja „Valo“ margariineja.

Edustaja Kuopiossa Arne Lipponen.

Oki Räisänen	48
Alb. Sonninen	57
Tatu Nissinen	65
Ilmari Kivinen	81
Kaarlo Tiihonen	86
Tatu Pekkarinen	96
Veikko Korhonen	98
Väinö Vartiainen	104
Yrjö Räisänen	113
Riekko Venell	128
O. A. F. Lönnbohm	129

ILMOITUKSIA:

Aikala, E. J. Oy., Helsinki	107
Alfthan, Ferd.	127
Aura, Keskinäinen Tapaturmavakuutusyhdistys, Helsinki	162
Automaatti Ruokala ja Kahvila, Kuopio	51
Barker, Puuvillatehdas, Turku	50
Berner Söner, M., Helsinki	124
Bolander, A. V. Oy., Helsinki	54
Elo, Emil, Helsinki	76
Eloranta Oy., Kuopio ja Iisalmen Nahkatehdas, Iisalmi	43
Enso-Gutzeit Oy., Kuopio	60
Fazer, Karl, Oy. Ab., Helsinki	169
Ferraria Oy. Ab.	149
Fennia, Tupakkatehdas, Helsinki	137
Finlayson, Tampere	35
Gustafson & Marjanen, Kuopio	100
Hackman & C:o, Kuopio	40
Hallberg, J. & Kumpp. Oy., Helsinki	118
Hallman, Birger Oy., Kuopio	134
Havin Oy., Viipuri	148
Happosen, P. Kulta- ja Kellosepänliike, Kuopio	58
Hartikainen, O., Vaatturiliike, Kuopio	118
Heikkinen, J., Kuopio	117
Hiltunen, W. J. Oy., Helsinki	94
Humelin, J. E. Oy., Turku	120
Huttunen, M. Oy., Helsinki	119
Hyvärinen, Juho T:mi, Kuopio	155
Häkki—Lallukka ja Kumpp. Oy., Viipuri	125
Hämäläinen, A. Ernest, Lelukauppa — Kirjansitomo, Kuopio ..	76

Itämainen Paperositehdas Oy., Helsinki	131
Jaavan Teekauppa Oy., Helsinki	106
Jäntin Pukimo & Turkisliike, Kuopio	31
Kankkunen, A. E. Väilytys- ja Metsätoimisto, Kuopio	36
Kansalliskauppa Osakeyhtiö, Kuopio	70
Kansallis-Osake-Pankki, Kuopio	24
Kansanvalistusseuran Kirjeopisto, Helsinki	101
Karppinen, Kahvila ja Leipomo, Kuopio	34
Kaupungin Puutarha, Kuopio	89
Kaupungin Yleinen Palovakuutusyhdistys, Helsinki	139
Kilpa, Kuopio	55
Kinnunen T:mi, Kuopio	143
Konttinen, J. Oy., Kuopio	47
Korhosen, A. Verhoilu-, Kangas- ja Mattoliike, Kuopio	44
Kotityö Oy., Kuopio	30
Kröger, P., Kuopio	88
Kröger, V., Teknokemiallinen Tehdas, Viipuri	176
Kuopion Huonekaluliike, Kuopio	30
„ Höyryleipomo, Kuopio	28
„ Kalustaja, Kuopio	31
„ Karjanmyyntiosuuskunta r.l., Kuopio	36
„ Kansallinen Kirjapaino Oy., Kuopio	90
„ Kaupungin Säästöpankki, Kuopio	59
„ Kemikaalikauppa, Kuopio	143
„ Kenkäkauppa Oy., Kuopio	29
„ Kirja- & Paperikauppa, Kuopio	32
„ Kultaseppä Oy., Kuopio	154
„ Lakkitehdas Oy., Kuopio	32
„ Lasi- ja Porssiini Oy., Kuopio	44
„ Lääninvankila, Kuopio	91
„ Maalaiskunnan Säästöpankki, Kuopio	147
„ Margariinitehdas Oy., Kuopio	27
„ Musiikkikauppa Oy., Kuopio	30
„ Osuusliike r.l., Kuopio	157
„ Puu- ja Tiili Oy., Kuopio	46
„ Tilapäistöiden Kirjapaino, Paperi- ja Koulutarpeiden Kauppa, Kuopio	37
„ Tiilikivitehdas Oy., Kuopio	132
„ Vuota- & Nahkakomppania Oy., Kuopio	38
Kunnas, A. Sulo., Kulta- ja Kellosepänliike, Kuopio	159
Kusmin'in, F. Valmisvaateliike, Kuopio	130
Kustannusosakeyhtiö Otava	75
Kymmene Aktiebolag Metsäosasto, Kuopio	61

Lassila & Tikanoja Oy., Vaasa, Helsinki	66
Laurilan Kutomo, Tampere	72
Laukkanen, E., Leipuriliike, Kuopio	141
Leipomotuote Oy., Viipuri	165
Lever Oy., Helsinki	133
Lindroos, J. V. Oy., Helsinki	82
Linnon Salkkutehdas, Kuopio	58
Lämmityslaitte Oy., Helsinki	170
Maakuntain Margariini Oy., Viipuri	135
Majakka—Kaleva, Kuopio	120
Masut, Kuopio	63
Miettinen, Taavi S., Kirjansitomo, Kuopio	144
Mononen, Y. T.:mi, Kenkäkauppa, Kuopio	89
Monna, Muotiliike, Kuopio	37
Naparstok, I. M. Oy. Ab., Tampere	71
Naisten ja Lasten Vaatetusliike, Kuopio	68
Nevala & Karttunen Oy., Kuopio	31
Nobel-Standart Oy., Helsinki	79
Nokia, Suomen Gummitehdas Oy., Helsinki	111
Nylund & Vasenius, Tampere	109
Osuuskassojen Keskuslainarahasto Oy., Helsinki	116
Paasivaaran Margariinitehdas, Oy., Oulu	78
Papyrus Oy. Ab., Helsinki	119
Parviainen, S. Oy., Helsinki	84
Paulig, Helsinki	67
Perko Oy., Helsinki	115
Pitkänen, P. Oy., Kuopio	59
Pohjoismaiden Yhdyspankki Oy., Kuopio	136
Pohjois-Savon Auto Oy., Kuopio	90
Pohjois-Savon Kirjapaino Oy., Kuopio	144
Pohjois-Savon Rautakauppa Oy., Kuopio	156
Porin Puuvilla Oy., Pori	121
Puijo, Matkustajakoti, Kuopio	42
Puisto-Automaatti, Kuopio	154
Puistokahvila, Kuopio	43
Ranin, Gust Oy., Kuopio	26
Rauta- ja Taloustarve Oy., Kuopio	29
Rautatiehotelli, Kuopio	56
Rautatiekirjakauppa Oy., Kuopio	77
Rettig P. C. ja C:o, Turku	152
Räsänen, Antti J., Kirjanpito- ja Väilystoimisto, Kuopio	160
Sabel'in, M. Kukkakauppa, Kuopio	45
Salama, Keskinäinen Henkivakuutusyhtiö, Helsinki	117

Sampo, Keskinäinen Vakuutuslaitos, Turku	123
Savo Oy., Kuopio	47
Savo-Karjalan Lyhyttavara Oy., Viipuri	146
Savo-Karjalan Osake-Pankki, Kuopio	108
Savo-Karjalan Tukkuliike Oy., Viipuri	95
Savolan Kirjakauppa, Kuopio	41
Savon Lasihio- ja Peilitehdas, Kuopio	158
Savon Pussitehdas Oy., Kuopio	32
Savon Suojeluskuntakauppa Sasko, Kuopio,	28
Savon Voimavaunu Oy., Kuopio	46
Scala, Elokuvateatteri, Kuopio	42
Sergejeffin Tupakkatehdas Oy., Viipuri	73
Siimeksen, L. Vaatetusliike, Kuopio	37
Singer Sewing Machine Company, Kuopio	164
Strengberg, Ph. U. & Co Oy., Pietarsaari	99
Suomen Hattutehdas Oy., Helsinki	150
Suomen Maatalous-Osake-Pankki, Kuopio	105
Suomen Margariinitehdas Oy., Helsinki	85
Suomen Sokeri Oy., Helsinki	39
Suomen Väri- ja Vernissatehdas Oy., Kuopio	38
Sähköasetteluliike & Korjaamo, Kuopio	45
Systema Oy., Kuopio	25
Talous-Osakekauppa, Helsinki	56
Tampereen Lyhyttavara Oy., Tampere	71
Tampereen Silkkikutomo, Tampere	69
Tampereen Trikoo- ja Nauhakutomoto, Tampere	70
Tampereen Uusi Kutomaliike, Tampere	74
Tanskanen, Rob., Kuopio	125
Tenhunen, J. A., Helsinki	74
Toivanen, J. V., T:mi, Kuopio	140
Torvinen, K. Oy., Kuopio	142
Tuhkanen, M., Parturiliike, Kuopio	41
Uusi Matkustajakoti, Kuopio	40
Vaasan Höyryleipomo Oy., Vaasa	110
Vaasan Villatavatehdas Oy., Vaasa	102
Vakava, Jälleenvakuutusyhtiö, Helsinki	162
Valio, R. L., Helsinki	62
Valtion Rikkihappo- ja Superfosfaatti Tehtaat, Lappeenranta ..	52
Vartiainen, J. R., T:mi, Kelloseppä, Kuopio	87
Westerback, N., Helsinki	126
Viipurin Keksi- ja Rinkeli Oy., Viipuri	151
Viipurin Margariinitehdas Oy., Viipuri	171
Viipurin Tupakka Oy., Viipuri	83

Nigrolin'ia

valmistettaessa käytetään puhdainta CARNAUBA vahaa, senvuoksi se säilyttää kengät pehmeinä ja kestävinä vuosikausia.

Savolaiseen pappilaan on kutsuttu miesväkeä aamiaiselle, missä tarjotaan m.m. perunoita ja kastiketta. Sopasen isännästä ruoka maistuu ja hän alkaa järjestellä toista latinkia. Siinä mielessä hän kuorii julman suuren perunan ja pyytää "soosikkupia" pöydän toisesta päästä. Pyydellen anteeksi ilmoittaa ruustinna kastikkeen jo loppuneen.

Sopanen katselee hetken kuorittua perunaansa. Tökkää sitten haarukan perunaan ja ojentaa sen pöydän toista päätä kohden sanoen:

— No, ruustinna pyöräyttää tuata murrikkata siellä kupissa vaekka hätäkasteessa.

Imppa Rynänen on sairastellut jo pitemmän aikaa. Naapurin naisväki käy tuontuostakin Impan sielun tilaa koplottelemassa. Niinpä kerrankin muudan vaikeroi, että taitaa Impasta tuo kääntyminen olla kovin vaikea, johon Imppa puolestaan arvelee:

— Vaikeeta se tahtoo tuo kiäntyminen olla, hyvin vaikeeta, sillä minnäe oon jo kuuskymmentä vuotta tehny kiäntymystä ja vastoin silimälluomet nurin.

* *

*

Iisalmelainen on menossa Ylivieskaan. Saadakseen matkan rattoisammin kulumaan alkaa hän hierautua vastapäisen kekkanokan kanssa puheisiin kysäisten kuin alkajaisiksi:

— Mistee kaakoo sittollaan kotosin?

K e k k a n o k k a: (viskaten niskojaan) Kissan hänestä!

I i s a l m e l a i n e n: (katastellen hetkisen naapuriaan) Vae niin . . . no, kottiisko oot mänössä?

K U O P I O 1929
POHJOIS-SAVON
KIRJAPAINO OY

Suom. kaunokirjall. t.

KANSALLISKIRJASTO-KANSALLISKOEKELMA

120 100 6228

X

